

# கஸ்கி



KALKI  
10-8-69  
40 காசு

# காலைப் புத்துணர்ச்சியை மாலை வரை நீடிக்கச் செய்யுங்கள்!

காலையில் சூரித்தலின் பாண்டில்  
ட்சீம்ப்ளவர் டால்கை உடலில்  
தூயிக் கொண்டால் புத்துணர்ச்சி  
மணிக்கணக்கில் நீடித்திருக்கும்.  
வியர்வவைய விரைவில் உறிஞ்சும்  
தன்மைமுடைய பாண்டில் ட்சீம்-  
ப்ளவர் டால்க் எடுக்கோடையில்  
உட உங்களை இதமான உணர்ச்சி  
வுடனும் உல்லாசத்துடனும் இருக்  
கச்செய்யும். உங்கள் உடலிலுத்தழுவி  
சிந்தும் ட்சீம்ப்ளவர் எதுமணம்  
உங்களைச் சூழ்ந்துள்ளவர்களை மகிழ்  
வைக்கும். எல்லா காலகாலங்களில்  
கூம் ஏற்றதானையால் வருடம் பூர  
வும் தினமும் உபயோகிக்கச் சிறக்  
கது பாண்டில் ட்சீம்ப்ளவர்  
டால்க்!

## பாண்டில்

ட்சீம்ப்ளவர் டால்க்—  
மென்மை மிக்க மகோன்னத டால்க்!

சீம்பேரே.பாண்டில் இல்காசுப்பொருளெட்ட  
(வயலாறுக்கல்பட்ட பொதுப்புடல்  
'உலகத்தின் இலக்கம்பட்டது)



செனிய. ஆ. 26 \* 1962 ஆகஸ்டு. 10

கேளுங்கள், வாங்கிரஸ் தொழிலகம்! -	3
ராஜாஜியின் கருத்துக்கள் -	4
பிரிவா விடை: பிரிவமான வரவேற்பு -	8
மின்விசை அளக்க நுண்ணிய கருவிகள் -	9
பக்கத்து வீட்டுப் பிரமுகர் -	24
பொன்னியின் செயலன் -	27
தூய்மையும் தொற்றிக்கொள்ளும் -	28
ராமாயணம் -	30
கேளுங்கள் -	34
அம்புலிக்கு அப்பாவி... -	42
காணாமல் போனதைக் காணலாம்! -	44
திரை விளையாட்டு -	46
அன்னவள்ளம் அது -	50
பக புலிவாளம்....? -	72
யிண்டும் ஒரு விசேஷத்தா? -	80

'கல்கி'யின் வெளியீடும் கதைகளும் உங்கள்  
பெயர்கள் எல்லாம் உறுதியாக வெளியே;  
எல்லாருக்கும் உபயோகம்.

அட்டைப் படம்: உதய பாலன்



எல்லோரும் விரும்புவது

**அசோகா**

சுகந்த பாக்கு

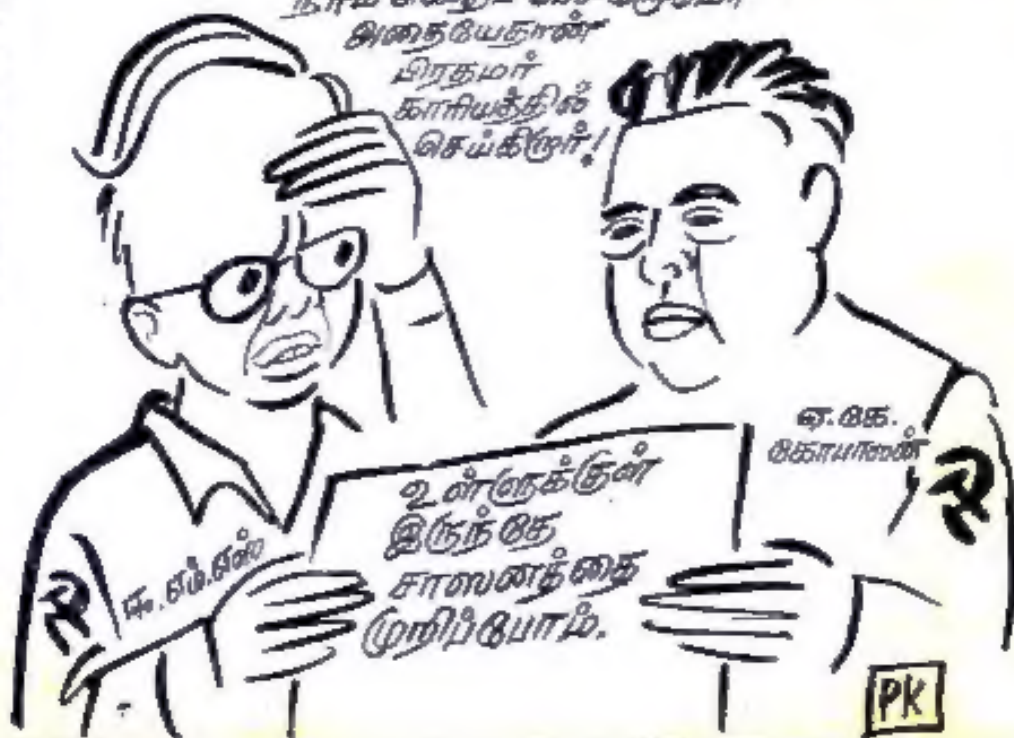






4த்தகச்  
சமையனல்  
பொருளாதாரம்  
பொருள்கிறது!

நாம் எதைப் பேச வேண்டுமா  
அதையேதான்  
பிரதமர்  
காரியத்தில்  
செய்கிறார்!





## கேளுங்கள், காங்கிரஸ் தோழர்களே!

நீர் மனப்பூர்வமாகச் சொல்வதைக் கேட்டு இந்த வேண்டுகோளுக்குக் காங்கிரஸ்காரர்கள் செவி சாய்க்க வேண்டும். அம்மாதிரி கோருவதற்கு எனக்கு அவர்களிடம் இன்னும் பாத்தியதை இருப்பதாகவே கருதுகிறேன். இந்திய மக்களுக்கு எது நல்லது என்பதைப் பற்றி இப்பொழுது கருத்துக்களிடையேயும் நம்பிக்கைகளிடையேயும் ஒரு மோதல் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதுதான் இப்பொழுது கவனிக்க வேண்டிய நேருக்கடி.

காங்கிரஸ் என்பது ராஜ்ய சித்திர வானர்கள் தாமாகச் சேர்த்துள்ள ஒரு சங்கம். அப்படி நடப்பதற்குப் பதிலாகத் தாம் ஒரு புதிய ஜாதி, அல்லது பிச்சு போல் காங்கிரஸ்காரர்கள் மாறி விடலாகாது என்று எச்சரிக்கிறேன். காங்கிரஸ்காரர்கள் கம்யூனிஸத்தை நெருங்குகனாக எதிர்த்து வந்திருக்கின்றனர். கம்யூனிஸத்தை நாட்டியிருந்த நீக்க இரண்டு வழிகள் உண்டு. கம்யூனிஸத்தில் சிறு பிரதானிகள் சத்திரம் நஷ்டமாய்வு உறுதி. இதை எடுத்துச் சொல்லி மக்களுக்கு உணர்த்துவது ஒரு வழி. இதைச் சேர்த்தோமானால் அப்பாவினை ஏமாற்றவோ, பணத் தாரத்தின் மூலம் குழி பறிக்கவோ தொழிலில் அமைதியைச் சீர்குலைக்கவோ முடியாதபடி செய்யக் கூடும். மற்றொரு வழி, கம்யூனிஸ்டுகள் தாமாகியே என்ன செய்யலாகுகோ அதே வழியில் செல்கின்ற போட்டி போட்டிக் கொள்கையைப் பின்பற்றுவது. காங்கிரஸின் இப்போதைய கொள்கை இரண்டாவது வழியாக அமைந்துள்ளது. இது அவையமான விளைவாட்டு. தேசத்தின் நலனைப் பாழ்படுத்தக் கூடியது. ஸ்ரீமதி இந்திரா காந்தி தீர்மானத்தை நடத்திச் செல்லும் விதம் ஏராளமான காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு உடன்பாடாக இல்லை என்று நம்புகிறேன். இப்பொழுது வெளியுலகமாக அவர் கையாளும் கொள்கைகள் அவர்களுக்குப் பிடித்த

மாக இல்லை. ஆனால் தாம் உண்மையில் எதைத் திடமாக நம்புகிறார்களோ அதற்காகத் ததரியத்துடன் போரிடுவதற்கு அவர்கள் அஞ்சுகிறார்கள். அதனால்தான் அவரது தலைமையை விடாது பற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தப் பங்காளித்தனத்தைக் காங்கிரஸ் காரர்கள் கைவிட்டாக வேண்டும். கட்டுமை விடத் தேசத்தான் அதிக முக்கியமானது.

ஸ்ரீமதி இந்திரா காந்தி கம்யூனிஸ்டு களுக்கு அளவாக வழியினருக்கும் ஏஜண்டாகவும் கருவியாகவும் மாறி விட்டார். நியாகங்கள் புரிந்து, ததரியமாக நடந்து கொண்டு. இந்தியாவுக்குச் சத்திரத்தை வாய்க்கித் தத்த தேசபக்தர் குழாத்திடம் அவ்வளவு பிடித்தம் இன்று அவருக்கு இல்லை. கம்யூனிஸ்டுகளும் அவர்களுடைய துணைவர்களும் அளிக்கும் உதவியின் மூலம் சிறுபான்மையோரைப் பெரும்பான்மையாகக் காட்டிக் கொள்வதுதான் இப்பொழுது காணப்படுகிறது. என்னக்கை ஒரு புறமிருக்கட்டும். உங்கள் திட மனம் எதை கவிழ்த்துக்கொண்டோ, எது சத்தியமோ, அதற்காக உறுதியுடன் நீங்கள் போரிட வேண்டுமென்று நான் விரும்புகிறேன். அதன் மூலம்தான் சர்வாதிகாரமும் கம்யூனிஸம் என்ற அடிமை வாழ்வும் வராதபடி தேசத்தைக் காப்பாற்ற முடியும். பெயர் எதுவாக இருந்தாலும் ஸ்ரீமதி இந்திரா காந்தி செய்வது கம்யூனிஸ்ட் கொள்கைகள் காட்டும் வழியிவ்தான். ஓர் அடியெடுத்து வைத்த பின் அதே திசையில் மற்றொரு அடியெடுத்து வைப்பதென்பது நிகழத்தான் செய்யும். இறுதியில் அறிவு முதிர்ச்சி இல்லாத தலைமையானது தேசத்தை அப்பட்டமான சர்வாதிகாரத்தில் ஆழ்த்தியிருக்கும்.

படிப்படியாக, ஆனால் வேகமாக, சத்திரமான வாழ்க்கை முறை நாசமாகி வருகிறது. இந்த ஆபத்தான

போக்கைத் தடுத்து நிறுத்த வேண்டுமானாலும், காங்கிரஸ்வாதிகள் எதிர்ப்புத் துடன், மன உறுதியுடன், உண்மையுடையதாய்த் தத்து செயல் புரிய வேண்டும். பிரசிடெண்டுக்கு தங்களைக் காப்பாற்றிக் கொள்வதற்காகவே ஒத்துப்பட்டிருக்கும் அவர்ப்பத்தினுள்ள தனி ஜாதி அங்கத்து பிரிவுதான் காங்கிரஸ் என்ற எண்ணம் போய்விட்ட வேண்டும். அரசியல், ஜனநாயகம், கட்சிகள் ஆகிய எல்லாம் இருப்பது சமுதாயத்துக்குச் சேவை புரிவதற்காக. கம்பவந்தம் வளர்ந்துப் பதவியைப் பிடித்துக் கொள்வதற்காகவோ, அதற்கென ஒத்துப்பட்டுக் குடிச்சி செய்வதற்காகவோ அல்ல.

ஒழுங்கான மேம்பாடு அடைவதில் செய்வதற்கு நாம் விரும்புகிறோமா? அதற்காகச் செய்வதற்கு சிறுக்கியிருக்கிறோமா? அதற்காகத் தொழில்கள் மூன்றுமே வேண்டும் என்று விரும்புகிறோமா? இதற்கெல்லாம் பகுத்தறிவில் தம்பிக்கை வைத்துச் சற்றுப் பாலுப் பாடுபட வேண்டாமா? அப்படிச் செய்வாயால், எல்லாம் தீர் வேண்டியவை இல்லை. பொருளாதாரம் திவாலாகிவிடும் படி அனுமதிக்கலாமா? ஆதிக்க வேட்டையில் தனிப்பட்ட பதவி வாரிப்புக்களை இழக்காமல் இருக்க வேண்டும் என்பதற்காக, தேவியான ஆட்சேபக் குரலை எழுப்புவதற்குத் தைரியம் இழந்து, இதன் விளைவாகத் திவாலாகிவிட்ட பொருளாதாரத்தை நான்கு மூன்றுதடவைக்கு ஆய்விதான் வைத்து விட்டுப் போவதா? "பித்பொக்கானர்" என்று உக்கிரச் சிவர் சொல்வதைக் காட்டு பாய் பட்ட வேண்டாம், மனம் வலிக்க வேண்டாம், அதிபாலமயமில்லாது எழுத்துப் பிரதமம் என்று. இந்தச் சொல்வாக்கைப் பொருட்டிடுவதானது இருந்து விடுவதில்லை. பிரதம அளிக் சுதந்திரத்தைப் பறித்து அவர்களை அடிமையாக்கப் பார்த்திருக்கின்றதாம் பித்பொக்கானர்.

பழத் தலைமையினரின் தேக நிபந்தனையிலிருந்து சிவர் இருக்கலாம். சிவர் ஆன்மீக வலிமை பெற்றவர்களாக இருக்கக் கூடும். அவர்களை அடைத்து ஆன்மீக பலம் பெறுவதில், அவர்களுக்கு உங்களை ஆதரவைக் கொடுக்கல், காங்கிரஸ் கட்சி தங்களைப் பிரித்துக்கொள்ளாமல் இத்தகைய தாழ்மிக மறுமயிச்சி இயக்கமொன்றை

நடத்த வேண்டும் என்பது என் விரும்பம். இதைச் செய்வது போதும், இனி வரும் ஆண்டுகளில் விவகாரங்களில் போக்கு எவ்வளவு கொண்டுள்ளதோவிரும். அத்தியேசம், தேசத்தினுள்ள யோக்கியர்கள் உங்களை இருந்த இடம் தெரியாமல் துரத்தி அடிப்பார். ஏழைகளையால் காட்டும் உண்மையான பரிவு தங்களுக்கு. ஆனால் அரசாங்க அதிகாரத்தின் மூலம் நாம் தங்களை அடைவதற்காக, ஏழைகளிடம் அன்பு செலுத்துவது போலப் பாலாக்கு செய்வது பாயம். அது பித்தலாட்டச் செயலுமாகும். மக்களின் சுதந்திரத்தினோ அல்லது மதத்தினோ தம்பிக்கை இல்லாதவர்கள் தேசத்தை ஆளும்படி இத்தியா அனுமதிக்காது.

தூக்குக் கயிறைச் சர்க்கரைப் பாடில் நனைத்திருக்கிறார்கள். அதற்குச் சர்க்கரைவைச் சுவைத்த வண்ணம் மூடிக்கொண்டு தலைவனிடம் இருந்து இறங்கும்படி விடாதீர்கள். எழுத்தறிந்து அதை அப்பால் தூக்கி எறிவதில்லை, அப்போதுதான் உங்களுக்கு உரிமை வாக உங்கள் சுதந்திரத்தை நீங்கள் அது பக்கம் முடியும். நீங்கள் நீக்கு போக்கு இல்லாத தனி ஜாதி அல்ல. கவனம் ஒன்று பட்டுள்ள ஓர் அமைப்பினர். எனவே, எது சரியோ, அதைச் செய்வதற்கும், மனம் காட்டுவது ஆதரிப்பதற்கும் எதிர்ப்பதற்கும் சுதந்திரஞ்ஞனங்கள் என்பதை உணர்ந்து செயலாற்றுவதில், நில தம்பிக்கைகளைக் கவனிப்பதில் தேசத்துக்கு உக்கிரம் சேவை செய்வ முடியாது.

காங்கிரஸின் ஒரு விளக்கியை நான் வெளியிடப்படலான இதன் மூலம் வேண்டுமிறன். இதை நான் கொடுவது வேறு எந்தக் கட்சிக்காவது உதவி அளிப்பதற்காக அல்ல. கம்யூனிசம் என்ற பெருத்தினமயின் கீழ் தேசம் போய்விடுவதைத் தடுப்பதே இந்த வேண்டுகோளின் நோக்கம். கம்யூனிசம் என்றால் எல்லாம் பிரதமனுக்குள்ளும் அடிமை வாழ்வு என்றதால் பொருள், 'சோஷலிசம்' கொள்கை' என்று அழைத்தாலும் கம்யூனிசம் என்ற உண்மையான மேலாண் முறையைப் பிட்டாலும், அதன் விளைவு இந்த அடிமை வாழ்வுதான்.

(“சுவராஜ்ய”-யின் ராஜாதி எழுதிப்பதன் தமிழாக்கம்)

## ராஜாஜியின் கருத்துக்கள்

கட்சிக் கட்டளைகளோ, சொந்தாக்களோ இல்லாமல் சுதந்திரமாக ராஷ்டிரபதி தேர்தலில் போட்டளிப்பதற்கு வாய்ப்பு இருக்க வேண்டும் என்ற பிரேரணையைப் பிரதம மந்திரியோ, காங்கிரஸ் கட்சியோ ஏதாவதில்லை. இது எனக்கு ஆற்றிய வகுத்தத் தைத் தருகிறது. பிரதமரும், காங்கிரஸ் கட்சியும் இப்படியப்பட்ட மனப்பான்மையிலே ராஷ்டிரபதி மூன்றிட்டு, ராஷ்டிரபதியாகச் சேவை செய்வ முன்வரும்படி ஸ்ரீ சி. டி. தேஷ்முகை சுதந்திரக்கட்சி, ஜன சங்கம், பாரதிய சிராத்தினம் ஆகியவை

கேட்டுக் கொண்டன. அவர் ஐ. சி. எஸ். அனீஸாபாக இருந்தவர். நிதி மந்திரியாகவும் சிசாக் பாக்கின் கணராகவும் இருந்தவர். அவர் கம்யூனிசம் போட்டியிடுகிறார். ராஷ்டிரபதிபதவியைக் காங்கிரஸின் கிளைக் காரியாலயம் ஆகியிடக் கூடாது என்று விரும்பும் சர்க்கரையும், தங்கள் முதல் வேண்டுகோள் தேஷ்முகைக்குப் பொருவார்கள் என்று நம்புகிறேன். இரண்டாவது வேண்டுகோள் எஞ்சிய ரெட்டிக்குப் போட வேண்டும் என சுதந்திரக் கட்சியும், அதன் நண்பர்களும் முடிவு செய்கிறார்கள். ஸ்ரீ எஞ்சிய



ரெட்டி, சபாநாயகர் பதவியை தாவித் தாமதம் செய்தார். வேறு ஒருவரை நிறுத்த வேண்டுமென்ப பிரதம மந்திரி விருப்பிய போதிலும் கால்கிரஸ் அபெட்சனாகத் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டு நிற்பார். போட்டும் கத்திரிதரையப் பெரிய கட்சியாகிய கால்கிரஸ் ஆதரமிடிக் காத நிலையில், இரண்டாவது போட்டைப் போடுவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டிய தாகிற்று. முதல் போட்டை மட்டும் போட் டால் எங்கள் இயக்கத் திறமையும், ஸ்ரீ. வி. வி. சிவசுந்தரன் பிரதான ஆதரவாளர் கையூதியிட்டு ஆளும் அவர்களைச் சேர்த்தவர்களேயும், பிரதம மந்திரியின் இப்போதைய போக்கு தோத்தர திர்சயமாக கையூதியிட்டுத்தான் கொண்டு போய்விடும். அரசாங்கத்தின் மூல ஆதிக்கமே மிகுமே. பிரதமனுக்குச் சத்திரத்தின் மூலம் கிடைக்கும் உரிமை எல்லாம் உய்வுநிலைகளை வரவிடலும் இங் கானது போய்விடும். பிரதம மந்திரியின் இந்தப் போக்குகளை எதிர்ப்பதற்கு, ராஜ்ய ர பிஷாஸும் மட்டத்தில், ஸ்ரீ வி. வி. சிவசுந்தரன் புதிய இயக்கத் திறமையும், ஆதரவு மூட்டிய ஆதரவாளர் கையூதியிடுகவாங்கவும் அவர் களைச் சேர்த்தவர்களாகவும் இருப்பதும் இதற்குக் காரணம். ஸ்ரீ சஞ்ஜீவ ரெட்டி, தேர்தலெடுக்கப் பட்டால் அந்த அரசாங்கத் துக் கால்கிரஸ் கட்சியின் மூத்திரை போக் பணியாற்ற மாட்டார். ராஜ்ய ர பிஷாஸும் ராஜ்ய ரபிஷாஸும் கால்கிரஸ்களை இருக்கும்; பிரதம மந்திரியுடைய இரா காலிய் பிரதிபலிப்பாக இருந்து, கையூதி லத்தர தோக்கி விவரகின்ற போக்கு தடை யின்றித் தொடரும்படி விடலாகாது.

★

பத்திரிகைகள் எர்க்காரின் செய்கைக் கண்டித்தன. அப்பொழுது யங்கள் செய்கை? பத்திரிகைகளை அழித்து விடுவதா? கூடாது. என் இப்படிச் செய்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். கொஞ்சம் பற்றிய புலவர்களுக்குப் புதிக் கொண் வேண்டும். தங்களுக்கும் தெரியாது. தெரிந்த வர்கள் சொல்லுமே கேட்க மாட்டார்கள் என்ற நிலையில் உள்ளவர்களால் எவ்வுடி ஆட்சிய் போதுமானச் சீவர திறமெனிற குடியும்?

★

ஸ்ரீமதி இந்திரா காந்தி பவமுத்துத்தென்ற கொண்கலையிப் பற்றி "இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ்" ஒரு தலைப்புகத்தில் பிள்ளையாறு சுதி விருக்கிறது :

"தலிபார்த் துறை பங்குமன், கத்திரிமாத் தொழில் உணர்ச்சி, திரிப் பத்துமீஸ்திக் கத்திரிக்கினை வேண்டிமேல் உரிமை - ஆயிவந்ததின் குரல் கிணையப் பிடித்துச் சர்க்கார் தெரிந்தபின், ஐய நாவலத்துக்கு இடமேது? எது அரசுடை யபிதா அதுதான் நன்குது என்று கையூ தியிக்குகலையிப் பவமுது ஏவியாக கால்கிரஸ் கருதினர். இந்தியாவின் புதிய ஏவியாகத்திரையும் கால்கிரஸ்தான் தங்கு

கின்றனர். எர்க்காரின் ஏவியாகத் தொழில் மூலநிலைச் சென்ற பத்து ஆய்வுகளின் எங்காது நடத்து கத்திரிக் கின்றன என்பதை இந்தியா அநுபவத்தில் அறிவும். அது எங்காது தங்கைப் பங்குது? அதன் மதிப்பு என்ன என்பதைப் பற்றிய அநுபவம் இரீ எர்க்காரிக்கையாக அநாமய வேண்டும். ராஜ்யத் தலைமையாதிக்கப் போராட்டத்தின் தம்பிப் பிழைப்பதற்காக, தோத்தர ஒரு படைப்பாக உப்போகிப்பத தன் ஆட்சியாகாது, தன் ஐயநாவலும் அன்ன. அதற்கு வேறு பெயர்க்க உண்டு."

(கதாரணமாக 1955-56-ம் ஆர்க்கார்புரீ கருக்காலியின் ஏற்பட்ட மோத்த தங்கு ம் குலாய் அநுபவ கோடி. இத்தகைய கருக்கு மத்திரி பார்விமெண்டுக் துண் 55-ம் தேதி அறிவித்தார்.)

★

தொழில் துறை அடிமை நிலையிக்குக் கிறது. அது விமோசனத்தைக் கோருகிறது. வேறு கால்கிரஸ்கள் பெருக வேண்டும், உற் பத்தி அதிகரிக்க வேண்டும் என்று கிறும்பு கிறும். பெரிய தொழில்களுக்குப் பங்கு கலிக் இருந்து உடல் காலி கருப் கழிவின அடைத்து விட்டால் இந்த தோக்கம் எப் படித் தக்ககரும்? பெரியிட - கிசெவன் ஆட்சி மூன்ற ஏற்படுத்தியுண் விசுக்குக் கி இருந்து தொழில்களை கிறும்பிப்பதற்கு இப் போது செய்ய வேண்டிய வேலை. இருபது கருக்கலையாக இருந்து கத்த பெரியிட - கிசெவன் ஆட்சி மூன்றதான் இந்த 'ஏவியாகம்'களைச் கிறும்புத்துள்ளது. இந்த ஏவியாகம் போக வேண்டுமானால் கத்த திரமாகத் தொழில் நடத்தக் கடின சகாய் தம் ஆரம்பமாக வேண்டும்.

பெரியிட -- கிசெவன் ஆட்சித் திரவா கத்தர ஒரு கத்திரி கத்திரித்திடம் குப்படைக் வேண்டும். இப்போதுள்ள மூன்றையே தீடித்து ஆளும் கட்சிக்கு 'தன் கோடைகளை' திரிப்படுத்திப்ப் பெருகாத் தான் கருக்கலைய அது பயன்படக் கூடாது.

★

தொழில்கள்கள் பெரிய தகரங்களைச் சுதி திரிய கருக்கலையதான் தகரங்களைத் திரவிக் கோசமாத் குழித்திடு குறித்து என்னா தாடு கின்ற தகரங்களைக் கலிக் கொண்கருக் கிறார்கள். கால்கிரஸ் பத்திரிகைகின் தொழி விபர் எம். வி. அருணாசலம் தென்னித் திரவணம் போதுத்தவரை இப்பிரச்சினைப் ஆராய்ந்து கருக்கலையிக்கு. திரவார்த் ரோம்மெயும் பிரதம அமெரிக்காவில் இப் பிரச்சினை குறித்து ஆராய்ந்திருக்கிறார்கள். தம்முடைய தேவை, பெரிய தொழில்கள்கள் தங்கக் கிண்கிண்கி மிராமப்பருக்கலிக் ஆரப் பிப்பதற்கு, கிறிப் கிறிப் தலித் தலித் தொழி யகல்கள் கிறிண்கிண்கி கத்திரிமேல் தொன்ற வேண்டும். இப்படி தொழில்கள்கள் பருக காக இடம் பெறத் தேவைவான் வித்தித் திக் கத்திரிப் போக்குவரத்து கால்கிரஸும் தாட்டிக் அநாமய வேண்டும்.

# பணம் போட்டவர் குரல்

புரங்கு மனோதா பற்றிப் பணத்துக்கு சொந்தக்காரர்களாகிய டெயாசிடாரர் களின் அபிப்பிராயம் என்ன என்று அறிய அரசாங்கமோ, காங்கிரஸ் கட்சியோ, இதர சோஷலிஸ்ட், கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகளோ கவலை கொள்ளவில்லை. அதில் அக்கறை காட்டிய பெருமையுடையவர்கள் என். பி. பட்டயோடியானைச் சார்ந்திருக்கிறார்.

1950 டெயாசிடாரர் களின் கையாளுத்திட்ட மகனார் ஒன்றை அவர் பார்வையென்பது சான்றிதான். இந்த மனோதாவினால் டெயாசிடாரர்களின் நலம் பாதிக்கப்படும் என்றும், அவர்களுடைய பணம் மெய்யேதும் அரசியல்வாதிகளின் ஆதிக்கத்துக்கு உட்பட்டு அவர்களால் நஷ்டத்தில் இயங்கிக் கொண்டிருக்கும் "நிதித்துவதான் கையம்" போன்ற பண சர்க்கார் துறை நிறுவனம்

என்கு விதிவோடுகப்படும் என்றும், அதனால் பாங்குகளின் ஊபகரமாக இயங்குவது பாதிக்கப்படும் என்றும், அதனால் டெயாசிடாரர்களின் கைக்குக் கிடைக்கக் கூடிய வட்டி விகிதமே குறைந்து போகலாம் என்றும் தெரிவிக்கவும் அம்மகனாரின் உறுப்பினர்களுக்கும் தெரிந்திருக்கிறது. பணம் போட்டவர்களுக்கு எவ்வளவு நன்மை விளைவிக்காது இயம்மனோதானைச் சர்க்கார் நிறுவனத்திலிருந்து தவறு என்று அதில் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டது.

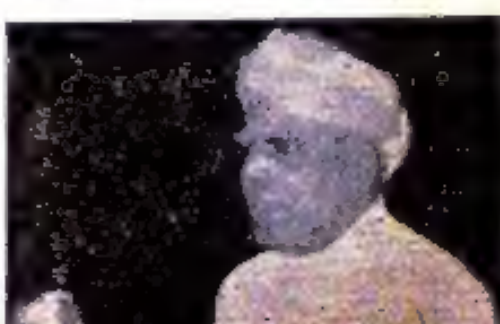
எவ்வளவு தூரம் இந்தக் கக்குரல் ஆவெசென்றிருக்கும் பிடிக்கப்பட்டுள்ள பிரதமர் காதிக்கு எடுத்து மனத்தில் பதியும் என்று சொல்வதற்கில்லை. நிதானமிடத்தக்க நிலை, உடம்பு இயற்றுவதற்கு உகந்த நினைப்பை எப்போது ஆவெசென்றிருக்கிறார். அரசாங்கம் காதிக்கு உணர்வுவார்களா?

## பிரியா விடை; பிரியமான வரவேற்பு

சென்னைப் பங்கினைக் கழகத்தின் நீண்ட வரலாற்றில் தமக்கென்று நிரந்தரமான இடத்தைத் தேடிச் கொண்டு, தமது அபார நிறுவனத்திலும், அறிவார்ந்தத்திலும் செல்வ உணர்ச்சியிலும் சர்வகலாசாரிகளிலிருந்து பிரித்துச் சொல்ல இயலாத வண்ணம் செயலாற்றிய டாக்டர் ஏ. கங்கையங்காரி முதலியார் இம் மாதம் 13 தேதியிலிருந்து விசைக் கொள்கிறார். சந்திரமேகாநாதனார் இருபத்தொரு ஆண்டுகள் தொடர்ந்து உப அத்யகக் பதவியை வகித்து, இந்த நீண்ட காலத்தில் சர்வகலாசாரிகளின் தன்மையையும், பெருமையையும் விவரிக்க உயர்த்த அவர் ஆற்றிய பெரும் பணி போற்றத்தக்கது. சந்திர இந்தியாவில் உயர் கல்வியின் தரத்தையும், போக்கையும் நினைவிடும் நடத்தும் உரிமையை மனம் போன படியெய்வாரம் சந்தர்ப்பத்துக்கு உகந்தவரான பவன்படுத்தாமல், உயர் கல்வியின் உண்மை உணர்ச்சிக்காகவே பாடுபட்டு வெற்றியும் கண்டவர் டாக்டர் முதலியார். கலாநாயகர் பதவிப் பதவிப் பதவி உயர் கல்விமட்டத்தில் ஏற்படுத்தி, சென்னை சர்வகலாசாரி மாணவனின் தரம் இன்னொரு உகந்த அளவில் உயர்த்த அதற்குமே நீக்கப்பட பாடுபட்டவர். ஆய்விதத்தின் மூலம் தமது அறிவையும் அத்தன்மையும் உயர்த்திக் கொள்ள முடியும் என்பதைத் திடமாக உணர்ந்த டாக்டர் முதலியார் பண எதிர்ப்புக் கிளையும் சமாளித்தார். பிரதேச மொழிக்கு

உதவக் காட்ட வேண்டியபோது உயர்ச்சி காட்டி, உறுதியுடன் இருக்க வேண்டிய போதெல்லாம் தன்முனைப்பின்போது காரியத்தை நிறைவேற்றிக் கொண்டு சரியான கலாசாரியின் உகந்தத்தையும் விட்டுக் கொடுக்காது இருந்து வந்திருக்கிற டாக்டர் முதலியார், பதவிவிடுந்து விசைக் கொண்டாலும் அவருடைய நீண்ட அனுபவமும், அறிவும் அவரின் ஏற்பாட்டின்போதெல்லாம் சர்வகலாசாரிகளுக்குக் கிடைத்துக் கொண்டிருக்கும் என்று நம்பலாம்.

தக்கதொரு உட்படத்துக்குப் பணம் அளித்தவரால் மோட்டு, உட்படமும் அளவுபடுத்த தமக்குப்பின் பதவி ஏற்றும் புதிய உப அத்யகக் இரு என். ஏ. சந்திரவடிவேலுவுக்கு அளித்துச் செல்லுகிற டாக்டர் முதலியார், கல்வித் துறையில் நெடுநாள் அனுபவமும், நிர்வாகத் துறையில் நிறைமவும், செவ்வாற்றமும் மிக்கவரான நிக் சந்திரவடிவேலு டாக்டர் முதலியார் விட்டுச் செல்லும் உட்குறிப்பைப் பெறும் பண்படுத்தி, புதுப் புதுத் துறைகளில் பங்கினைக் கழகத்தை மேலும் விரிவுபடுத்தி, சென்னை சர்வகலாசாரியின் மதிப்பை மூன்றிலும் உயர்த்தப் பாடுபடுவார் என்பது நிச்சயம். புதிய உப அத்யகக்குக்கு மூலம் உயர் மதிப்பினை வரவேற்றிவரும் அலருடைய பதவிக்கான பங்கினைக் கழகத்துக்கு மட்டுமே மொத்தமாக விளக்குவதாக.





## நிகலன் விஜயம்

1. அமெரிக்க ஐரூபியதி நிகலன் இத்திலாவுக்கு விஜயம் செய்தார். தாற்காலிக ஐரூபியதி முகம்மது இத்திலாவுக்கும், பிரதமர் மத்தூரி இத்திலாவுக்கும் அமெரிக்க ஐரூபியதிலை பரமம் விமான நிலையத்தில் வரவேற்றார்கள்.
2. புது தில்லிக்கு அருகில் உள்ள சத்தாபூர் பிரதமரின் கார்டினல் பள்ளி மாணவிகள் ஐரூபியதி நிகலனுக்கு நிவாரணப் பதகம் வழங்கினார்கள்.
3. சத்தாபூர் பிரதமரின் ஐரூபியதி நிகலன் கைத்தறிப் பேசிய கண்ணக் கண்ணக் கதை சொல்லி விளக்கினார்.
4. புது தில்லி ஜெனரல்பே கால்கோவ் பள்ளியின் ஆசிரியையோடு ஐரூபியதி கைத்தறிப்போடு, தோல் பெண்ணை மகிழ்ச்சியுடன் நிகலன் கைத்தறிப்போடு.





## குழந்தைகள் விரும்பும் வடிவங்கள்

பிரிட்டானியா ஐரிஷ் டிக்ட்டோக்ஸ் - சிறப்பாக குழந்தைகளுக்கென்றே பிரிட்டானியா தயாரிக்கும் சின்னஞ்சிறு பறவைகள், மிருகங்கள் வடிவிலான பிரஸ்க்ட்டுகள். அவை தின்னத்தின் நெயிர்ப்பாத்தைய; தீஞ்சுவை மிக்கவை. அவற்றை குழந்தைகள் தின்பதற்குமே - சிறிய பிரெக் கண்ட்சி சாஸ் போன்று அணிவகுத்து நிற்கவைத்து அளவிலா ஆனந்தம் அடைகின்றனர்.

**பிரிட்டானியா**  
**ஜீலாஜிகல்**  
**பிரஸ்க்ட்டுகள்**



**பிரிட்டானியா**

என்ருமே உயர்தரம்

BBC/MSI TAP

# மின்னினை அளக்க நுண்ணிய கவிதை



விவசாயிகள் தொழிலாளர்கள் சங்கங்களில் அங்குல உருவிகள் தாக்கீதப்படுகின்றன.

“மின்தாமை காத்தி அவர்களை ! தங்கள் செயலும் வாரியங்கள் ஏதையும் கவிர்த்தி ! அடக்கி ஒரு தினப்பவர்களை அடித்து கிரட்டு வதுதான் சரி !”

இப்படிப் பொருள்பட ஒருவர் மதையமாக அண்ணாளுக்குக் கடிதம் எழுதினார். அவர் தான் திரு. ஆர். கம்பராபலம்.

“விட்டியை அடக்காந்து ராட்டைகளைக் கற்றிக் கொண்டிருந்தான் கவராபலம் வந்து விடுமா ? என்று இளைஞர்கள் பவர் எண்ணிய காலம் சது. சத்திர தாகுதம் புரட்சி வேறும் ஆட்கொள்ள. தாடேடு தும் பறாக்காரத் வேல்களைக் ஆரீர்களைக் காண வானியர்கள் எழுப்பினர். அத்தகை யோரில் திரு. ஆர். கம்பராபலம் ஒருவர். ஆனால் விடுதலை வேட்டை காரணமாக அவர் சித்திர ஆற்றில் இழந்துவிட விட்டி, ‘எண்ணத் துணிவ் கருமம்’ என்ற குறையில் எண்ணி எண்ணித் துணிந்தார். அண்ணா துட்டி ஒரு கடிதம் எழுத.

இந்தக் கடிதத்தை வாரிசு வானிய மிடுக் கில் எழுதியது என்று அடக்கியவர்க்கி குப்பைத் தொட்டியில் போட்டு விட்டான் கார்திலி மகாத்மாவாகி விடுவாரா? அக்கது, தன் மனத்துக்குச் சத்தியம் என்று தொன்றிய ஒரு எழுத்தத்தான் அந்த இளைஞன் வந்தான் இவற்றி எழுதிவிடுக்கிறான் என்பது அடித்துக் குப் ஸாரியத்தாகப் போய் விடுமா? ஆகவே, அவர் எழுக்கமாகவும் பொறுமையாகவும் பதில் எழுதினார்.

மகாத்மாவிடமிருந்து பதில் மெடத்தும் கூட பெறாமலுக்குச் மோதானம் ஏற்பட

விட்டி, பெரியதொரு சதிர் செய்கை உரு வாகி விட்டது. கைதுசீமைப் பிஷ்காரம் செய்த இளைஞர்கள் சிறை ஒன்றாகச் சேர்த்தார்கள்; கப்பலுறு பாதத்தை வெடி வைத்துத் தகர்த்தார்கள் ! அத்தவட்டாரத் தையி அத்த வேடிபோயை ஒரு கைக்குக் கைச்சிபுதடன் போலீஸ் இராகையுக்கும் பெரதிர்த்தியை அளித்தது.

இரண்டொரு தினங்களுக்குப் பிறகு பெராலம் விட்டுக்குக் குடுப்ப நண்பர் ஒருவர் வந்தார். அவர் பெரலின் இயல் பிப்கடாராதுறும் இப்போது சாதாரண கடை யில் காணப்படுகிறார். “கடம்பு கவிர்த்தி, லுப்பு கடிதி ‘சிக்’ போட்டிடுக்கிறதன்” என்றார்.

இது தாள் படித்திருந்தான் கடித தொி காகக் கடிதம் ‘காரோசைன்’ கத்திரம்.







அவரது உயர்தோக்கம் பற்றிக் கொஞ்சமும் சந்தேகிக்காமல் அந்நிக்ரு உபகரணம் செய்தார்கள். இரண்டே நாள்களில் உபகரணங்களுக்கு அவரது புரட்டு நண்பர் ஒருவர் எழுதிய கடிதம் இவர்களுக்குக் கைவசம் பட்டது.

வந்திருந்த கடிதம் பார்ப்பதில் கடுமையாகத் தன்மேல் பட்டார். 'செல்வம் கொழிக்கும் குடும்பத்தில் பிறந்து இப்படிக்கமிதி என்னவாகக் கொண்டு விடுகிறீர்கள்' என்று கடிதப்பகுதிக்குக் கவனி. மேல் கோர்ட்டுமில்லாதாடித் தன்மேல் ஒருவர் குறைய கடிதி செய்தார். மகன் திரும்பி வந்ததும் இவரைப் புரட்டி, பொருட்டம் என்னெல்லாம் கொடுக்க வழிக்குக் கொண்டு ஒரு வழி சொத்தை சொல்லும் இவன் பெரிய எழுதி வைத்து விடுவதுதான் என்று தீர்மானித்தார் தனப்பாவி. "இந்தா சொத்தை மொல்லாம் நீ என்ன வேண்டுமானாலும் செய்து கொள். ஆனால் ஒன்று: குடும்ப கௌரவத்தைக் காப்பாற்றும் வகையில் பொருட்டம் பொறுப்புடன் நடந்து கொள். அல்லாவுதான்" என்று கடிதி முடித்து விட்டார்.

1979 செப்டம்பர் பெற்றும் கப்பராயன்ன் புரட்டு மணப்பாண்டை மாநிலம், அது வேறு நேரத்தில் திருப்பிவைது. நாட்டில் தொழில் வளம் பெருக வேண்டும், அறிஞர் தம்பிரானைத் தேர்வு வேண்டும் என்று முடிவு பட்டது. இரந்த நீவந்தை வெல்லும் விடுத்துத் தொழில் துறையில் அதன் செயல்திறம் தனித்தார்.

ஏற்கனவே இரு சமூகத்தில் சேஷராய் என்று பெயர் தமிழகத்தில் தொழில்துறை வட்டாரத்தில் பிழந்த செல்வாக்குப் பெற்ற வந்தது. தென்சென்னை மின்சார கட்டுப்பாடு



இந்தப் பக்கம் :

1. ஸ்கோ மீட்டர் தொழிற்சாலை யின் பற்றொரு தொற்றம்.
2. ஸ்கோ மீட்டர்.
3. இந்த துறையில் பற்றொரு தொற்றம் தற்போத்க்கும் அந்நேர காலக் கருவி.

மற்றொரு பக்கம் :

1. ஸ்கோ மீட்டர் தொழிற்சாலை யின் பற்றொரு தொற்றம்.
2. ஸ்கோ மீட்டர்.
3. இந்த துறையில் பற்றொரு தொற்றம் தற்போத்க்கும் அந்நேர காலக் கருவி.
4. ஸ்கோ மீட்டர் தொழிற்சாலை யின் பற்றொரு தொற்றம்.



கார்ப்பொருளுக்கும் பல தகவல்களுக்கும் கிராமங்களுக்கும் மிக வலி அளித்ததன் மூலம் எத்தனையோ இல்லங்களில் விளக் கெட்டு வந்தது மட்டுமல்ல, தொழில் வளம் பெருகவும் மத்திய சேவை புரீத தது. மின்சார விநியோகத்தை அடுத்து, அதற்கு உதவும் வகையில் - தொழிற்சாலை களுக்கு மின்சாரத்தைக் கொண்டு செல்லக் கட்டிக்கொடுக்க (கட்டிடம்) மின்சாரம் பாவுப் போது விவத்தாக்கம் நேரத்திலுக்கக் கம்பம் கைல் மீது பொருத்தப்படும் மீட்டர்கள் குவியக்கொடுக்க (இவ்வம் பட்டம்) சேஷராய் நிறுவனங்கள் தயாரிக்கத் தொடங்கின.

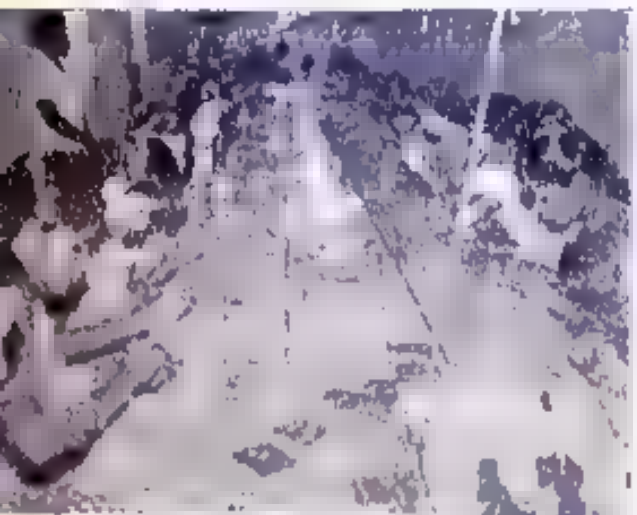
இந்த கார்ப்பொருள் இயல்பான கருத்த கட்டம் மின்சாரத்தை அளக்கும் கருவி களைத் தயாரிப்பதுதான். இதற்கான திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்ட போது இவை அறியபெற்றும் பொறுப்பை கப்பராயன்ன் விட்டு விடுவது என்று சொல்லி நிறுவனம் தீர்மானித்தது.

இரு கப்பராயன் மாநிலம் கட்டிட ராகவும் இரு தொர் எல், தாராயன் கையிலை சேர்மானாகவும் கொண்டு ஒரு வான விவகோ மீட்டர்ஸ் கட்டிடம் ஒரு

ஆண்டில் முதல் மீன் அளக்கும் கருவியைத் (மீட்டர்) தயாரித்து வெளியிட்டது மட்டுமல்ல. அந்த ஒரு ஆண்டில் 'விசென்ஸ்' பெற்ற ௫௫௫ அளவுக்கும் மீட்டர்களைத் தயாரித்தவித்தது.

அண்மையில் திருச்சியில் உள்ள சிம்கோ மீட்டர்ஸ் தொழிலகத்தைச் சுற்றிப் பார்க்கும் வாய்ப்புக் கிடைப்ப போது என் கவனத்தை ஈர்த்தால் கவர்த்தது. அதன் ஆய்வுமற்ற குறிப்பிதான்.

மூலதனமாகக் கிடைக்கப் பார்த்தது மிகக் கூடுதலாகக் கட்டப்பட்டதுகொ டாம்பேசமான அலங்காரப்புக கருக்கொ கெட்காரியல் அலகியமான இரண்டில் மட்டுமே முடக்கு இருக்கிறார்கள் என்பது புரிந்தது. பகட்டுப் படாரோ, ரப்போ இவ்வாறு போனதும் மூலக்குமுறை இருந்தது. இவற்றிரங்கள் உற்பத்தித்



நிலை அளவிற்கும் கடை யில் வசதியாக வரிசையாக நின்றுப்பட்டுக் கருவியுபயோக இயங்கிக் கொண்டிருந்தன.

என்றுடன் வந்து தொழி லகத்தைச் சுற்றிக் காண பித்த பிரதான இன்ஜினியர் திரு ராஜபிசாபாயன் அவர் களைக் கேட்டேன்: "சாதார ணமாக நம் விடுகளில் மின்சார வாரியத்தினால் பொருத்தப்பட்டு மீட்டரில் எத்தனை பாகங்கள் இருக்கும்?"



"இருமாற்ற இருபத்தைந்து மூன்றாவ பாகங்கள் தனித் தனியே தயாரிக்கப்பட்டுப் பிறகு மீட்டராக இணைக்கப்படுகின்றன" என்றார் அவர்.

இந்தனை பாகங்கள் ஏதாவது ஒன்றிரண்டு தரக் குறைவாக இருந்து விட்டால் ஒன்று மின்சார வாரி யத்துக்கு நஷ்டம்; இன்னபேயல் விட்டுச் சொந்தக்கார குக்கு நஷ்டம்! மத்தகத்துக்கு இரண்டு பக்கத்திலும் அடி எண்பது போய் மீட்டர்கள் மூலக்காக இவர்க ளிலியவானும் தயாரிப்பாளர் பாடு நினைப்பாட்டிதான்! அதனால்தான் மீட்டரின் உள்ள முதல்தரமான மீட்டர் தயாரிப்பத் தொழிலகத்தின் (மென்சில் கிபெரான்சு) ஒத்துமையுடன் இந்தத் தொழிலகத்தை ஆரம்பித்தார்கள்.

ஆனால் இப்படி உறுதியான, முதல்தரமான மீட்டர்களைத் தயாரித்ததில் ஒரு சங்கடம் ஏற்பட்டு விட்டது. அந்த மீட்ட டிஷ் கட்டாபனத்தினர் என்ன விசையில் மீட்டரின் தரக்கத் தயாரிப்பை விற்றிருக்கிறோர் அளவையில் சற்றுக் குறைவான விசைகளை இங்கே வரிம்கொ மீட்டர்களை விற்ற போதிலும் அந்த விசை, இந்தியாவில் தயா ராகும் மற்ற மீட்டர்களுடன் ஒப்புத் தொக்குவையில் அநிச மாகவே இருக்கிறது. மின்சார வாரியங்கள் எங்கோ மீட்டர் களின் தரத்தையும் உறுதியை யும் தாராளமாகப் பாராட்டின; ஆனால் பணம் மட்டும் பெயர விக்கல்! தரத்தைப்பற்றி கோரி யாமல் மனிஷ் விசையில் கிடைத்த சர்க்குக்கே 'ஆர்டர்' கொடுத் தார்கள்.

இதில் ஒரு வேடிக்கை என்ன வென்றால் மனிஷ் விசையில் வாரி யிப் பொருத்தப்பட்ட மீட்டர்கள் சரியாக இல்லாதது போவதால் மின்சார வாரியர்களுக்கு ஏற் பட்ட கூடிய நஷ்டத்தை அனை கணத்தில் எடுத்துக் கொள்ள தாகியே தெரியவில்லை!

ஆகவே, இப்போது பொறி இயவாஸர் ராஜகோபாய் வீது பெரிய பொறுப்பு கமத்தது.

தாய் குழந்தை உட்பட; எல்லா திறமைத்  
தீர் தன்மையுடையவர்களுக்கும் வேண்டும்.  
அதற்கு எல்லா குழந்தை வேண்டும்! இல்லா  
விட்டால் தொழிலாளர்களின் இழந்து விட  
வேண்டியவர்கள் என்ற நிலை!

1. நவீனமான ஆராய்ச்சிகள் மேற்கொண்டு மீட்டரின் பண மாற்றங்களைச் செய்து விகித அளவீதமாகக் குறைவு வரிகளை நார் ராஜ்யகோடாக.

“இப்போது நீங்கள் தயாராகவும் பீட்டர்  
என்கள் யின் குறைந்ததும் தயார் குறைவு  
யினால். என்று நீங்கள் இரண்டாவதாக  
சொல்ல முடியுமா?” என்று கேட்டேன்.

“குட்போக அத்தலை உறுதியான  
பி:பி:பி: தாய்கள் குட்போக தலையிடு  
விட்டு என்னும் தாய் திசையிடு குட்போ  
கிட்டு” என்று தாய்களாய்க்.

“அது எப்படி அங்கங்கே நிர்மாணமாகி  
கொண்டிருக்கிறது!” என்ற பேரேது மீட்  
ட ரகம் கொண்டு சென்றுள்ள எத்தனை  
விதமான கோர்ட்டிங்ஸ்களும் உட்பகுதியிலுள்ள  
எண்ணெய் விசைத்தாள் அவர். குறுக்குவெட்டு  
உண்டாகும் ஸ்பாட் பாக்ஸ்கள் எட்டுமேட்டிகள்  
மீட்டர் பெரிய அளவுக்குள்ளே மீட்டர் ரகம்  
குறுக்குவெட்டு செய்துள்ளது. எவ்வளவு  
பெரிதோமே மீட்டர் அளவிடக்கூடக் கொண்டு வர  
கொடுக்கிறார்கள்.

மீட்டரில் பங்கேடு பாசுதையும் தவறா  
நம்போது அயத்தின் தனி படித்தானத  
வந்து அகவப்போது பங்கோதிக்கப்படு  
கின்றன. மீட்டரில் ஒரு சேய்வு ஒரு  
பாசுதையும் அதில் படித்தான கவனத்த

குறி தெரியாத தாசித் துணியையும் புது துணி யாகிய பெரிதாக்கி நிழல் படமாக எடுத்துக் காட்டும் கருவி இத்தொழிலுக்குத் தக்கவது. மீட்டரில் பொருத்தப்படும் துணிவின் பரப்பளவைக் கிடைப்படுத்த "அப்போர மோனிக்" என்று (JOINT MONITOR) ஒரு சாதனமும் இருக்கிறது. இத்த துணைக் கருவி, செலு செய்காக ஒளி அளவரை அடுத்து தடுத்து எழுப்புவதன் காரணமாகவே அந்த ஒளி தம் செவிகளில் விழுவதில்லை ! புது துணி காட்டாத செய்குறில் ஒளி அளவரை அழுவ போது சிறிய துணியைப் பாக்கைமீது பரிசுத்தமாக்கியும் விடுவது !

விட்டால் அனாதையின் எத்தனிப்பான  
மனதுதக்கையெய்தி செய்வான் பங்கேடு  
எனக்கெனத் தயாரிக்க உபயோகப்படுத்தி  
உயோகப்படுத்தி மட்டும் மாரத்தித் தாய் மூலம்  
மாரம் மாரத்தித் தொண்டையெய்திவந்தான்.

திரு ஜாநகோபாதுக்கு இவ்வாறு  
இருந்த காலத்திலிருந்து கணி பத்திரிகை  
பின்புள் அமைதி வருமாறு, 1856ல் மேல்  
பாடிப்பட்டகம் இவர் பிரிட்டிலிருந்துபோது  
"உயிசில் எந்த ஸ்தலத்திலிருந்துவரும் ?  
கணி பத்திரிகை வேண்டும் / அதுதான்  
நமக்கு உரித்தான வேஷம்" என்றுபடி  
தான் பாடி வேண்டும்" என்று அந்த  
எழுதியபோது பிரிட்டிலில் இருக்கிறேன்  
என்று நினைப்ப இவ்வந்த தாது இருந்தால்  
தான்மேல் வேஷம் கட்டி கொண்டு கணி  
பாடிப்பட்டகம் போக வேண்டியது என்று  
அவ்வப்போதுதான், பதிலுக்கு வருந்து  
கண்கள் ஸ்தலத்தில் இருந்தான் என்று

தர்மபாலன்

அவ்வாறு காதுபத்திரச் செய்துள்ளதான லுமாகி கபகஷ்பி பஞ்சாங்கச் பரத நாட்டியம் ஆண்டுக்கு ஆண்டு உலக மெருகு பெற்று முழுமைய அடைந்த வருகிறது என்பதைத் தவிர 30-ம் தேதி அன்று நிகழ்ந்ததான சபையில் நிகழ்ந்த அங்குலைய பரத நாட்டிய அபிதய திரைநாடு தெளிவுபடுத்தியது. கலா மெருகிந்ததில் இன்று ஆண்டுக் பரதம் பரிந்து 30-ம் பெற்று, பூமிநி ரூக்மிணி ரூக்மிணி தடா - நாடகங்களில் பங்கு கொண்டு நிகழ்ந்ததால் பெரும் வருவாய் அங்குலைய நாடகங்களில் கலாமெருகி திரைநாடு நகரம் நிகழ்ந்ததில், நிகழ்வு அம்சங்களில் நாடக டெய்ம், இலாகா, அபிதயங்களில் நிகழ்ந்ததால் பரிசுத்தமும் புகழ்மும் எழும்பும் நிகழ்ந்ததால், "கலா மெருகு" என்ற கலாபரத நாடகங்களும், ஆந்தை கலாபரதம் அடைந்த அங்குலையம், கலாபரதத்தில் "பாசு கலாபரத" பதமும் முழு கோவையுடன் பரிசுத்தம், தெருகு கோழியில் அமைந்த கலாபரதம் அந்தரங்குலைய பரதம் மெருகிந்த தாவினாபரதம் கோவல லுமாகி கபகஷ்பி பஞ்சா அபிதயங்களில் லுமாகி மெருகிந்ததில் மிகவும் பாடாட்டத்தின் பரிசுத்தம் இவ்வ, பரத நாட்டிய திரைநாடுகள் எல்லாம் அமைந்தன.





**காஞ்சி ஆசார்யாளுடைய மகிழ்ச்சி**

உட்பத்த இரண்டு மாதங்களாக  
மதுரை அருகேயுள்ள வரும் ஆசாரி  
வர்கள், இப்போது தாம் நிதிநு  
சைகைகள் காட்டுகிறார்கள். புத்தகத்  
தைப் பிரஸன்னமாக ஏற்றுக் கொண்டு,  
காமாசுலயம்பினைக்கு அச்சனை செய்து  
விட்டு மறுபடி வரச் சொல்வி தூண்ட  
விடுவது தெரிவித்தார்கள். அவ்  
விதமே அச்சனை செய்து திரும்பி  
வரவர். அந்த இடைக்காலத்திலேயே

11. 100%

— 0. 1704094

# பக்கத்து வீட்டுப்

## புரமுகர்

'சாட்சி' அக்கவுண்டென்ட் டாக்டர் பனி புரீஸ் என்னவர் அவர்கள் பக்கத்து வீட்டுப் பிரமுகரான இவ். வர். இ. கவுப் பற்றிக் கணக்குப் பார்த்துப் பேசுவது பக்கத்து வீட்டுச் சொல்வது : \*

கீழ்க்கண்ட நட்புக்கு அக்திவாரம் அபிப்பிராயப் பேசத்தொடங்கியிருந்ததால் தோன்றியது. இப்போது சொந்த வீடுகளில் அக்கம் பக்கத் தினராக இருப்பது போல் பல வருஷங்களுக்கு முன் இதை தெருளியே மறு முறையில் பக்கத்துப் பக்கத்து வீடுகளில் இருந்தோம். அப்போது இ. வர். இ. வுக்குப் பத்தியில் எடுபாடு உண்டு. வாரத்தின் 111 நாட்களில் அவர் வீட்டு மாடியில் இரவு செங்கு நேரம் வரை பதுகிவைக்கும். எங்களுக்குத் தூக்கம் செரும். இதை நான் கவனிப்பேன். பதின்மூன்று வருஷம் கடந்த பின்னர் அப்போதிலேயே வெளிக் காட்டி விடுகிறேன். ஆனால் இ. வர். இ. அவர்கள் இருந்த வீட்டுக்குச் சொந்தக் காரரே இந்தப் பதுகைச் சந்தத்துக்குக் கண் உடை குரல் எழுப்பித் தவிர ஏன் செல்ல முற்பட்டோமோ, என் ஆட்சேபனை அபிப்பிராயமாக நிரூபித்தது. அங்குமுடைய பதுகைக் கொடுக்கும் என் வீட்டிலேயே இடம் கொடுக்கத் துணிந்து விட்டேன். தானும் அதில் எடுபாடு காட்டி ஆரம்பித்தேன்! இப்போதெல்லாம் அவர் அதிகமாகப் பதுகை நாயாளனிடம் வந்து கொள்வதில்லை. (சந்திரன் இவர்களின்) பிரேரணைகளுக்குப்

போவதற்கே உண்மையும் வெளிப்பதும் அங்குக்கு நேரம் போதவில்லை.

இவ்வென்று சில நாள் ராத்திரி இ. வர். இ. அவர்களே வந்தது இரைந்து பாட ஆரம்பித்து விடுவார். அதற்கு இரண்டே இரண்டு மொழிகள்தான் உண்டு. ஒன்று அவருக்கு உடல் நலம் சிகரம் பாதிக்கப்பட்டிருக்கும். அல்லது எழுந்துவந்திருக்கிறேனோ அல்லது ஏதும் தோன்றியிருக்க வேண்டும்.

இந்த மனிதருக்கு எந்த நோய்க்கும் எந்த மருத்தும் சாப்பிடக் கூடாது என்று பிடிவாதம் உண்டு. தாங்கள் என்ன சொல்லுதும் மறுத்து விடுவார். நேரம்படி அயிர்ப்பாக ஓர்நாள் சந்தர்ப்பங்களிலே மருத்து சாப்பிட்டுக்குச் சொன்னோம்?

இவர் வீடு தினசரி கண்ணாடிச் சத்திரம் காட்டி பாடுபடும். இவர் ஊரில் இருந்ததானும் அப்படித்தான்? இன்னதென்னதான் அப்படித்தான்? செங்கையத் தாண்டிப் பம்பாய், கல்கத்தா என்று போகும் தம்பரிகளோ, வடக்கே இருந்து தெற்கே சொந்த வருக்குப் போகும் அன்பர்களோ, இவர் வீட்டுக்கு எந்து ஒரு தானாவது குவாமிட்டுத்தான் புறப்படுவார்கள். பக்கத்து வீடு சீர்தரமான இருந்ததாய்தான் என்னமோ சீர்தர என்று எங்களுக்குக் கவலை ஏற்படும்.

ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் தாங்கள் கண்ணாடி கவனிக்குள்ளாய் போது இந்த மனிதர் கொஞ்சம் கடல் சூலையெழுகிறோ என்னத்துக்கோ இடம் கொடுக்காமல் அமைதியாக இருந்ததையும் சொல்வோம்.

மறுநாள் இவருடைய இரண்டு புதல்வர்களுக்கும் பூஜைப் போடுவதாக நினைத்திருந்தார். முதல் நாள் முக்கிரவு வெளியே இவருடைய தெரிய சபையம் குருவர் என்னுமற் போய்விட்டால். கையில் தங்கக் காப்பிகள் வேறு இருந்தன. தாங்கள் என்னோரும் புறப்போய் தெருளோம். இவர் கொஞ்சம்கூடப் புறப்போயாமல் 'குழந்தை தானாமே வந்து செருவாக' என்று சொல்லி விட்டுத் தம் காரியங்களில் ஈடுபட்டும் போய் எடுபட்டிருக்கார். போய்விட்டதற்குத் தாமஸ் கொடுத்தவிட்டுத் திருப்பினோம்.

தனிநரவுக்குப் பிறகு போனிக் காவனர் மூன்று குழந்தைகள்







**பதம் பெறல்**

தமிழகப் பேரரசிலேயர் காம்பெனம்  
\*விவாகரத்து\* விருத்துவப் போர்த்  
தொடர்த் தெற்காலைப் பாயுடன் வீட்டுவதத்  
இருப்பினர்!

“என்ன! தேவகாஸ்ய! எப்போது நான் இறப்பேன்? கல்பாண்டமடா?” என்று கேட்டிருந்தான், அகத்தாய் அறிவா அம்மம்.

“இங்கே, டைகோரில்” எனக் காணெதி  
கெக்கைர் நுழைர் புழைநீர் கலப்பாமை  
பன்னிண்டடும் இப்போ “டைகோரில்”  
பன்னிண்டுட்டார்! அதற்குக் கொன்  
டட்டில்! “என்று சொல்லிப் பேராசிரியர்  
தேவகாய்ந் தயர்க்குகிருந் உடைத்த  
இரண்டு தேவகாய் நுழைவையும் அந்த  
ஆர்த்தம் பற்றையையும் எடுத்து வைத்து,  
“ஒருபயம் நீரிதே போகக்கூறு இதனை  
தள்ளுந் தான் பித்தட்டானே ? எனக்  
துடியார் என்ன துடியார்!” என்று கதிகிருந்

ஆங்கிலப் பேராசிரியராக இருப்பவர் பழம் தமிழர் சாஸ்திரப்பாணி. தம் இயற்கையான தமிழ்நிலை ஆங்கிலமொழியை கவர்ந்தவர்.

தரடமும் கையம் ஒங்குடொந்து  
ஒட்டாது, உடைத்த தேகமொழை, அந்த  
ஆளுகை இருப்பதை அறியுபவன் சொல்  
லையன் சொல்லி விசுவகலையினுறை 7  
புறப். மேலத்தில் கையம் அகலாதது



தங்கராஜன் தந்தையார் காலத்தில் சிவந்தமிழ்  
யாது பாத்திரம் காலம் பாட்டி !

பெரும் பொருள்கள் சேகரமும் கத்தராயி  
வும் இவை சேர்த்து இரு வாய் நன்குபுகும்,  
சாக்கை வஸ்திரத்தைக் காதல் திருமணம்  
புரிந்து விடுதல், தப்பித்தல் பெரும் மிகுந்த  
தும் முயற்சிகள் அந்தமறா கடவுளோடு  
தாம், அந்தந்தத் தனித்துக் கத்தராயி  
வரும் தப்பித்து இவையெல்லாம் நினைந்து  
இருக்காமல் கவனித்து

[illegible]

சாரங்கபாளையம், வி. பி. ராஜகாந்தம், கங்கப்பிள்ளை நாதராமன், சிவசுந்தரி அனாசன், கணசூர்த்தகா இராசினித் தம்பியின் பசம் பொருத்தம், காலகாலம்.

★ ★ ★ ★ ★ ★ தேவை ஒரு காதலி ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

ஒரு நாள் மாலைப் பொழுதில் காவலில் வந்த  
விவாகத்தொகை ஆகிய ஒரு நூலகம் மாலைத்  
தேவன்களிடிலும், அமைப்பாளர் அந்த நூலக  
தில் கைம் எதிர்பார்ப்போர் தங்கினார்.  
அது இந்த நூலகத்தின் இறுதியே. நூல் கைம்  
நூலகம் கைப்பற்றிய பிறகு நேரில் போனார். நூல்  
கைம் எழுத்தாளர் கைப் பற்றிப் போன எழுத்த  
கைப்பற்றியவர் எழுதின நூலகம். நூல் கைம்  
நூல் கைப்பற்றிய இந்த நூலகத்தின். கை: கை

திரு. தங்கவேலு, திரைப் பத்திரிகைத்துறையில் உள்ளவர்களுக்குத் தனது துறையில் எவ்வளவு வரத இலாபத்தையும், ஊழியர்களுக்குத் தனது சொந்தத்தையும் கொடுத்தும், தனது பிள்ளை, தனது மனைவி, தனது இளங்கிழவிப் பிள்ளைகளையும் நஷ்டமின்றி, அவர்களுக்கும் (ஊழியர்களுக்கும்) பணிபுரிய வசதும் ஏற்பாடுகளும் செய்துள்ள பணத்தையும் எத்தனை மொத்தம் திரைப்படம் செய்திருக்கிறார். அதற்கும், குற்றத்திற்கும், அவர்களுக்குள்ளேயும் நடந்து கொண்டிருக்கிறார். ஆக, அவர்கள், நடத்திவரும் சம்பந்தங்கள் பற்றித்தான் சொல்ல வேண்டும். அவர்கள்

இதன்மீதும் நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று அரசு தலையிட்டு வருவதாகத் தெரிகிறது. அதன்மீதும் அரசு தலையிட்டு வருவதாகத் தெரிகிறது. அதன்மீதும் அரசு தலையிட்டு வருவதாகத் தெரிகிறது.

[illegible][illegible]

தேவையாக ஏதாவது செய்து கொடுக்கப்பட்டால்  
தேவையாக ஏதாவது செய்து கொடுக்கப்பட்டால்



# பொன்னியின் செல்வன்

சுமரர்  
கல்கி

அத்தியாயம் ஈழபத்தமூன்று

"நான் குற்றவாளி"

"சூழந்திரகுமாரி! உனக்கு என்னை நினைவிருக்கிறதா?...."

"பொன்னியின் செல்வ! இது என்ன கேள்வி! யானைப் பார்த்து 'நினைவிருக்கிறதா?' என்று கேட்டிருக்கிறீர்கள்? ஆயிர மாயிரமாயிரம் ஆண்டுகள் கலந்து பழைய பிள்ளை 'நினைவிருக்கிறதா?' என்று கேட்பது தகுமா? அப்படி தங்களுக்குத் தான் நினைவில்லாமல் போய் விட்டதா? எத்தனை தான், எத்தனை யுகம் என்னுடைய கிண்கிழ் நிறு படலில் தாங்கள் ஏறி வந்திருக்கிறீர்கள்? கடலில், மூடியில்லாத கடலில், எங்கிலையில்லாத வெள்ளை ஆகைகளில், தாய் இருவரும் என் நிறு படலில் ஏறிக் கொண்டு உங்களை யாத் திரை செய்கதை வெய்லாம் மறந்து விட்டீர்களா? நிறைந்து நானாபுற ழும் கரிய இருள் சூழ்ந்து வர, தாய் இருவரும் ஒருவருக்கொருவர் துணை யாக, ஒருவர் கரத்தை ஒருவர் பற்றிக் கொண்டு நெடுங் காலம் தின்றதை மறந்து விட்டீர்களா? பவங் கரமான புயற்காற்று அடித்தபோது, மலைமலைகளே எழுந்த பேரலைகள் நம் மூடைய படகைத் தாக்கி, ஒருகணம் நம்மை வானமண்டலத்துக்கு உயர்த்தி, மறுகணம் பாதாளத்தில் அழைத்தி, இப்படிபெய்க்காம் அல்லோகைகளோடும் செய்த நாட்களில், நாம் இருவரும் ஒரு வுருக்கொருவர் ஆகாரமாக ஒன்று அக் கொடும் புயலை எதிர்த்து வென்றதை மறந்துவிட்டீர்களா? ஒரு சமயம் தாய் வான வெளியில் பறந்து பறந்து பறந்து சென்று கொண்டிருந்தோமே, அதை மறந்து விட்டீர்களா? விண்மீன்களைத் தாங்கள் தாவிப் பிடித்து என் தலையில்

ஆரவங்களைக் குட்டினீர்களே, அது வும் மறந்து விட்டதா? புறன சந் திரை என் முகத்தருகில் கொண்டு வந்து, 'இதோ இந்த வெள்ளித் தட்டி யும் உன் பொன் முகத்தைப் பாசி!' என்று சொல்லிக் காட்டினீர்களே, அதையும் மறந்து விட்டீர்களா? மற் றொரு சமயம் ஆழ்கடலில் தாங்கள் மூழ்கினீர்கள்; நான் உன்னைப் பதை பதைத்து நின்றேன்; சற்று நேரத்துக் கெய்லாம் இரண்டு கைகளிலும் முத்துக் கிளையும் பவழங்கிலையும் எடுத்துக் கொண்டு வெளி வந்து அவற்றை மாண்பாகக் கொடுத்து என் கழுத்தில் குட்டினீர்கள்! அதைத் தாங்கள் மறந்து விட்டாலும் நான் மறக்க முடியுமா? அரவே! உக்கி வெள்ளை களில், நீல நிற நீர் நதும்பிய ஏரிக் கரைகளில், பூங்கொத்துக்களின் பாரம் தாங்காமல் மூக் கிளைகள் வளைத்து வந்து அவ்வகாரப் பந்தம் போட்ட இடங்களில், பகலி புல் பாய்களில், நாம் ஒருவர் முகத்தை ஒருவர் பார்த்தவண்ணம் எத்தனை எத்தனை எத்தனையோ நாட்கள் கழித்தோமே, அதையெல்லாம் மறந்துவிட முடியுமா? அந்த நேரங்களில் மூக் கிளைகளில் நூறு நூறு குயில்கள் உட்கார்ந்து கீதம் இசைத்ததையும், ஆயிரம் பதிலாயிரம் வண்டுகள் சற்றிச் சற்றி வந்து ரீங்காரம் செய்ததையும், கோடி கோடி பட்டுப் பூக்கிகள் பல வர்ணத் நிறங்களில் அடித்துக் கொண்டு ஆனந்த நடனம் ஆடி வந்ததையும் நான் என்றோனும் மறக்க முடியுமா? எத்தனை ஒளம்மங்கலிலும் மறக்க முடியுமா? என்னைப் பார்த்து 'நினைவிருக்கிறதா?' என்று கேட் கினீயே, அப்படி வெட்கவாமா?



நீலாவிருக்கிறது. ஸ்ரீயா, நன்றாக நீலா விருக்கிறது !...”

இவ்வாறெல்லாம் கொண்ட வேண்டும் என்று அந்தப் பேணதப் பெண்ணின் உள்ளம் துள்ளித் துடித்தது.

ஆனால் அவளுடைய பண இழற் றோ “நீலாவிருக்கிறது!” என்ற இரு சொற்களை மட்டுமே முணுமுணுத்தன.

“ஆகா! எழுந்திர குமாரி! நீ வாய் நிறத்து பேசுகிறாயே! இந்த அதிசய மான இலங்கைத் தீவிலே உள்ள எத் தனியோ மனிமாட மண்டபங்களின் தூண்களில் அழகிய தேவ கன்னிகை களின் சிலைகள் அமைத்திருக்கிறார்கள்! ஒரு வேளை அத்தனை சிலை வடிவமோ நீ என்று தீர்மானித்தேன். நான் வேளை வாக நீ வாய் நிறத்து பேசுகிறாய். இன்னும் சில வார்த்தைகள் சொல் ! உன் இவிய குரலுக்கு கேட்ட என் கு ளையவனோ ஆகையா விருக்கிறது. நம் சோதாதிபதியிடம் நீ என விஷயம் களைச் சொல்லுபாய். தொண்டையான் ததியில் இரண்டு பெரிய மரக்கலங்க ள் வந்து மறைவான இடத்தில் ஒதுங்கி விருப்பதாயும் அவை திறையப் போர் வீரர்கள் வந்திருப்பதாயும் சொன்னு வாய். அது உண்மையானே, எழுந்திர குமாரி? அத்தக் கப்பல்களை உன் கண் களிலுல் நீயே பார்த்தாயா ?” என்று இவ்வரசர் கேட்டார்.

“ஆம், ஸ்ரீயா, என் உண்களிலும் பார்த்தேன் !” என்றாள் பூக்குழவி.

“ஆகா! இப்பொழுது கொஞ்சம் உன் குரலுக்கு கேட்ட முடிவிறது. என்

செவிக் இப்படிவடைவிறை. நகரது; மரக்கலங்களைப் பார்த்ததும் நீ உன் படகை ஒரு குறுகிய காலவாயின் விட் டுக் கொண்டு போனாய். கப்பல்கள் போனும் கரையில் காத்திருப்பதற் காக அடர்ந்த காட்புணுள் புருத்த மறைவான இடத்தில் படுத்துக் கொண் படுத்தாய். அச்சமயம் கப்பல்களி னிருத்த இறங்கிய வீரர்கள் சிலர் அங்கே வந்தார்கள். நீ படுத்துருத்த இடத்துக்குப் பக்கத்தில் அவர்கள் நின்று பேசிக் கொண்டார்கள். அவர்கள் பேச்சை ஒட்டுக் கேட்ட வேண்டும் என்று நீ விரும்பவில்லை. உன் விருப்பமில்லாமல் அவர்கள் பேச்சு உன் காதுக்கு விழுந்தது. நீ கேட் டுப்படி தோந்தது. இவ்வ பெருமையி ன் சோதாதிபதியிடம் நீ கூறியவை தானே !”

“நடந்ததை நடந்தபடியே கூறி வேன்.”

“அவர்களுடைய பேச்சைக் கேட்ட தும் அதைப் பற்றி உடனே சோதாதிபதி யிடம் எச்சரிக்கை செய்ய வேண்டும் என்று உனக்குத் தோன்றியது. வீரர்கள் அப்பால் போன உடனே நீ புறப்பட்டாய்; சோதாதிபதி இருக்கும் இடத்தைத் தேடிக் கொண்டு வினரத்து வந்தாய்! எப்படி வந்தாய், எழுந்திர குமாரி !”

“பாதி வழி படகில் வந்தேன்; பிறகு காட்டு வழியில் நடந்து வந்தேன்.”

“எங்கே போனாய்? உத்தேசத்துடன் விளம்பினாய், அம்மா !”



“சேநாதிபதி மாதோட்ட நகரில் இருப்பார் என்று என்மணி அங்கே போகும் உத்தேசத்துடன் வந்தேன். வழியில் மறித்தலையில் இருப்பதாக அறிந்தேன். சேநாதிபதியைப் பார்த்துச் சொல்வதற்குள் போதும் போதும் என்று ஆகிவிட்டது. எத்தனை பேர் குறுக்கே நின்று தடுப்பது?” என்று சொல்லிப் பூங்குழலி சேநாதிபதி நின்ற பக்கம் நோக்கினான். அவனுடைய பார்வையில் கோடை காலத்த இடி மூழ்க் கத்துக்கு முன்னால் தோன்றும் மின்னெட்டு தெரவித்தது.

“சேநாதிபதியைப் பார்ப்பது என்ருல் இலேசான காரியமா? இதோ நிற்ரும் என் சிதேவிரர் உன்னைப் போலவே சேநாதிபதியைப் பார்த்த மூலம்தான் அடைந்த கஷ்டத்தைக் கேட்டால் நீ ஆச்சரியப்பட்டுப் போவாய். தடைகளைப் போகுப்படுத்தாமல் நீ மீடிவாதம் பிடித்துச் சேநாதிபதியைப் பார்த்துச் சொன்னதே தவ்வதாய்ப் போயிற்று. பூங்குழலி! சேநாதிபதியிடம் கூறியதை என்னிடமும் ஒரு தடவை கூறுவாயா? மீதத்தில் மறைவிருந்து நீ கேட்டாயோ, அப்போது அந்த வீரர்கள் எங்க விஷயத்தைப் பற்றிப் பேசினார்கள்?”

“அரசே! அனைத் சொல்வதற்கு என் நர கூகிறது.”

“பெரிய மனம் பண்ணி எதைக்கா இன்னொரு தடவை சொல்!”

“தங்களைச் சிறைப்படுத்திக் கொண்டு போவதற்காக அவர்கள் வந்திருப்பதாகப் பேசிக் கொண்டார்கள்.”

“யாருடைய கட்டளைகள் பேசிக் அவ்விதம் வந்தார்கள் என்பது பற்றி ஏதாவது பேசிக் கொண்டார்களா?”

“அதை நான் நம்பவில்லை, தயா! பழுவெட்டையார்களின் சூழ்ச்சியாகத் தான் இருக்க வேண்டும் என்று நினைத்தேன்.”

“உன்னுடைய கருத்தைப் பிறகு தெரிவிக்கலாம். அவர்கள் பேசிக் கொண்டதை மட்டும் சொல், சமூகிர குமாரி!”

“சக்கரவர்த்தியின் கட்டளை என்று பேசிக் கொண்டார்கள்.”

“ரோம்ப தவறுது; அதற்குக் காரணம் ஏதாவது சொல்லிக் கொண்டார்களா?”

“சொல் மிக் கொண்டார்கள். தங்கள் இக்க நாட்டினங்கள் புத்தருக்களுடன் சேர்ந்து கொண்டு இவ்வகை சாதுவத்துக்கு மன்னராக முடிசூட்டிக் கொள்ளச் சூழ்ச்சி செய்கிறீர்களாம்.... இவ்விதம் சொன்ன



அத்தப் பாவிக்கா அங்கேயே கொன்று விட வேண்டும் என்று எங்களுக்கு வேரமாத வந்தது...”

“தவ் காரியம் செய்ய எத்தனித்தாய்! சக்கரவர்த்தியின் தூதர்களை எவ்விதத்திலும் தடை செய்யக் கூடாது என்று உனக்குத் தெரியாதா....? தவறுது; இன்னும் அவர்கள் ஈழ்கிய மான விஷயம் ஏதேனும் சொன்னதாக உனக்கு ரூபகம் இருக்கிறதா?”

“சேநாதிபதிக்கு அவர்கள் எதற்காக வந்திருக்கிறார்கள் என்றிர விஷயம் தெரியக்கூடாது என்றும், தெரித்தாய் தங்களைத் தப்பிவிட அவர் பிரயத்தனம் செய்யலாம் என்றும் சொன்னார்கள். ஆகையால் தங்கள் இருக்குமிடம் தெரிந்து கொண்டு தேரிக் தங்கனிடம் கட்டளைபகக் கொடுத்துக் கைகோட்டு அழைத்துப் போக வேண்டும் என்றும் சொன்னார்கள்.....”

“ஆகையால் நீ உடனே சேநாதிபதியைத் தேடிக்கொண்டு புறப்பட்டுவார்களும். எங்குப் பெரிய கூகி செய்தாய், சமூகிரகுமாரி! சற்று அப்பாய் இரு.

இவர்களைப் பற்றி நான் கவந்து ஆரோசிக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆனால் மூன்மாதிரி ரோம்ப தூரம் ஒடிப் போய்விடாதே. மறுபடியும் உன்னைப் பிடித்துக்கொண்டு வருவதற்கு வந்தியத்தேவனார அனுப்பும் படி சொல்லிவிடாதே!"

சமூத்திர குமாரி சற்று தவிர்த்து ஒரு தூணின் அருகில் நின்று கொண்டாள். இளவரசரின் முகத்தைப் பார்த்துக்கொண்டே இருப்பதோடும் நின்று.

தன் குடத்தில் முழுசிய இரு வண்டுகள் மூக்கத் திணறித் கொண்டிருந்தன. மெதுவாகச் சமாளித்துக் கரைக்கு வந்த பிறகு தேவன் அவை பார்த்துக் கணிக்கத் தொடங்கின. பூங்குறவியின் கண்ணால் இப்போது அத்தமகனின் சௌகரியமான தீவியை இருந்தன. இளவரசரின் முக சௌந்தரியான தேவன் அவை பருகித் திணித்தன. அவனுடைய உண்மையான தெய்வத்துக் கட்டுப்பட்டு நினைமாட்டேன் என்று பிடியாதம் பிடித்துக் கொண்டிருந்தது. தெய்வம் வெடித்துக் கொண்டு வெளிவெறி வான வெளிவெங்கும் பொங்கி நிறைந்துவிட வேண்டும் என்று தனித்துக் கொண்டிருந்தது.

இளவரசர் நோதிப்பி பூதி மிக் கிரம கேசரிவையப் பார்த்து, "ஐயா! பரம்பரைவாக எங்கள் குடும்பத்துக்குச் சிறந்தமான குவத்தின் தனிவர் தங்கன்; என் தந்தையின் உற்ற நண்பர்; தங்கை நான் என் தந்தைக்கு இளவளாவே மதித்து வந்திருக்கிறேன். தாங்களும் என்னைத் தங்கன் சொந்தப் புதல்வனுடைய குழிப் பாராட்டி வந்திருக்கிறீர்கள். ஆகையால் இச்சமயம் என்னுடைய கடமைகள் செய்வதற்குத் தங்கன் உதவி செய்ய வேண்டும். அதற்குக் குறுக்கே நினைக்கக் கூடாது!" என்றார்.

நோதிப்பி மறுமொழி சொல்வதற்குப் பார்த்திப்பெத்திரனைத் திரும்பிப் பார்த்து, "ஐயா! தங்கையும்கூடக் கொள்கிறேன். தங்கன் என் அருமைத் தமையனாகிய உற்ற நண்பர். என் தமையனாகிய வாக்கைத் தெய்வத்தின் வாக்காக மதித்து நான் போற்றுகிறேன். ஆகையால் தங்கனுடைய வாரிசைதமையனும்கூட மதித்துப் போற்றக் கடமைப்பட்டவன். தங்கனைப் பெரிதும் வேண்டிக் கொள்கிறேன். என் கடமையை நான் நிறைவேற்றுவதற்குத் தடை எதுவும் சொல்லக் கூடாது!" என்றார்.

நோதிப்பியும் பார்த்திப்பெத்திரனும் ஒருவரைப் போலவரப் பார்த்துக் கொண்டார்கள். அந்தப் பார்வையின் மூலம் ஒருவருடைய பவத்தை இன்னொருவருக்குத் தெரிவித்துக் கொண்டார்கள்.

நோதிப்பி இளவரசனரைப் பார்த்து, "இளவரசர்! தங்கன் உறுவது ஒன்றும் எனக்கு விளங்கவில்லை. வாய் நானெல்லாம் நான் போர்க்களத்திலே கழித்தவன். மூமத்திரமாகப் பெரிதும் தெரிந்து கொள்ள இயலாதவன். தன் குடைய கடமையைச் செய்யப் போவதாகச் சொன்னுமீதீர்கள். அப்படி வேண்டாம் என்று? எந்தக் கடமையை என்று மாறிச் செய்யப் போவதாக உத்தேசித்திருக்கிறீர்கள்?" என்று கேட்டார்.

"இச்சமயம் என்னுடைய கடமை ஒன்றே ஒன்றாகும். என் தந்தையின் கட்டியை நிறைவேற்றி வைக்க வேண்டியதுதான். என்னைச் சிறைப் படுத்திக் கொண்டு வரும்படியான கட்டியுடன் என் தந்தை ஆட்களை அனுப்பி வைத்திருக்கிறார். என்னை அவர்கள் தேடி அங்குமங்குமாக என் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும்? நானே அவர்கள் இருக்குமிடம் சென்று என்னை ஒப்புக் கொடுத்து விடுவேன். அதுவே இப்போது நான் செய்ய வேண்டிய கடமை..."

"முடிவிலே முடிவாக ஸாரியம். என் உடம்பில் உயிருள்ள வரையில் அதை நான் அறுமறிக்க மாட்டேன். நடுத்தே திருவேன்" என்றான் பார்த்திப்பெத்திரன்.

நோதிப்பி அவனைப் பார்த்து, "பதற வேண்டாம்; பொறுங்கள்!" என்றார். பின்னர் இளவரசரை நோக்கிக் கூறினார்:

"ஐயா! தங்கனுடைய கடமையைப் பற்றிக் கொள்ளீர்கள். எனக்கும் ஒரு கடமை இருக்கிறது. அரும் புரிந்து அதைக் கேட்க வேண்டும். கொடும்பாளூர் வேளிர்பெருங்குடியில் இன்று உயிரோடிருக்கும் ஆண் மகன் நான் ஒருவன்தான். மற்றவர்கள் அனைவரும் சோழ சாம்ராஜ்யத்தின் சேனையில் இறந்து போனார்கள். அநேகமாக எங்களும் போர்க்களத்தின் மடித்தார்கள். நானும் ஒரு நான் அல்லாதம் இறந்து போவேன், பார்த்துக் கண்டது? ஆகையால் என் வாரிசை வைக்க கொஞ்சம் பொறுமையுடன் கேட்க வேண்டும். அரண்மனை மாடிக் கணிக் அருமைவாக வளர்க்கப்பட்டு வந்த தங்கனைச் சென்ற ஆண்டின் தென் திசைப் படைகளின் மாதங்கட, தாயகராகச் சக்கரவர்த்தி நிமித்த நான் அப்போது என்னைத் தனிவாக

அழகுத்துச் சொன்னார்: 'இளவரசன் என்னை விட்டுப் பிரிவது என் உயிரே உடனிலிருந்து பிரிவது போலிருக்கிறது. ஆயினும் என்னுடைய ஆசைக் கூட அவனை நான் அரண்மனைக்குள் அனுப்ப வைத்து வளர்க்கக் கூடாது. அவன் வெளியேறிப் போக வேண்டியது தான்; அண்ணனைப் போல் வீரன் என்று பெயர் எடுக்க வேண்டியதுதான். ஆனால் அவன் உயிருக்கு ஏதாவது அபத்த வந்தால் அதே கணத்தில் என் உயிரும் போய் விடும். அது நுக்கு என்னை அப்படியும் நேராமல் பாதுகாக்க வேண்டியது உன் பொறுப்பு!'... இவ்வாறு சக்கரவர்த்தி கட்டளைவிட்டார். சென்ற ஆண்டில் அவ்வாறு கூறிய சக்கரவர்த்தி இப்போது தங்களைச் சிறைப்படுத்திக் கொண்டு வரும்படி கட்டளைக்கு வாரா? அவ்வாறு கட்டளைவிடும்படி யாகத் தாங்கள் என்ன செய்துவிட்டீர்கள்? இவர்களைச் சிம்மாதனத்தைக் கைப்பற்றுவதற்குத் தாங்கள் சூழ்ச்சி செய்ததால் சொகவது என்னவு அபத்தம்? இந்த அபவாதத்தை யாராவது நம்ப முடியுமா?....'

கொடுப்பானால் பெரிய வேளாள் உதி வந்ததை இதுவரை பொறுமை யுடன் கேட்டு வந்த இளவரசர் இப்போது குறுக்கிட்டார்.

"வெறு யாராவது நம்ப முடியாதோ, என்னமோ? ஆனால் என்னுள் நம்ப முடியும்!" என்றார்.

"என்ன சொக்கிறீர்கள், இளவரசே!"

"இவர்களைச் சிம்மாதனத்தைக் கைப்பற்ற நான் சூழ்ச்சி செய்தது உண்மை தான் என்று சொல்கிறேன்."

வீத்தியத்தேவன் இப்போது மூக்கு வந்தது. "இது என்ன ஐயா! சற்று முன்பு வரையில் சத்தியம் - தர்மம் என்று சொல்லி வந்தீர்கள். இப்போது இப்படியும் பெரும் பொய் சொக்கிறீர்களே!.... நோதிபதி! இவர் வார்த்தையை நீங்கள் நம்ப வேண்டாம். நேற்றிரவு புத்த குருக்களின் மகா சபையார் இவருக்கு இவர்களைச் சிம்மாதனத்தையும் கிரீடத்தையும் அளித்தார்கள். இவர் வெண்டாம் என்று மறுதலித்தார். இதற்கு நானும் இதோ நிற்றும் இந்த வைஷ்ணவனும் சாட்சி!" என்றான்.

பொய்களியைச் செவ்வாய் புள்ளவை புரிந்து, "வத்தியத்தேவரே! ஒரு கேள்வி! சூழ்ச்சி செய்கிறவர்கள் சாட்சி வைத்துக் கொண்டு சூழ்ச்சி செய்வார்களா? நீங்கள் இருவரும் பக்

கத்தில் இருந்ததினாலேயே நான் இவர்களைச் சிம்மாதனத்தையும் கிரீடத்தையும் மறுதலித்திருக்கலாம் அல்லவா!" என்றார்.

வத்தியத்தேவன் அதைப் போனால்! இதற்கு எதிராக அவனால் ஒன்றும் சொக்க முடியவில்லை.

இளவரசர் மேலும் கூறினார்: "வானார் குகை வீரரே! உமக்குச் சத்தேகம் இருந்தால் அதோ நிற்றும் வைஷ்ணவரைக் கேட்கலாம். முதன்மத்திரி அறிஞர்தப் பிரம்மராவர் அவரிடம் என்ன சொல்லி அனுப்பினார் என்று கேட்டு அறிந்து கொள்ளலாம். 'புத்த குருமாரர்கள் தங்களுக்கு இவர்களைச் சிம்மாதனம் அளிக்க முன்வருவார்கள். சாட்சியம் வைத்துக் கொண்டு அதை மறுதலிக்கவும்' என்று சொல்லி அனுப்பியிருரா. இவ்வளவு என்று விசாரித்துத் தெரிந்து கொள்ளலாம்!"

இதைக் கேட்டு அங்கிருந்த எவ்வாருமே நிகைத்துப் போய் நீங்கினார்கள்.

இளவரசர் நோதிபதியைப் பார்த்துச் சொன்னார்: "ஐயா! இதைக் கேளுங்கள். இந்த இவர்களைப் பார்த்து ஆன வேண்டும் என்ற யோசனை என் மனத்தில் இருந்தது உண்மை. இந்தப் யோசனையை எவர்க்கு உண்டு பண்ணியவர் என் தமக்கைவார். 'தம்பி! நீ நானு ஆளப் பிறத்தவன். உன் கையில் சங்கு சக்கர ரேகை இருக்கிறது. இப்போ உனக்கு இடம் இல்லை. ஆகையால் இவர்களைக் குப்பை போ! இவர்களைச் சிம்மாதனத்தைக் கைப்பற்றிக் கொள்!' என்று இப்படியெல்லாம் இன்னயிராட்டி அடிக்கடி சொல்லி என் மனத்தில் ஆசையை வளர்த்து விட்டார். ஆகையால் நான் குற்றவாளிதான். சக்கரவர்த்தி என்னைச் சிறைப்படுத்திக் கொண்டு வரும்படி கட்டளை விட்டதற்குக் காரணம் இருக்கிறது...."

"கொஞ்சம் பொறுங்கள். இவ்வரசர் அப்படித் தங்களை மனத்தில் எண்ணம் உதித்திருந்தால் அது இந்த இவர்களைத் தவிர பாக்கியம். அதற்குப் பொறுப்பாளியும் தாங்கள் அல்ல; தங்கள் தமக்கைவார் இன்னயிராட்டியும் அல்ல. சத்திர யோடி சக்கரவர்த்தி தான் அதற்குப் பொறுப்பாளி. அவரே என்னிடம் பல முறை சொல்லியிருக்கிறார். தங்களை இவர்களைச் சிம்மாதனத்தில் ஏற்றி வைத்துப் பார்த்த வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார். குத்தகை தெவிட்டம் இதைப் பற்றி முதன் முதலில் கூறியவரும் சக்கரவர்த்திதான். தங்கள் தந்தையின் வீருப்





பதனையே தமக்கையார் தங்கலிடம் தெரியப்படுத்தியிருக்கிறார். ஆகையால் தாங்கள் குற்றவாளி அல்ல...."

"சேநாதிபதி! அப்படியானால் என் தந்தையிடம் போவதற்கு நான் என் தயக்க வேண்டும்? அங்கிடம் நடத்தது நடத்தபடி சொல்கிறேன். இதோ இருக்கும் இந்த இரண்டு பேரும் எனக்காகச் சாட்சி சொல்வட்டும். பிறகு சக்கரவர்த்தி என்ன கட்டணைத் திரொடா. அதன்படி நடத்து கொள்வது என் கடமை...."

பார்த்திபேந்திரன் இப்போது அவர்களுக்கும் குரவில் கூறினான்: "சேநாதிபதி! ஏதேதோ வெறும் பேச்சுப் பேசிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். இவையும் லூப மறைப்பதில் பலன் ஒன்றுமில்லை. இளவரசரிடம் உண்மையைச் சொல்லியே தீர வேண்டும். தாங்கள் சொல்கிறீர்களா? அல்லது நான் சொல்வட்டுமா?"

"நானே சொல்கிறேன், பொறுக்கன்!" என்றார் சேநாதிபதி. அக்கம் பக்கம் பார்த்துவிட்டுக் கூறினார்: "இளவரசோ! தங்களுடைய கணங்கமற்ற உள்ளத்தை மாகப்படுத்த வேண்டாம் என்று நான் எண்ணியது பயன்படவில்லை. ஒரு விரலுமாவ விஷபந்தைப் பற்றிக் தங்களுக்குச் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. பெரிய பழுவேட்டையார் இந்த முதிய பிராயத்தில் நத்தினி என்னும் பெண்ணை மணம் புரிந்து கொண்டிருப்பது தங்களுக்குத் தெரிந்த விஷயமே. அவள் ஒரு குளியக்காரி. பயங்கரமான மாய மந்திர விந்தைகள் அவளுக்குத் தெரிந்திருக்கின்றன. அவற்றின் உதவியால் பெரிய பழுவேட்டையாரை அவள் தன் காலடியில் போட்டு வைத்துக் கொண்டிருக்கிறாள். அவள் காதல் இட்ட பணியை இவர் தனியே ஏதும்

திறையெத்தி வைக்கிறார். பழங்குடியில் பிறந்து பல வீரச் செயல்கள் புரிந்த அந்தப் பெரியவருக்கு விதிவசத்தால் இந்த மாதிரி துர்க்கதி உம்பலித்து விட்டது....."

"சேநாதிபதி! இது நான் கேள்விப் படாதது அல்லவோ? சொழு தென்தில்லு நானே நகரமெல்லாம் பேசிக் கொண்டேன் விஷயத்தானே!" என்றார் இளவரசர்.

"அந்த மந்திரக்காரி நத்தினியின் சக்தி இது வரையில் பழுவேட்டையாரை மட்டும் ஆட்டி வைத்துக் கொண்டிருந்தது. இளவரசோ! மன்னிக்க வேண்டும்! இப்போது அவள் சக்கரவர்த்தியின் பேரிலும் தன்னுடைய மந்திரத்தைப் போட ஆரம்பித்து விட்டாள். அதன்காரன் இத்தகைய கட்டணையை, - தங்களைச் செறப் படுத்திக் கொண்டு வரும்படியான கட்டணையை, சக்கரவர்த்தி பிறப்பித்திருக்கிறார்!..."

"சேநாதிபதி! எச்சரிக்கை! சக்கரவர்த்தியைப் பற்றிக் கெரவலுக் குறைவை எதுவும் சொல்வ வேண்டாம். என் தந்தையின் உடம்பில் உயிர் உள்ள வரை அவர் இடம் கட்டளை எது வானாலும், எந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் இடப்பட்டாலும், அதுவே தெய்வத்தின் கட்டளையாகும்...."

"அதை நான்கள் மறுக்கவில்லை. இளவரசோ! சக்கரவர்த்தியின் சுதந்திரத்துக்கு மட்டுமின்றி அவருடைய உயிருக்கே அபாயம் வந்து விடுமோ என்று நான் அஞ்சுகிறேன். நத்தினியைப் பற்றிய லூப உண்மையை நேற்று வரை நானே அறிந்து கொள்ளவில்லை. நேற்றிரவுதான் பார்த்திபேந்திரன் மூலமாகத் தெரிந்து கொண்டேன். அந்தப் பலங்கரமான விஷயத்தைத் தாங்களும் தெரிந்து கொள்வது அவசியம்.

"மூன்று வருஷங்களுக்கு முன்னால் மதுரைக்கு அருகில் வீர பாண்டியனோடு இறுதி யுத்தம் நடந்தது அல்லவா? அப்போது தங்கள் தமையனார் கரிகாலரும் இதோ உள்ள பார்த்திபேந்திரரும் தானும் கைத்தாலோசித்து ஒவ்வொரு காரியத்தையும் செய்து வந்தோம். பாண்டியனுடைய கணியங்கள் அடியோடு தீர்மானமாகவே. வீரபாண்டியன் மூன்றோரு தடவை பாண்டியனத்தில் ஓடி ஒளிந்தது போல் இப்போதும் ஓடித் தப்பிக்க முயல்பான். அதற்கு இடம் கொடுக்கக் கூடா தென்று நான்கள் மூவரும் அவனை எப்படியாவது கைப்பற்றத் தீர்

மாளித்துப் பெரு மூலத்தி செய்  
தோம். இந்தத் தடவை வீர  
பாண்டியனுடைய தலைவக் கொண்டு  
போகாமல் தஞ்சாவூருக்குத் திரும்புவ  
தில்லை என்று தாங்கள் மூலரும்  
சபதம் செய்திருப்பீதாம். ஆகையால்  
வேறு பாணரயும் தம்புலதில்லை என்று  
தாங்களே அவனைத் தொடர்ந்து செய்  
நோம். கடைசியாக ஒரு யோவிலுக்குப்  
பக்கத்தில் இருந்த குடிசையில் அவன்  
ஓய்ந்திருப்பதைக் கண்டுபிடிப்பீதாம்.  
குடிசைக்கு வெளியில் எங்களைக் காவ  
துக்கு நிறுத்தி வைத்து விட்டுத்  
தங்கள் அண்ணன் சிவயாண்தான்  
உன்பே துணுத்தார். வீர பாண்டிய  
னைக் கொன்று அவன் தலைவ  
எடுத்து வந்தார். தாங்களும் எங்கள்  
காசியம் முடித்து விட்டதென்று குது  
கவமாகத் திரும்பிச் சென்றோம்.  
ஆனால் அந்தக் குடிசைக்குள் ஒரு  
நிர்வ நாடகம் நடந்தது என்பது  
எங்களுக்குத் தெரியாது. வீரபாண்டிய  
னுக்கு அனாதையி் கொடுத்திருந்த  
பெண் ஒருத்தி குறாகே நின்று நடுத்துத்  
தன் காதலனுக்கு உயிர்ப் பிச்சை  
கேட்டாள். கனிகாவர் அவளை உதைத்  
துத் தன்னை விட்டு வீரபாண்டிய  
னுடைய தலைவக் கொண்டு வெளியே  
எடுத்து வந்தார். இவ்வரசே! அங்  
கிறதும் சோழ குலத்தின் தும் சத்திர  
வான வீர பாண்டியனைக் காப்பாற்ற  
மூலத்தவன்தான் நத்தியி! அவன்  
தான் பிற்பாடு எழுபது பிராவத்துக்  
கிழவரை மணந்து தஞ்சாவூருக்கு  
வந்து 'பழுவூர் இளைப ராணி'யாக  
விண்ணொழிந்த! அவன் எத்தகை, -  
என்ன தோக்கத்துடன், - வந்திருப்  
பான் என்பதை நாம் கவனிக்கலாம்  
அங் கையா? வீரபாண்டியனுக்காவப்  
பழிக்கூப் பழி வாய்க்கத்தான் வந்திருக்  
கினான். சோழ குலத்தை அடிமோடு நிர்  
மூலமாக்கி விடுவதற்காக வந்திருக்  
கினான். அவன் அருகில் சென்றவர்  
வாரும் அவனுடைய மோக கண்ணில்  
தப்பாமல் திரும்புவது கடினம். அதோ  
நிற்கும் வந்தியத்தெனக் அகற்றிக்  
காட்டி சொல்லுவான். சோழ குலத்  
தைப் பூண்டோடு அழித்து விடப்  
பயங்கர சபதம் எடுத்திருக்கும் கட்  
டத்தைப் பற்றி அதோ நிற்கும்  
வைஷ்ணவக் காட்டி சொல்லுவான்.  
அவர்களுக்கு அவசியமான பணத்தை  
பெல்லாம் தத்தினிதான் கொடுக்கினான்.  
இவ்வரசே! துரதிரிகுடவசமாக நம்  
சக்கரவர்த்திப் பெருமானும் அந்தப்  
பாதவியின் வகையில் விடுத்து விட்ட  
தாகக் காண்கிறது. மதுராத்தகத்  
தெவனுக்குப் பட்டம் கட்டுவது பற்றிச்



சக்கரவர்த்தியே போலித்து வருவ  
தாகத் தெரிகிறது. ஆகையால், சக்கர  
வர்த்தியின் கட்டிப்பென்று கருதித்  
தாய்க்கத் தஞ்சைக்குப் போவதற்கு  
இது தருணமல்ல....

"சோழாதிபதி தாங்கள் கூறிய செய்  
திகம் எனக்கு மிக்க விபப்பை உண்டு  
பண்ணி விடுகின்றன. ஆயினும் அச்  
செய்தியினால் நான் செய்த முடிவுதான்  
உறுதிப்படுகிறது. என் தந்தையை அங்  
கனவு பயங்கரமான அபாயங்கள் சூழத்  
திருக்கும்போது நான் இருக்க வேண்டிய  
இடம் அவர் அருகியேதான். இவ்வகை  
அரசு எனக்கு என்னத்துக்கு? அவ்வுது  
இத்த உயிர்தான் என்னத்துக்கு? இனி  
யோசனை ஒன்றிமே தேவைமில்லை. என்  
னைத் தடை செய்வதற்கு வாரும் மூய்  
கெண்டாம்!" என்று இவ்வரசர் கம்பீர  
மாகக் கூறினார். பிறகு சற்றுத் தூரத்  
தில் தானைக் காய்த்துகொண்டு தம்மைக்  
கண்டொட்டாமல் பார்த்துக் கொண்  
டிருந்த பூங்குழியில் யீது அவர்  
கண்கள் சொன்றன.

"சமுத்திர குமாரி சற்று இப்படி  
அருகில் வா!" என்றார்.

பூங்குழி தெருக்கி வந்தாள்.

"பெண்ணே! நீ கொண்டு வந்த  
செய்தியின் மூலம் எனக்குப் பெரிய  
உதவி செய்தாய். இன்னும் ஓர் உப  
காரம் எனக்கு நீ செய்ய வேண்டும்.  
செய்வாயா?" என்று கேட்டார்.

அடா! இது என்ன? இந்த ஏழைப் பருத்தவாரிடமா இவர் உதவி கொடுக்கிறார்? இவருக்குக் குற்றமெவ்வளவு? இவருக்குத் தாடி வந்ததென்; இவர் என்னிடம் உதவி வேண்டும் என்று வானிலிருந்து வட்டவானில் வரம் கேட்டவருமே; கடவுள் தம் திருக் கரங்களை நீட்டி என்னிடம் 'பிச்சை போடு' என்று கேட்டிருந்தோர் - இவ்வாறு மனத்தின் என்னுள். "இவ்வரசோர் தாய்க்கு இட்ட உட்டினையை நிறைவேற்றக் காத்திருக்கிறேன்!" என்றான் பூங்குழனி.

"சமுத்திர குமாரி! என்னதே நேரக் கொண்டு இவ்ளோ மரக் கயங்கன் தொண்டைமான் ஆற்று முகத்துவாரத்தில் அருகில் காத்திருக்கின்றான் என்று சொல்லுப் அல்லவா? அந்த இடத்துக்கு நான் அந் திரைமுகம் போய்ச் சேர வேண்டும். எனக்கு வழி காட்டி அழைத்துக்கொண்டு போவாயா?"

"பெண்ணே! 'முடியாது' என்று சொல்!" என்பதான ஒரு குரல் கரந்தித்தது. அது சோதிபதியின் குரல்தான் என்பதைப் பூங்குழனி உணர்ந்தான்.

இத்தனை நேரமும் ஏதோ ஒரு சொப்பன போகத்தில் எஞ்சித்துக் கொண்டிருந்தவளுக்கு இப்போதுதான் தன் திருக்கடியை நிறைவே தெரிந்தது. எந்த அபாயத்திலிருந்து இவ்வரசரைத் தப்பிக்கலாம் என்று ஆசையுடன் இவள் அவரை அவசரமாக ஓடி வந்தாளோ, அந்த அபாயத்தின் வாயிலேயே கொண்டு சேர்க்கப்பட்ட இவ்வரசர் இப்போது தங்கைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்தார்!

"பெண்ணே! 'முடியாது' என்று சொல்!" - சோதிபதியின் இந்தக் கட்டினையின் போலன் அவளுக்கு இப்போது புலப்பட்டது. நானா புறத்திலிருந்தும் ஆரீரின் குரல்கள் அந் கட்டினையை அவளுக்கு இட்டன. மரங்கள் அவ்வாறு முழங்கின; மண்டபத்தின் தூண்கள் அயனிதம் அவதின்; மரக் கிளைகளிலிருந்து பறவைகள் கதறின.

அவன் அந்தப் பெணைப் பெண்ணின் இதயத்தின் உள்ளே ஒரு மெய்க்கைய குரல் கேட்டது. 'பூங்குழனி! இதோ உன் அழிவுடம்ப! இவ்வரசருக்கு வழிகாட்டி அழைத்துப் போவாயானால் அருட்கண் இரண்டு நெய்க்கை கழிக்கலாம். அவர் அருகில் நீ இருக்கலாம். அவர் உள்ளிப் பாராதபோது அவரை நீ பார்க்கலாம். அவர்மீது பட்டுவரும் காற்று உட்பிழம்பும். அவருடைய குரல் உன் காதுகள் அடிக்கடி கேட்கும். அடி பெண்ணே! நீ கண்டு வந்த எட்டாத என்னின் ஒரு சித்தி நிறைவேறும். பிறகு எது எப்படியானால் என்ன? பூங்குழனி! ஒத்துக் கொள்!" என்று அந்த மெய்க்கைய குரல் அவன் மனக் காதுக் கூறினது.

"சமுத்திர குமாரி! ஏன் தயங்குகிறாய்? எனக்கு இந்த உதவி நீ செய்ய மாட்டாயா? நானே வழி கண்டுபிடித்துக்கொண்டு போக வேண்டியதுதானா?" என்று இவ்வரசர் கூறிவது அவனுடைய மனம் திடமடைவதற்கு வரையாயிற்று.

"இவ்வரசோர் வழிகாட்ட நான் வருகிறேன்!" என்றான். சோதிபதி பூமி கிவிரம கேசை அப்போது தம் தொண்டையைக் கவித்துக்கொண்ட சத்தம் பூம்பெயர் ஏற்படுவதற்கு முன்னால் பூமியின் கர்ப்பத்திலிருந்து எழும் பயங்கரத் தொண்டைய திகைத்திருந்தது.

அவர் ஓர் அடி முன்னால் வந்து கூறினார்: "இவ்வரசோர் தங்கை விருப்பத்துக்குக் குறுக்கே நான் நிதமமாட்டேன். ஆனாலும் என் வேண்டுகோள் ஒன்றுக்குச் செவி சாய்க்க வேண்டும். தங்கைச் சிறைப்படுத்த வந்திருப்பவர் கிட்டித் தங்களை ஒப்படைக்கும் வகையில் தங்களைப் பாதுகாப்பது என் பொறுப்பு. நேத்திரவு தங்கைக் கொல்ல நடத்த முயற்சிகளைப் பற்றிச் சற்று முன்னால் தங்கை சோழர்கள் கொல்லார்கள். அந்தக் கொல்லாளர்கள் இன்னும் பிடிபடவில்லை. அவர்கள் வார் என்று தெரிவதும் இல்லை, என் மனத்தில் உள்ளதைச் சொல்வதற்காக என்னிடம் வரங்கள். இந்தப் பெண்ணின் பேரினேயே எனக்குக் கொஞ்சம் சந்தேகம் உண்டு. அந்தக் கொல்லாளர்களுக்கு இவளும் ஒருவேளை உட்கொண்டிருக்கலாம் அல்லவா? மரக்கைகளில் தங்கைச் சிறைப்படுத்தி அழைத்துப் போக வந்திருக்கிறார்கள் என்பதே இவனுடைய கற்பனையா இருக்கலாம் அல்லவா? ஏன் இருக்கக் கூடாது? சற்று முன்னால் இவனுடைய சத்தியைத் தங்கை சோழர் வந்தியத் தேவர் பிழைத்தபோது அது வார் பேரினோ விழுந்து ஓங்க குரல் கேட்டதே, அது வானுடைய குரல்? - இந்தப் பெண் தாராளமாக வழி காட்டிக்கொண்டு வரட்டும். தம்முடைய வானி மேல் ஏறிக் கொண்டு முன்னால் செல்லட்டும். ஆனால் தங்கை தானும் தொண்டைமான் ஆற்றின் உள்ள உப்பங்களைக் காணும் வகையில் வந்தே தீருவேன்! அது என்னுடைய உடனடி!"

சோதிபதியின் இந்தப் பெணைப் புண்ணை பூக்க முகத்துடன் கேட்டுக் கொண்டு நின்ற இவ்வரசர், "அப்படியே வாட்டும்! தங்களுடைய கடமை நிறைவேற்றுவதற்கு நானும் குறுக்கே நிதமெனில்!" என்றார். (தேடல்கள்)



# சுத்தமான மனம் கவரும் வெண்மைக்கு



சிங்கம் மார்க்  
விக்கிடாரியா  
ப்ரஸ் ஓ ஓ பி (ஓஓ)  
(மிகச் சிறந்த சீமை)

சிறந்தவையே விக்கிடாரியா ப்ரஸ்  
ஓ ஓ பி உபயோகித்ததில் உங்கள்  
ஆடைகளுக்குத்தான் எவ்வளவு  
வெண்மை! ஆடைகளை பளபளப்  
பான வெண்மைப்பாக்குகிறது.  
உங்களுக்குடைய சட்டைகள்,  
பேஷ்ட்ஷர்ட்ஸ், ஸ்ரீப்ஷர்ட்ஸ் முதலிய  
வைகளை அதிக வெண்மைபடச்  
செய்கிற இதுவே சிறந்த  
சிக்ஸமாஸ் முறை.

தயாரிப்பாளர்கள்: ஆக்டோபர்ஸ் & சிம்பென்ட்ஸ் லிமிடெட், ஆம்பத்தூர், மதராஸ் 53  
கலியாண சிதம்பர எடுதலுறகை: சென்னை 1 டிஸ்ட்ரிக்ட் ஹாஸ்பி, 314, கிளக் செட்டித் தெரு, மதராஸ் 1

கிளிபென்சுதலுறகை: சென்னை 1 ஹர், ராஜகலகை சிததலுறகை, 414, தலகலகைத் தெரு, சென்னை-1



சென்னை-1

# தூய்மையும் தொற்றிக் கொள்ளும்

ரா. கணபதி ✻

கீபீர் துணி நெய்து கொண்டிருந்தார்.

மனசுப் பர மத்துவங்களை நெய் வத் தெட்டிவிட்டது.

பாடியும் ஊடும் போட்டு நெய்விற்போது, இந்த உலக விவகாரங்கள் அனைத்தையும் ஊடுருவிச் சென்று, அவற்றைப் பினைத்துக் கொடுத்திருந்த நெய் தத்துவத்தைப் பற்றிச் சொல்லும் ஓர்வாது.

துணிவெனத் திறம் ஏற்றும்போது வெண் மையான சத்துவத்தையும், சிவந்த ராஜ சத்துவத்தையும், எழுத்த தமோ குணத்தையும் நீங்கியது ஏற்றுவது மாயா விவரத்தை எண்ணி நகைத்துக் கொண்டார் கீபீர்.

'மாயாதெய்வ மனிதன் இப்படியும் அப்படியும் உலக உணர்ச்சிகளைக் கொத்து வாய்க்கி நெய்து தூமாய்க்கிறான். இத்தனை இழைவிடையே மூலாதாரம் மூலைய மொழவகை ராட்சத வாக்கி, இடை, பிங்கி, கௌமியை எவற்ற லுத்து நாடினாலும் பாடியும் ஊடுருவப் பிங்கி வைத்திருக்கிறான். பத்து மாதமாக நெய்த துணிவாகவும் இந்தச் சீர்தம், உருத் தும் துணிவில் உறை படாமல் தூக்கிரகை வாகப் பார்த்துக் கொள்ளும் அசட்டு மருவியா! இந்தச் சீர்தான் பதமாய் செய்த சீர்த் துணிவில் உறை படாமல் காத்துக் கொண்டார், துணிவாய் போட்டுக் கொள்ளாமையே வைத்திருந்தான் அதில் அழகியே படியாது. சீர்த்துக்கு அழகியே படியாமல் இருக்கவும் அவதான் வழி. சீர உணர்வை வாரி மேலே போட்டுக் கொண் ணாதே. உட்போருணோடு ஒத்தியே. அழகி காக்காமல் பழம்பெரியும் கத்தறமாக இரு.'

பாடியும் ஊடும் இடைத்த கீபீர், ஊடு பாக்களை இடைத்துக் கொண்டு ஏதோ ஓர் உலகில் எதிர்த்தபடி இருந்தார். அவரை இவ்வளவுக்கு இருத்த உத்தம ஒரு கொடுக்க லாக.

"சீர்தமா, துணிவா? சீர்த்ததைக் கழறி வைத்து விட்டாயா? சரி, கழறி வைத்த சீர்த்துக்கும் உலகத்தினால் செய்யும் இயல்பிலே இடோ அந்தச் சீர்த்துக்கும் 'பூசா' போடுகிறேன்" என்று ஆத்திர மாகச் சொல்லிக் கொண்டு விறே நின்று அங்கே நீமா.

ஊர்வீசு அப்படிப் பேசுவான் என்பது ஆச்சரியமாக! ஆனால் அந்த அங்கே அதற்குமே மேல் ஒரு படி போய் விட்டான். துணி துவங்க உதவும் கட்டையாளரேயே கீபீர் குறிப்பிட்ட சீர்தத் துணிவை 'மாக்கு' 'மாக்கு' என்று தாக்கவும் தொடங்கியான்.

அவர் செய்த அக்கிரமத்தைக் கீபீர் பொருப்படுத்தவில்லை. "சீடன் துணி, குரு வண்ணம், படைத்தயன் கவுகாரம்; திராசை ஆவந்தம் என்ற கட்டையால் துவைத்தான் நோதி வெளிவாகும்" என்று பாடினார்.

அந்த அநேக அங்கை தடுவாத் தாது மானுதத் தன்னை விட்டான். நுனெனலாம் செஞ்சாவி விட்டது.

அந்த மன அநேகம் பிங்கியோ அப் போதும் பாட்டுத்தான் பாடினார்! மனத் தில் செவ்வ ராமன் பெயர் சொல்லி அழிந்தது ஓர் காரம் என்று பாடினார்.

"பார்த்திரேனா! உலகம் அற்புதம் பிங்கி கோங்கை! அந்தப் பாவி வாழ்வாள் நிகுக் கு-ஆதாம் மார்த்துக் கீபீர் என்று பெயர் வைத்தானே! இவன் காரிராக அகவயா இருக்கிறான்! இந்த அநியாயத்தைக் கண்டும் காணாமல் இருக்கிறீர்களே! வரகுமன் உலகம்" என்று ஸமீட்டான் அங்கே.

"காபீர்" என்றும் மலர் வினோதி. நீதித் தமக் கடவுளாய் ராமன் பொலரைக் கீபீர் சொன்னதால் அந்த மூலையில் தாய் அவரைக் காரிராக வரிவித்தான்.

தத்துவம் கண்டறிந்தது தாசை தாசை யாக நீர் கழித்தது. "நீமா, குழந்தையை ஏன் இப்படிக் கொடுமை செய்கிறாய்! இந்தக் குழந்தை தாசை தாசை ஏதேய் விட்டிருக்கானோ!" என்று.

நிமரென்று ஒரு புத்தகத்து நின்று போல் நீமாவும் நினைவமாய் நின்று.

நின்று போது நினைவாகச் சென்றது.

கிம்மதுகிமை. மே கிம்மனா குரலில் சொன்னது நீமா.

"ஆதாம் இவன் செய்த காரியங்கள் கொறுக்கதான் முடியவில்லை" என்று கண்டவன் பார்த்துக் கூறினான். கிம்மன் அருகாவாகவே உடைந்து கர. "இன்னும் எதற்கு உலகத்தாக இருந்தது அடி காரிகாமம் இருக்க மாட்டாயா, அப்பா!" என்று பிங்கியின் அழகத்தைக் கட்டிக்கொண்டார். பிங்கி மூன்றுமே பேசவில்லை, கட்டை வாக இருந்தது.

"ஏன்டா ஏதும் சொன்னா இருக்கிறாய்? இத் தக் கட்டையாளரேயே என்னை இரண்டு காத்துக் காத்தேன்" என்று கட்டையை எடுத்து அவன் கையில் திணித்தான் நீமா.

அந்தக் கட்டையால் தம் கண்களையே தாசம் போட்டுக் கொண்டு பாடினார் கீபீர்:

"இரண்டின் கீயே ஏதாவது கீயே உலகியே கீ உலகியே பிங்கியா! ராமனும் கீயே ராமன் கீயே உலக திங்கியே உடைத்து எதிர்த்தால் கண்ணாழும் கீயே! கண்ணாழும் கீயே! தங்கித் தானே சொன்றவக் கீயே! கவுக வகுவாய்: கவுக வகுவாய்! கவுகும் கவுகாய் வகுவதும் கீயே!

"தீ என்னைடா கொக்கிரும்? ஒன்றும் முகிவிடவில்லை" என்று நீமா.

"புரிவத்தான் புரிவாதமாய், புரிவியை  
புரிவாது. கந்தாரி மான் இருக்கிறது பார்,  
இது எய்திருத்த காலை வருகிறது என்று  
புரிவதன் புலம்பிக் கொண்டேதான் இருக்  
கும். நாலு திசையிலும் தேடித் தேடித்  
திரியும். அந்த நறுமணம் அதன் வயிற்றி  
லிருந்துதான் வருகிறது என்று அதற்கு ஒரு  
நாலும் புரிவாது. புரிதவகார இந்த  
அலைக்கதான்!"

நீமா புரிதாபமாகக் கண்களைப் பாரித்  
தான். "இயன் இப்படி வெள்ளாய் பெருகி  
னானே, நான் என்ன செய்யென்! நீங்களானும்  
பொலாமக் இருக்கிறீர்கள். பெய்சொரு நீர்  
ஒரு, இயன் காரியங்கள் பெக்கக்கு மேல்  
வித்திரமாய், விநோதமாய், விபாதமாய்  
இருக்கின்றன. படாத பாடு பட்டு, பட்டு  
தாய் வாக்கித் தந்தென். துணி செய்தான்.  
அதிபுதமாகத்தான் தெய்விருத்தான். விற்ற  
கர அனுப்பினன், வழியில் பாரோ ஒரு  
காவிரி-பாலத்தையும். அவனுக்கு அத்துப்  
பிதாம்பரத்தாகக் கொடுத்த விட்டு வந்த

தந்திருன். சந்து சாதுமாக சரிமே துணி  
தான், அழுக்குப் படாமடுவெ கவத்திருக்  
கிறென்" என்று பாடுகிறான். இவனோடு என்  
னாகப் பொறுக்க முடியவில்லை. நீங்கள் என்  
டெடுத்த மானிக்கத்தை நீங்களே கவத்தாக்  
கொள்ளுங்கள். நான் இந்த விட்டை விட்டுத்  
தொன்கிறேன். நீங்கள் இன் ஒரு  
பெண்டாட்டியையும் விட்டுடுத்துக் குழா  
காகக் குடித்தனம் நடத்துங்கள்" என்று  
விரகாபித்தான் நீமா.

"நீமா" என்று சபிதா ஒரு தெனியுடன்  
அனழத்தார் அவளது கண்கள்.

அவகார வெறுப்புடன் நோக்கினான் நீமா.

"கல்லறைக்குப் போகிற கயறியை என்ரு  
இவனோடு மனை விட்டுக்கொண்டபாய்.  
கயிருக்கு ஒரு தங்க பெண்ணைப் பார்த்துக்  
கலியாணம் செய்து கவப்போய், தானே  
தானா வட்டத்திற் கடை வழக்கத்துக்கு  
வந்து விடுவான்" என்னுர் நிழலர்.

"அவதையும் செய்து பார்த்தாய் போகி  
றது" என்று எம்மதம் தெரிவித்தான் நீமா.



நாராயணன் விருந்தினர்



88

தீவிரமாகச்  
செயல்புரிவது



தடவ  
இதமானது

## ஜலதோஷத்திற்கு ரபெக்ஸ்

மார்பில் சளிபிள் அடைப்பை அகற்ற—முதுகிலும்  
மார்பிலும், மூக்கைச் சுற்றிலும், மூக்கிற்குள்ளும்,  
நெற்றியிலும் ரபெக்ஸ் தடவுங்கள். மூக்கடைப்பைப்  
போக்க, இதமான அதன் ஆயிலை முகமூக்கள்.

ஹப் பொருது 5 பாக்டீரியுகளில் தடைக்கிறது  
65 கிராம் மற்றும் 20 கிராம் ஹபெக்ஸ், 5 கிராம் டூன்.  
ஒரு ஹபெக்ஸ் அல்லது டூன் ஹப் பொருதும்  
கைவலம் இருக்கட்டும்.

அமெரிக்கின் டிராப்ட்ஸ் ரிசர்ச் நகரில்



ரபெக்ஸ்: தீவிரச் செயல் புரியும், இதமான ஜலதோஷ நிலாரசனி.

# ராமாயணம்

## நான்காம்



மேகியேயி மேதும் ராமனிடம் உறுவாக் : "கொடுத்தேன் என்று ராஜா வான ஒருவர் பிரதிக்ஷையு செய்துவிட்டுப் பித்தி வருத்தப்படுவது மடமையல் லவா? அவர் கொடுத்த வரத்தைச் செய்து தீர்க்க வேண்டியது உன் கடவி லிருக்கிறது. உனக்குச் சொகஸப் பவத்து கொண்டு கொடுத்த வரத்தை யும் செய்த பிரதிக்ஷையையும் பொய் வாக்களாய் என்று யோசிக்கிறார். இது அவருக்குத் தகுமா? 'பலப்பட வேண்டாம். எனக்காக நீர் உத்தியத்தைக் கைவிட வேண்டாம்' என்று நீ அவருக்குத் உதரிலறும் உறுதியும் சொல்லி விட்டாய் அவர் பேசுவார். அவருக்கு நீ உதவி செய்ய வேண்டும். என்மைய் உன் கடவிலிருக்கிறது. "செய்து தீர்க்கிறேன், அதற்குத் தடை யீக்கீன" என்று நீ எனக்கு உறுதி கூறியும் விஷயத் தைப் பித்தாடு சொல்லுகிறேன்."

இதைக் கேட்டு ராமன் வருத்தம் மேவிட்டு அரசன் பக்கத்தில் நின்று கைவேட்குச் சொல்லான்:

"அம்மாம்! என்னைப் பற்றியா இந்தக் கஷ்டம்? என்னைப் பற்றி நீங்கள் இம் மாநிலி சத்தேகப்படலாகாது. நான் அய்யவனு கெட்டுப் போனவன் அல்ல. என்னைத் தந்தை தெருப்பின் விழச் சொன்னும் விழுவேன் என்று நீங்கள் அறிவிக்கன். இதோ நாயே எதாம் செய்கிறேன். ஒன்றும் விளாசிக்க வேண்டியதில்லை. அரசர் இதைச் செய்ய வேண்டும் என்று என்னும் ஆகக் கூடியதை ஆகியிடலாம். அரசர் ஆகிய எதுவாயினும் அதைச் செய்யேன். உத்தியம்."

இப்படி ராமன் சொன்னதைக் கேட்டதும், "ஓடித்தது காரியம்" என்று மயிற்ச்சி அடைத்தான் கைவேடி. அரசனும், "இனித் தப்புவதற்கு வழி யில்லை" என்று துக்கத்திற் லுழிப்போனார்.

அதன் மேல் நானும், இரக்கம் கொஞ்சமுயின்றி மனா பவக்கரமான விஷயத்தைப் பாலி கைவேடி சொல்லான்:

"ராமா! நீ சொன்ன மொழி உனக்கே தரும். தந்தையர் சத்திய வானாகச் செய்கதை விட ஒரு மகனுக்கு வேறு என்ன மொகான காரியம்? விஷயத்தை இப்போது சொல்கிறேன், கேள், ஏன் உனக்குச் சொகஸ ராஜா பவத்தார் என்பது உனக்கு விளங்கும், சம்பராஜன் உன் தந்தை என்னை விட்டுக் காலம் பட்ட காலத்தில் அவருடைய உயிரைக் காப்பாற்றிய எனக்கு அவர் நான் இஷ்டப்பட்ட இரண்டு வரங்களைத் தருவேன் என்றார். "இப்போது வேண்டாம், வேண்டும்போது கேட்பேன்" என்றேன். "அப்படியே



ஆகட்டும்' என்று அவரும் ஒப்புக் கொண்டார். இப்போது அந்த வரம் களைக் கேட்டுப் பெற்றேன். பரதனுக்குப் பட்டாபிஷேகம் செய்ய வேண்டும் என்றும், இவ்வே நீ இராஜ்யத்தை விட்டு விவதித் தண்டகாரனியும் போக வேண்டும் என்றும் இந்த இரண்டு வரம் களையும் அரசனிடம் அடைந்திருக்கிறேன். உன்னுடைய பிரதிக்கூலையும் தந்தையின் சத்தியத்தையும் காப்பாற்றுவாயாக, நீயும் போய்வருகப் போகும் அது வேறு சங்கதி. இங்கேயே, நான் சொல்வதைக் கேள்; தாமதமில்லாமல் உனக்கு அபிஷேகம் செய்ய வைத்திருக்கும் துணைதகக் கொண்டே பரதனுக்குப் பட்டாபிஷேகம் நடத்திவிடச் சொல். துடையும் மரவுரியும் தரித்து நீ தண்டக வனம் உடனே செல். சம்மதித்தேன் என்று சொல்லி அரசனுடைய பெருங் கைத் தகைத் தீர்ப்பாயாக. இது உனக்குப் புஷ்ப தரும்" என்றான்.

'புஷ்ப தரும்' என்று கைவேலியாயாக வந்த வார்த்தை உண்மையே அல்லவா? இடைய மிலையும் கங்கையாலும் சமுத்திரமும் இருக்கும் வகையில் ராமனுடைய புஷ்ப இருத்தே வரும்!

இதை பெய்க்காம் கேட்டுக் கொண்டு நடுத்த தசரதனுடைய உண்மையை அறிந்தது. ஆனால் கைவேலியின் விவரப்பிரியப்பு! ராமனுடைய முகத்தின் வருத்தம் என்பது அண்டகாரத்துக்குக் கூட காணப்படவில்லை. சக்கரவர்த்தித் திருமகன் புன்னகை செய்து பெரிஞான்:

"அப்படியா, தாயே! அரசனுடைய பிரதிக்கூல நிறைவேறும்படி சாடவும் மரவுரியும் தரித்து இன்றைக்கே வனம் சென்றுகிறேன்" என்றான்.

ராமன் கைவேலியைப் பார்த்துக் கம்பீரமாகப் பேசலானான்:

"தாயே, எனக்கு என்னையும் வருத்தம் இல்லை. பரதனுக்கு நான் எதையும் கொடுத்துவிட்டுப் பரம சந்தோஷத்தை அடைவேன். நீங்கள் யாரும் என்னைக் கேட்காமலே நான் அவனுக்குத் தருவேன். அப்படியிருக்கத் தந்தையின் ஆணை ஏற்பட்டதும் ஒரு வனம் தயக்குவேனா? அரசர் சந்தேகப்பட்டதுதான் எனக்கு வருத்தம் தருகிறது.



அவர் இஷ்டத்தை எங்கு நேரிக்  
கொள்ள அவருக்கு ஏன் உச்சம்? அவ  
ருக்கு நான் அபுமையய்யவா? அவ  
ருடைய வாக்கைச் சத்திய வாக்காகச்  
செய்வதை விட எங்கு வேறு என்ன  
புகழ்? என்ன லாக்கியம்? அதற்காகவா  
தந்தை எப்போதும் போல் பிசியமாகப்  
போனாம். முகத்தை எங்களுக்குக் காட்  
டாமல் கஷ்டப்பட்டது? அவரே  
நேரிக் என்னை அழைத்து இந்த ஆனை  
யைச் சொல்லாதுதான் என்னுடைய  
குறை. இன்றே ஒரு விசாரமு மிக்காமல்  
வளம் செல்லுகிறேன். உடனே துரிக்  
களை வேகமாகப் போகச் சொல்லிப்  
பரதன் அழைத்து வர ஏற்பாடு செய்  
புகள். தாமதிக் வேண்டாம்”  
என்றான்.

சக்கரவர்த்தித் திருமகன் முகத்திற்  
அந்தக் கணத்திற் தென்கு தெய்விட்ட  
அக்கினி போல் வளர்ந்தது. பாவி  
கையேயியோ தான் வெற்றியடைந்து  
விட்டதாக எண்ணிச் சந்தோஷப்பட்  
டான். வரப்போகும் துக்கத்தை அவன்  
அறிவதில்லை. பெற்ற மகனுடைய  
இழப்பினைய விட வேறு என்ன வேண்  
டும் ஒரு மூலிக் குத் துக்கம்? ஆகச்  
என்பது அவனை ஏமாற்றி விட்டது.  
சொந்த மகனுள் பரதனுடைய குணத்  
தைக் கூட அவன் சரியாக உணர முடி  
வாமல் செய்து விட்டது.

நீர்வரு பக்கமும் வழியடைத்து  
அகப்பட்டுக் கொண்ட காட்டு வளை  
போல் தரைதன் தவித்துக் கொண்டி  
ருக்க, கையேயி, அழுவதியமாக,  
“அரசன் பேசுவதற்காகத் தாமதிக்  
வேண்டாம்” என்று ராமனைத் துதிப்ப  
படுத்தினான்.

“தாயே! என்னை நீங்கள் அறித்து  
கொள்ளவில்லை” என்றான் இராமன்.  
“தந்தையின் சொல்லி நிறைவேற்ற  
வதை விட நான் எந்தக் கைதையும்  
அறிவதாக மதிக்கவில்லை. பொருளுக்கு  
ஆசைப்படுவேன் என்று எண்ணவேண்  
டாம். பரதன் ராஜ்ய பரத்தை  
வெடுத்து மூப்படைந்த தந்தையைச் சரி  
வாகப் பார்த்து வர வேண்டும். அதுவே  
என்னுடைய மகிழ்ச்சியுமாகும்!”

இதை வெல்லாம் கேட்டுக்கொண்  
டிருந்த தரைதன் ‘ஓ!’ என்று பெரும்  
குரலிட்டு அழுதான். அரசனையும் கையே  
யியையும் லாதக்களைத் தொட்டு  
வணங்கிவிட்டு ராமன் துதிதமாக அவ்  
விடத்தை விட்டு வெளியே சென்றான்.

வெளியே இருந்த வடிமணன்  
கண்கள் சிலந்து மகா கோபத்துடன்  
ராமன் பின் சென்றான்.

வழியிற் அபிஷேக குடங்களைக்  
கண்டு முகத்திற் கொஞ்சமும் வருத்தக்  
குறி இல்லாமல் கம்பீரமாக அவற்றை  
வளம் செய்து ராமன் சென்றான்.  
தன்னுடன் வந்த வெண்குடை, சாம  
ரம் முதலியனவனை விடக்கிவிட்டு,  
அங்கிருந்த தரைத்து னுண்களையும்  
கொத்து போகச் சொல்லி விட்டு நினைத்  
திரியினான் சக்கரவர்த்தித் திருமகன்  
கொல்லையா தெனியின் மனக்குச் சென்  
ருன். தாயிடம் விஷயத்தைச் சொல்லி  
உடனே வளம் செல்வதற்கு விடை  
பெற்றுக் கொள்ளச் சென்றான்.

இந்தக் கட்டத்திற் நிகழ்ந்த  
உணர்ச்சிவேகங்களை எழுத்தினே படித்து  
விட்டு மாத்திரம் உணர்வது கஷ்டம்.

அவரவர் பெற்றிருக்  
கும் உற்பிசச் செல்  
வத்தை உபயோகித்து  
அகக் கண்ணும்  
நிகழ்ச்சிகளைக் காண  
வேண்டும். தரைதன்  
உன் னரும் சக்கர  
வர்த்தித் திருமகன்  
உள்ளமும், ஆகச்  
இரையான பரதனு  
டைய தாயின் உண்  
மும் காழ்க்கையில்  
நின்று அடிபடும்  
தம்முடைய உள்  
னங்கள்.

வாய்மீது அகக்  
கண்ணும் முற்றிலும்  
ராம சித்திர நிகழ்ச்  
சிகளைக் கண்டு பாடினார். கம்பமும்  
அப்படியே பாடினார். ஆழ்வாரிகளும்  
கண்டு உண்மை கருவிப் பாடி யிருக்  
கிறார்கள். எந்த இடத்திலும் எங்கே  
யாவிலும் ராமாயணக் கதையை வரே  
னும் சொன்னால் அகலிடம். “பாடிப்  
வாசி பாரிபுரண வோசன”த்துடன்  
‘கண்ணிலிருந்து நீர் பெருக’ ஆஞ்ச  
னேவர் கைகப்பி நின்று கேட்டுக்  
கொண்டிருப்பார் என்று பெரியோர்கள்  
சொல்வதன் கருத்து இதுவே.

இந்தக் கட்டத்தைப் பக்திவுடன்  
படிக்கும் ஆன் பெண் குழந்தைகளுக்கு  
எப்போது எந்தத் துக்கம் வந்தாலும்  
ஸ்ரீ ராமன் அருளால் அந்தத் துக்கத்  
தைத் தாங்கும் சக்தி உண்டாகுக.

(தொடரும்)



# ஜெண்டில்

விடையுயர்ந்த ஆடைகளை விடயமேயே பத்திரமாக சலவை செய்யு!



**ஒவ்வோர் ஆடைக்கும் ஆளும் செலவு 15 பைசாதான்!**

புத்தம் புதிய திரை மெட்டிங் ஜெண்டில், உங்கள் விடையுயர்ந்த ஆடைகள் அனைத்தையும் விடயமேயே சிறப்பாக சலவை செய்வதற்காக பிரத்யேக செய்முறையின் மூலம் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளது. பட்டு, கம்பளி, லாஸான், ரேயான், 'டெர்ன்' முதலான துணிகளை ஜெண்டில் மிகமிக மென்மையாகவும் மென்மையானவும் சலவை செய்யும். பின்னர் அத்துணிகள் புத்தம் புதியவைபோல் தோற்றமளிக்கும். உங்கள் ஜூனைப் புடவைகளைக்கூட சிக்கல் ஜெண்டிலால் சலவை செய்யலாம்; துணை பளபளப்புடன் புது மெருகு பெற்றுத் திரும்பும். ஜெண்டில் மிகவும் சிக்கலாய்ந்து!

ஒரு பாட்டில் ஜெண்டில் சுமார் 35 ஆடைகளை சலவை செய்வப் போதுமானது;

—அதாவது, ஒர் ஆடைக்கு ஆளும் செலவு 15 பைசாதான்! பத்திரமாக சலவை செய்யும் சிக்கலான ஜெண்டில் இன்றே உபயோகித்துப் பாருங்கள்!

ஸ்வஸ்திக்கு ஆயித் மிஸ்தர், பம்பாய்.



# உயிர் கொள்

அத்தியாயம் 2

அடுத்த நாள் காலை, ரமணியின் வீட்டுக்குச் சென்றுச் சங்கரன். கோபு-காசலில் நின்று கொண்டிருந்தான்.

சங்கரனைப் பார்த்ததும் அவனைத் தெரிந்தது போல் காட்டிக் கொள்ள விலகிப் போய்.

"யார் வேளும்?" என்று கேட்டான்.

"மீட்டர் ரமணி...."

கோபு உங்களைச் சென்றுச். சிறிது நேரம் சிறிது வேளியை வந்தான்.

"உங்களை வாங்கோ..."

ரமணி ஒரு பட்டாபிஷேக நாள் காலியில் உட்கார்ந்திருந்தார். இடை யில் கைலி. நேற்றியில் திருத்த. ஒரு கிரேட் உதட்டாரத்தின் ஒட்டிக் கொண்டிருந்தது. அவை திரைத் தான்.

கைத்திரை... நம்முடையதானா இருந்த இடம் இல்லாமல் கைடப் பட்டா... ஐ போகட்டைமன் அக் காமப்பெட்டி...

சங்கரன் அவையே பார்த்துக்கொண்டிருந்தான். இதற்கு ஏதாவது பதில் கொடுக்க வேண்டும் என்று எதிர்பார்த்திருந்தான்... "இடமில்லாமல் கைடப் படுகிறேன்..." என்று கூற வேண்டுமா?

"இப்போ எங்கே இருக்கீங்க?"

"பத்தாம் பிளாக்... 174... கிபஸ்ட் கிப்போரீ..."

## இந்திரா பார்த்தசாரதி

"எல்...?" அவன் புருவத்தை உயர்த்தினான். கை, எதிரே வீசுந்த ஒரு நாற்காலியைச் சுட்டிக் காட்டியது.

சங்கரன் உட்கார்ந்தான்.

"என் பெரு சங்கரன். 'ரெய்க்வே போர்டிங்' இருக்கீங்க..."

ரமணி எழுந்து கையை நீட்டினான்.

"வாட் கான் ஐ டு ஸார் யூ?"

"இங்கே ஒரு ரூம் காலியா வீடுக்குள்ளு நேர்விப்பட்டேன்..." என்றுச் சங்கரன்.

ரமணி மறுபடியும் தன் நாற்காலியில் போய் உட்கார்ந்தான். இடம் கைவினும் தாண்டையைச் சிறிது நேரம் தடவிக் கொண்டான். மேஜையின் மீது வைக்கப்பட்ட திரைத் தான். மீன் விரிவின் காதறில் சலசலத்தது.

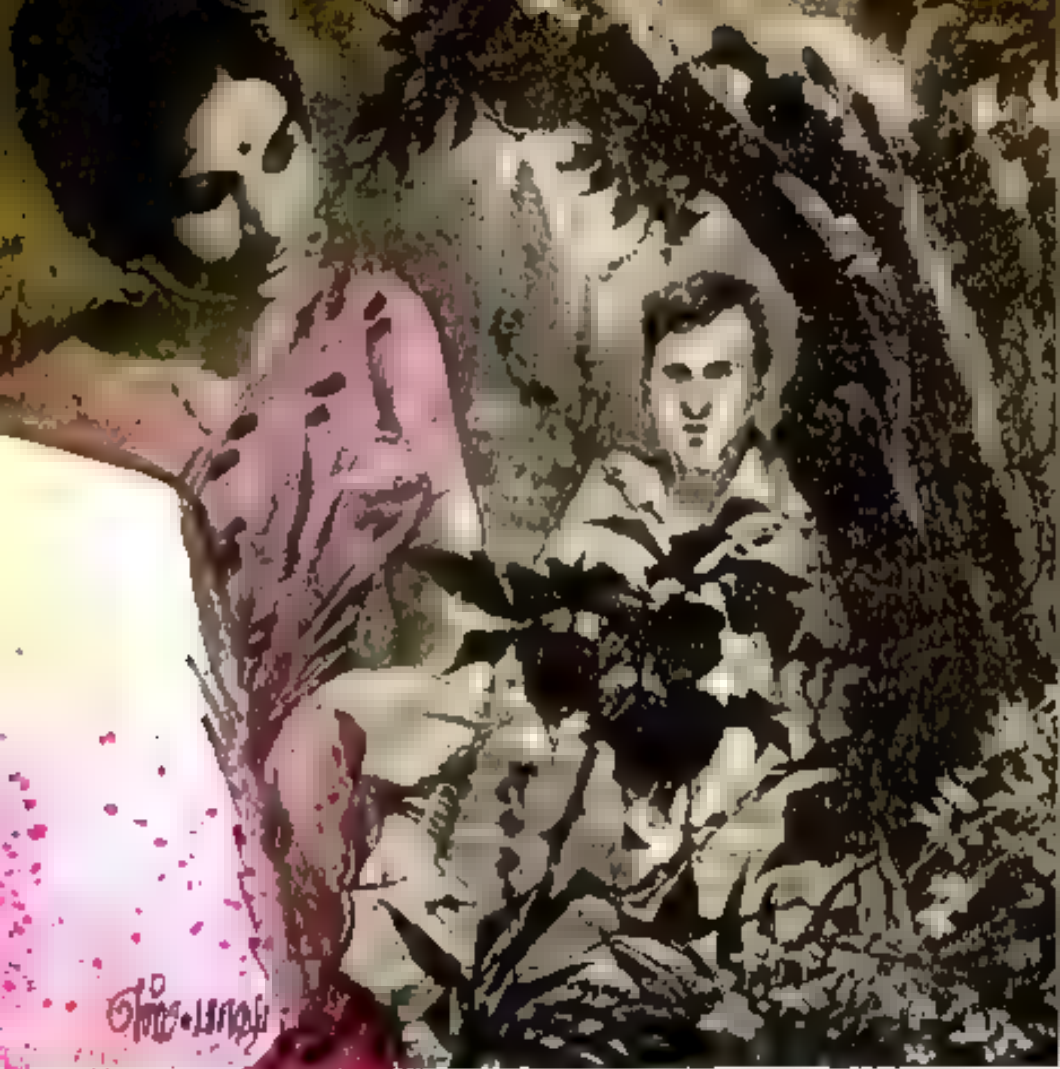
"ஆமாம். காலியாகத்தான் இருக்கு. நான் சாதாரணமா யானையும் குடி

"கிபஸ்ட் கிப்போரீ?... உங்களுக்குக் கைடம்தான். உங்களை நான் அடிக்கடி பார்த்திருக்கிறேன். பஸ் ஸ்டாப்பிலே..." அவன் சங்கரன் கால் லைப் பார்த்த தவறவில்லை.

சங்கரன் கால்மேல் கால் போட்டுக் கொண்டான்.

"ஐ ஹால் எம் தீயூஸ் கிபார் யூ..." என்று சொல்லி விட்டு உங்களைச் சென்று ரமணி.

அவன் திரும்பி வரும்போது அவன் கைலில் ஓர் ஆங்கிலப் பத்திரிகை இருந்தது. அவன் பக்கங்களைப் புரட்டினான். ஒரு குதிப்பிட்ட பக்கம் வந்ததும், "என்... இத்தாக்க... ப்ரீஸ் ரீட் தில்" என்று அந்தப் பத்திரிகையைச் சங்கரனிடம் கொடுத்தான்.



செ.பா.நி.

“பொலியாவிலுமோ, பிறப்பிலி  
ருத்தெனோ ஊனமாக இருக்கும் கால்களை  
ஆபரேஷனுக்கு வைத்து மூடினும்...”

சங்கரன் இதைப் பார்த்து விட்டுப்  
பத்திரிகையைத் திரும்ப ரமணிவிடம்  
கொடுத்தான்.

“இது உத்சாகமான திபூன், இக்  
வியா?” என்று கேட்டான் ரமணி.

“இது அமெரிக்காவிலே, இந்தியா  
விலே இந்த ஆபரேஷன் செய்ய  
லானா? எனக்குத் தெரியாது. எனக்குப்  
பிறவியிலிருந்தே இப்படி இருக்கு...  
பொலியாவிலுமே இப்பே...”

“அமெரிக்காவுக்கு என்ன, கொண்டு  
தாரமோ? ‘சூப்பர்’னாவிக் ஏஜ்’மே  
பொலிட்டு வரது ரொம்பக் கஷ்டமோ?”  
ரமணி இதைச் சொல்லிச் சிரித்தான்.  
தான் சொல்வதைத் தானே அதுபவிச்  
செய்து என்று சங்கரனுக்குப் பட்டது.

“பணம் வேண்டாமா?” என்றான்.

“பணம்!... இது ஒரு சின்ன விஷயம்.  
அப்போ, இப்போ ‘டொனேஷன்’ கேட்டா  
கன்னியை வந்து குடும்பத்து... உங்க  
களுக்கு அப்போதுமே இப்பேய்லு  
ஒரு கமிட்டி போர்ட் பண்ணினாற்ப  
போக... உங்க பேரெல்ல சொன்  
னீங்க?... சங்கரன்... என்... ‘சங்  
கரன் ரிசேராசிபேஷன்’ போட்டி...”

சங்கரனுக்கு அவன் கழத்தை நெரித்  
துக் கொல்லலாமா என்று தோன்றிற்று.  
கொபத்தை அடக்கிக் கொண்டான்.

“சூங் ஸரட்... கமிட் பிளினம்,  
உங்களுக்கு ‘சூங்’ வேணும்... இந்த  
உதவி என்னுடைய செய்ய முடியும்..  
‘சூங்’ப் பாருங்கோ...”

“சூங் தான் பார்த்திருக்கேன்...  
மோதி காலனி யூரா ஓரே மாதிரி  
தானே...”

"ஆமாம்... ஆமாம்... நீங்க பார்க்க வேண்டாமனு சரி... வாடகை...."-  
ரமணி சிறிது நேரம் பேசாமல் இருந்தான். அவன் சிகரெட்டை அடித்துத் "ஆஃ டிரே"யில் போட்டான்.

"மூன்றே இருந்தவர் என்பது ரூபாய் கொடுத்தார். நீங்க எழுபது கொடுத்தாய் போறும்..."

"இல்லை... நானும் என்பது ரூபாய் கொடுக்கிறேன்..."

ரமணி ஆச்சரியத்துடன் சங்கரனைப் பார்த்தான். இதை அவன் எதிர்பார்க்கவில்லை.

"எதுக்காக இப்படிச் சொல்றீங்க?"

"எதுக்காக நீங்க எனக்குச் சலுகை தரறாய்?"

ரமணி தொன்களைக் குறுக்கிக் கொண்டான். "ஆயிரைட், உங்க இஷ்டம்..."

சங்கரனும் எழுந்திருந்தான். அப்பொழுது கோபு அங்கே வந்தான்.

"உங்க பிள்ளைமா?" என்று கேட்டான் சங்கரன். ரமணி பதில் சொல்லவில்லை.

"உன் பேரென்ன?" என்று கோபு வின் முதுகில் தட்டினான் சங்கரன்.

"கோபு..."

திடீரென்று நினைவு வந்தது போல் ரமணி சொன்னான்: "காப்பி சாப்பிட்டு விட்டுப் போங்கனே..."

"பரவாயில்லை... நான் வரேன்..."

"நே... நோ... காப்பி சாப்பிட்டுக்கொ... ஹால் டயர் ஸீட்...கோபு, அம்மாவைக் காப்பி கொண்டு வரச் சொல்றா..."

"பீஸ்ட் வேண்டாம்...நான்வந்து..."

அப்பொழுது கோபு சங்கரனைப் பரிஷுன் தொக்கினான். காப்பி சாப்பிட்டு விட்டுப் போக வேண்டும் என்று இறைஞ்சுவது போலிருந்தது அந்தப் பார்வை.

சங்கரன் மீண்டும் உட்கார்ந்தான். கோபு உள்ளே சென்றான்.

"இப்ப டூ டோண்ட் மைன்ட்... நான் 'பாத் ரூம்' போலிட்டு வந்து...தேன்..." என்றுள் ரமணி.

சங்கரனுக்குச் சங்கடமாக இருந்தது. "எஸ்... என்..." என்று தலையை அசைத்தான்.

மேஜையில் கிடந்த செய்தித் தாளை அவன் பிரித்துப் பார்க்கத் தொடங்கினான்.

"இதுதான் எங்க அம்மா..."

கோபுவின் குரல் கேட்டதும் சங்கரன் திரும்பிப் பார்த்தான். கோபுவின் அம்மாலா இவர்?

தெய்வத்தின் தகைச்சுவை குரூரமானது என்பதில் சந்தேகமில்லை.

சிப்பியின் வயிற்றில் முத்தை வைப்பதற்குப் பதிலாக, முத்தின் வயிற்றில் சிப்பியை வைத்து ஸிட்டிருஷ்டிக் குழப்பம்!...

"தொடப் போகின்றேன்" என்று கொன்னுலே இரத்தம் பாய்ந்து விடும் சிவப்பு நிறம். "எங்கம்மா ஒரு பூவை மோந்துகூடப் பார்க்க மாட்டா, வாடிடும்னு..."

என்று கோபு சொன்னது அவன் நினைவுக்கு வந்தது. வால்தவம்தான்....

இவள் எப்படி வாய்த்தாள். இந்த வெறுத் தமிழன் ரமணிக்கு?

அவள் சங்கரனைப் பார்த்துப் புன்னகை செய்தாள். "காப்பி சாப்பிட்டுக்கொ..."

"தாங்கல்..." அவன் காப்பித் தம்னாக வாய்க்கிக் கொண்டான்.

"நேத்து ராத்திரி கோபு எல்லாம் சொன்னான்" என்றான் அவன் மிக மெதுவாக.

ரமணிக்குத் தெரியக் கூடாது என்ற தூக்கிரகை அதில் தெரிந்தது.

தாய்க்கும் மகனுக்கு மிஸ்டேயே இருந்த அந்த அத்தரங்கப் பாவத்தைச் சங்கரன் புரிந்து கொண்டான்.

அப்படி வென்றும், அவனுக்கும் ரமணியைக் கண்டால் பிடிக்காது என்பது உண்மைதானா?

"நமஸ்தே பெறையி... ரமணி சாப் னைவாய்?"

தொன தொன வென்று கைதூரமா போட்டுக் கொண்டு பாகவதர் கிராப்புடன் ஒருவன் தின்று கொண்டிருந்தான்.

கோபுவின் அம்மா முகத்தில் திடீரென்று ஒரு கடுமை தென்பிவது, பதில் சொல்லாமல் உள்ளே சென்றான்.

"மாஸ்டர்ஜி... கி ஹால் னைவாய்?" என்று வந்தவன் கோபுவைத் கட்டிக் கொடுத்தான்.

அவன் பற்களில் வெற்றிலைக் காயி, ஒரு பல் தங்கப் பல். என்னுட்களில் சதை தொப்பிவது.

அவன் கலாஜைத்துடன் நாற்காலியில் உட்கார்ந்தான். சங்கரனைப் பார்த்துக் கேட்டான். "ஆப்..."

சங்கரன் பதில் சொல்லவில்லை. யார் இவர்?

அப்பொழுது உள்ளிருந்து ரமணி வந்தான்.

"ரமணி சாப், நமஸ்தே...."

"அரே... சம்புராம் மகராஜி....! ஆயியே, ஆயியே...."

என்று கூறிக் கொண்டே வந்து அவனைக் கட்டிக் கொண்டான் ரமணி.

இருவரும் தங்கள் அன்பை ஆவேசமாகத் தெரிவித்துக் கொண்ட பிறகு, நாற்காலியில் உட்கார்ந்தனர்.

"ஹமாசா தொஸ்த், சங்கரன்...."

என்றான் ரமணி சம்புராம் மகராஜிடம்.

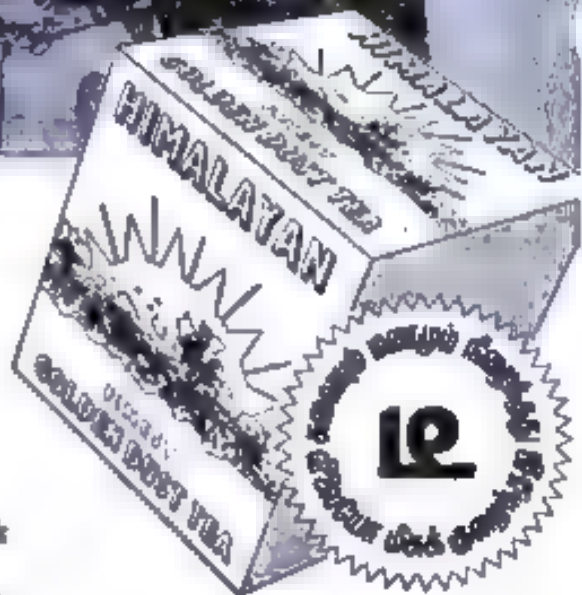




# லிப்டன் ஹிமாலயன் கோல்டன் டஸ்ட் உ

மருகியவர் மீண்டும் மீண்டும் விரும்புகிற  
கேட்கும் பாணம்! கோப்பைக்குக்  
கோப்பை திருப்தி தரும் சிறந்த மணம்!  
தாம் நிறைந்த கெட்டியான பாணம்!  
மருகுவதில் இன்பம்! விரைவிலும் சிக்கனம்!

ஹிமாலயன் கோல்டன் டஸ்ட், தூள்வகை  
தேவிலகலில் ஏற்றமிக்கது.



லிப்டன் என்ஜனஸ்  
தலை உ

LIPTON-1 TAJB

சம்புராம் மகராஜ் எழுந்திருந்து வந்து சங்கரன் ஒரு தரம் கட்டிக் கொண்டான்.

"இவன் பெரிய அதாரிட்டி 'கதக்' டான் லி வே. எனக்கு ரொம்ப லீப்ரண்ட்"- ரமணி சங்கரனிடம்.

சம்புராம், ரமணி சொன்னதை ஒப்புக் கொள்வது போல் தலையை ஆட்டினான்.

சங்கரன் எழுந்திருந்தான். "சரி, வரட்டுமா?"

"காப்பி சாப்பிட்டாச்சா?" என்று கேட்டான் ரமணி.

"ஆயிடுத்து.... நான் இந்த 'செக்ஸ்ட் சாட்டர்டே'யே முயற்சிப்பேன்....."

"ஓ... என்... ஆ ஆர் வெங்கம் எனி டைம்....!" என்றான் ரமணி.

சங்கரனும் ரமணியைப் பற்றி ஒன்றும் தீர்மானம் செய்ய முடியவில்லை.

ரமணிக்கு எவ்வளவு லுக்கன்ட்? சம்புராம் மகராஜ் அவனுடைய நெருங்கிய நண்பன் என்றும், இது ரமணியின் கைத் துறை ஈடுபாட்டைக் காட்டுகின்றதா? அப்படி பென்சும் அய்வளவு அழகான மனிதர்க்கு அவர்களைக் கண்டால் ஏன் பிடிக்கவில்லை?... கலீச ரசீச உடையவர்கள் பூனைப் போட்டுக் காயால் துவைத்து மிதிக்கும் சபாஸம் உடையவர்களாக எப்படி இருக்க முடியும்? எங்கோ ஒரு தவறு இருக்கிறது. அது எங்கே?....

அவன் ஆறாம் நம்பர் பஸ் 'கீழ்'யில் நின்ற போது கவனித்தான். சத்தரமும் ஒரு பிரஞ்சப் புத்தகத்தைக் கையில் வைத்துக் கொண்டு படித்தவராக நின்று கொண்டிருந்தான். அவன் கைகளை எவ்வளவிற்கு? எதற்கு 'கீழ்'யில் வந்து நிதிக்கு? சத்தரம் ஒரு விசித்திரமான ஆசாமி. ஒப்பது வயது ஆகதற்குள் தலை நகரத்து விட்டது.

ஒவ்வொரு நகர மயி ருக்கும் அவன் படித்த ஒவ்வொரு புத்தகத்தான் காரணம். ஒரு நாள் சாத்திரியின் சிஷ்யன், மற்றொரு நாள், சாண்டியா யுனியன் சிஷ்யன், இன்னொரு நாள் பிராட்டி, ஜோப்பர்ஸ், கிச்சன் லாவரையும் போட்டுக் குழப்பிக் கொண்டிருப்பான். நாவாயது நான், ஆட்டல் நைக்கன்யி சொன்னது

சரி. "நம் இந்திய வேதாந்தத் தத்துவங்களுக்கு ஈடாக உலகில் ஒன்றுமே கிடைவதாது" என்பான். அனும் அவன் தலை வெழுத்து, அவன் பார்த்து வந்த யோகியோ நேராம் மிஷிஸ்டிரியில், பென் உத்தியோகஸ்தர்களின் மகப் பேறு விடுமுறையைக் கண்கிட்டு திர்வதிகும் பொறுப்புதான்.... அவனுக்கு இன்னும் கல்யாணம் ஆகவில்லை. அதனால்தான், தலையில் இன்னும் சில மயிர்கள் சுறுப்பாக இருந்தன.

"ஹல்லோ, சத்தரம்...." என்று மெதுவாகக் கூப்பிட்டான் சங்கரன்.

சத்தரம் திரும்பிப் பார்த்தான். அவன் சங்கரனுக்கு முன்னும் தாலைத்து பேரைத் தாண்டி நின்று கொண்டிருந்தான். தன் இடத்தை விட்டுச் சங்கரனிடம் வந்தான் சத்தரம்.

"இன்னிக்கு பஸ் என்ன அதிர்ஷ்டம் செஞ்சது?" என்றான் சங்கரன்.

"என் ரோம்ஸ்ராய்ஸ் டைலீஸுக்குப் போயிருக்கு" என்றான் சத்தரம். சங்கரனுக்கு முன்னும் ஒரு தமிழ்ப் பெண் நின்று கொண்டிருந்தான். அவன் இயேசாகப் புன்னகை செய்தான். அவனிடம் சத்தரம் சொன்னான். "தீக்க கொஞ்சம் முன்னுள்ளே போதிங்கனா? உங்க இடத்திலே நான் திம்பிடுறேன்?"

"ஓ.... என்...." இதைச் சொல்வதற்குள் அவன் தோள்கள் இரு முறை குறுக்கி ஒய்ந்தன.

"தான் 'ஷிப்ட்' பண்ணப் போறேன்" என்றான் சங்கரன்.

"எக்கே?"

"பதிலுமே பிளாக். 259."

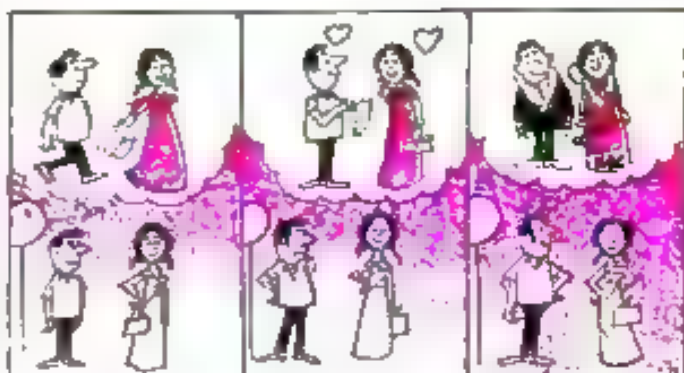
"மைகாட்.... ரமணி வீடா?"

"என்ஸ்பா, 'மைகாட்'?"

"பெரிய இடத்துக்குத்தான் போறே.

பிராபல்யமான மனுஷன்."

"என்... ஐ நோ!"



"ஒரு நாள் பாரு, அவன் குதப் பிஞ்சுரையும், சேங்கோட்டைவையும் 'வித்துடப் போனான்... அவ்வளவு கெடப்பின் பெண்ணோ..."

"நான் ஆச்சரியப்படமாட்டேன்..."

"உனக்கேனப்பா அவன் விட்டு வரசம்? அமைதியான வாழ்க்கை, உனக்கு அதுத்துப் போச்சா?"

"அவன் வீடு 'கிரவுண்ட் ஃபிளோர்', அதனுலே பார்த்தேன்....."

"ஆறு, அவன் செய்யறதெல்லாம் 'அண்டர் கிரவுண்ட்' சிலகாரமாச்சே!" சுத்தரம் இய்யாறு சொல்லிக்கொண்டே சங்கரனுக்கு மிக அருவிய் வந்து விகிசத்தான்... "ஓ ஓ நே, நேரம் மிளிர்ச்சுடி சன் வாட்சில் தறம்....."

சங்கரன் சிரித்தான்.

"எதுக்கப்பா சிரிக்கிறே?"

"உங்க 'தேராம் மினிஸ்ட்ரி வாட்ச்' பண்ணற அழகு எனக்குத் தெரியாதா? உங்க சி.பி.ஐ. கட்டடத்தைவெ விசைக்கு வித்துருவான் அவன்!"

"என்னமோப்பா.... நான் உங்கிசச் சரியான வேலைவீதே அட்டவயல் பண்ணலென்று பிள்ளுவே சொல்வாதே....!"

"திடீர் ஒன்றும் பிறர் தர வாரா.."

"என்ன சொல்றே?.... தமிழிலே சொத்து....."

சங்கரன் புன்னகை செய்தான்.

"உனக்குப் பிரஜை தெரியாதுன்னு எனக்குத் தெரியாது.."

"என் காலை வாரி விடறேயே...."

என்று சொல்லியவாறு கைவிடுத்த பிரஜைப் புத்தகத்தைப் 'பாண்டி' கைக்குள் போட்டுக் கொண்டான் சத்தரம்.

"என் காலை யாரும் வாரி விட வேண்டிய அவசியம் இல்லை" என் றான் சங்கரன்.

"பாண்டி பி லிவ்லி..." அவன் மிகுந்த பரீஷுடன் சங்கரனின் தோளைத் தொட்டான்.....

அன்று மாலை 'பார்க்'லில் கோபு கைச் சத்திக்கலாம் என்ற நம்பிக்கை யுடன் சங்கரன் வேகுநேரம் காத்திருத் தான். ஆனால் கோபு வரவில்லை. அவ னுக்கு என்னயோ போய் இருந்தது. கோபு ஏன் வரவில்லை? உடம்பு சரி யில்லையா?

அவன் 'பார்க்'கை விட்டு வேலியே வந்தான். கோபு வந்து கொண்டிருத் தான். ஆனால் தனிவாக வரவில்லை. அவனுடன் அவன் அம்மாவும் இருந்தான்.

"தம்பலாரம்!" என்னுள் சங்கரன். கோபுவிடம் அம்மா புன்னகையுடன் தலைவணைத்தான்.

"உங்களைப் பார்க்கலாம் என்றுதான் வந்தோம்!" என்னுள் அவன்.

"என்னயா?" சங்கரனுக்கு இதற்கு மேல் என்ன பதில் சொல்வதென்று தெரியவில்லை.

"ஆமாம்.."

"என்ன விஷயம்?"

"கோபு உங்கவிட்டு எய்லாம் சொன்னதாகச் சொன்னான். ஆறு அவனுக்கு அனுதாபம் காட்டினுமிதிற எண்ணத்தோட நீங்க எங்காத்துக்குக் குடி வரதா இருத்தா. அது வேணுமனு சொன்ன வந்தேன்....."

"ஏது வேண்டாம்! அனுதாபம் காட்டறதா, நான் குடி வரதா?"

அவன் உடனே பதில் சொல்லவில்லை. அவன் கவனம் வேறு பக்கம் நிரும் பியது. ஐந்தாறு பஞ்சாபிப் பெண்கள் உற்சாகத்துடன் பேசிக் கொண்டு போவ தைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

"இரண்டுமேலா?" என்று கேட் டான் சங்கரன்.

அவன் பதில் கூறாமல் புன்னகை செய்தான்.

"நான் என் சொசை ரியத்துக்காக, எனக் காக உங்க விட்டுக்குக் குடிவரக் கூடாதா?"

அவன் எதிர்த்தும் பதில் சொல்லவில்லை. மௌனமாக இருத் தான்.

"அப்படியானால் உங்களுக்கு விடுப்ப மில்லை வேண்டுக...." சங்கரன் அதற்குமேல் சொல்லாமல் நிறுத் திடுன்.

"உங்களுக்கு அவர் தரேன்னு சொன்ன





‘‘ரூம்’’ தாது நான் முன்னுத்தான் காலி பாச்சு. முன்னுயே இருந்தவர் ஏன் போனார் தெரியுமா?’’

‘‘ஏன்?’’

‘‘அவர்.....’’ கொஞ்சம் தயங்கினான். ‘‘கோபு பேசியே அறுதாபம் கொண்டு... அவருடைய அப்பா அவரை அடித்திருப்போது தடுக்க வந்தார். அப்போது ஆதரவு அளனுக்கு அதிகமாக அடிபைய வாய்க்கித் தந்ததுதான் மிச்சம்.....’’

ஒரு சங்கடமான அமைதி நிலவியது. இந்த மாதிரி இருக்கும் ஒரு பையனை அடிக்கும் தகப்பன், மனைதிரு? மிகுமமா? சங்கரனுக்கு உடம்பை என்னவோ செய்தது.... ரமணிக்கு பார்மீது கோபம்? இவ்வாறு அடித்து அடித்துத் தங்கித் தானே வகுத்திக் கொள்கின்றனா?... ‘‘தன் மீதுள்ள கழிவிரக்கத்தான் ஒருவரை மிகுக்கதனமாக நடந்து கொள்ளச் செய்கின்றது’’ என்று அவன் எப்பொழுதோ படித்த ஞாபகம். வேடிக்கையாக இருந்தது அவனுக்கு. ஏனெனில், அந்தக் கணத்தில் அவனுக்கு ரமணியின் மீது அறுதாபம் ஏற்பட்டது. திடீரென்று தோன்றிய அந்த உணர்வு அவனுக்கு நிவாயமாகவும், நானாயமாகவும் பட்டது.

‘‘கோபு என்ன சொல்லுன், நான் வரலாமா, கூடாதா?’’ என்று கோபு அவை பார்த்தான் சங்கரன்.

கோபு பதில் சொல்ல வில்லை. அவன் அம்மாவின் முகத்தைப் பார்த்தான்.

‘‘நான் நீங்க வரக் கூடாதுன்னு சொல்லலே.... ஆத்துக்கு வந்தாலும், அவைவிட்டே அறுதாபம் காட்ட வேண்டாம்னென்.... அவனுக்கு அடிதான் தூர்ஸ்தியாயிடும்.’’

‘‘எனக்கு.....’’ சங்கரன் சொல்லத் தயங்கினான்.

‘‘என்ன..... சொல்லுங்கோ....’’

‘‘யார் ‘ஸிக்’னு புரியலே. கோபுலா, அவன் அப்பாவான்னு....’’

‘‘நாம எல்வொருமே ஒவ்வொரு விதத்திலே ‘ஸிக்’ இல்லையா?’’

அவன் ஆச்சரியத்துடன் அவனைப் பார்த்தான். இதை அவனிடமிருந்து அவன் எதிர்பார்க்க வில்லை. அவன் விவப்பு திருவதற்குள் அவன் முறுவலித்துக் கொண்டே சொன்னான். ‘‘சரி, நானாக வரேனும்....’’

இருவரும் திரும்பிச் செல்வதைச் சிந்தி நேரம் பார்த்துக் கொண்டிருந்ததான் சங்கரன். பெண்களுக்குச் சற்றுச்

கடுதான உயரத்துடன் கூடிய கோபுயின் அம்மா மக்னின் கைகளைப் பிடித்துக் கொண்டு தெருக் கோடியில் சென்று கொண்டிருந்தது. மனம் குழம்பியிருந்த அவனுக்கு, நிழற்படம் போல் தோன்றியது....

‘‘நாம எல்வொருமே ஒவ்வொரு விதத்திலே ‘ஸிக்’ இல்லையா?’’ சங்கரன் இதைப் பற்றிச் சிந்தித்துக் கொண்டே போனான். எவ்வளவு வால்தவமான கூற்று? ‘தலிடவர் ஒரு வியாதிக்காரன், ஸ்டாலின் ஒரு வியாதிக்காரன்....’

‘‘உன் புது கிப்ரெண்டோட சேர்ந்து நீயும் சி. பி. ஐ. டை வலைக்கு வாய்க்கலான்னு உத்தேசமா?’’ என்று கேட்டுக் கொண்டே வந்தான் சந்தரம்.

சங்கரன் சந்தரத்தைப் பார்த்ததும் புன்னகை செய்தான்.

‘‘இல்லை.... ‘எம்மையர் ஸ்பேட்’ பிடிப்பதை’’ வாய்க்கலான்னு பார்த்திறேன்....’’

‘‘குட்.... உனக்கு ஆசை அதிகமாக இருக்குன்னு யாரும் சொல்ல மாட்டா....’’

‘‘தாங்கியு.... ஸ்பேட் திலே, ரமணி யோட மிஸஸ் என்னை இப்போ பார்த்து வந்தா....’’

‘‘எதுக்கு?’’ சந்தரத்தில் குரலில் இப்பொழுது உண்மையாகவே அக்கறை தொனித்தது.

சங்கரன் அவன் கூறியதைச் சொன்னான். அதைக் கேட்டு விட்டுச் சந்தரம் சிந்தி நேரம் போகவிருந்தான்.

‘‘நீ என்ன நினைக்கிறே?’’ என்று கேட்டான் சங்கரன்.

‘‘நீ அங்கே குடி போக வேண்டாம்னுதான் தோன்றது....’’ என்றான் சந்தரம்.

‘‘ஏன்?’’

‘‘கிரவுண்ட் கிப்போர்ட்மிரு சௌதரியத்தைத் தனிர, இட் எஸ் தாட் ஏப்ரென் கிபார் யூ... அவ்வளவுதான் என்னுயே சொல்ல முடியும்....’’

‘‘மிஸஸ் ரமணி பார்த்திருக்கு ‘கிரென்ட் கிபுல்’னா இருக்கா....’’

‘‘உன்னுடைய அறுதாபம் உண்மையிலே யாருக்கு? கோபுவுக்கா, இவ் வாட்டா அவன் அம்மாவுக்கா?’’

‘‘வேஸிப்படையாச் சொல்வட்டுமா? என் அறுதாபம் ரமணிக்கு....’’

‘‘ரமணிக்கு? யாட் டு யூ மீன்...?’’

‘‘அதுதான் எனக்கும் புரியலே....’’ என்றான் சங்கரன். அவன் குரல் அவனுக்கே விசித்திரமாக ஒலித்தது.

(தொடரும்)



உணவுச்  
சத்தைப்  
பாதுகாப்பது!



செய்யுதலாது!

பதிலாமைது!

வினாமைது!

# ஸிங்கர்

ப்ரேஷர் குக்கர் சமையல் ஆனந்தமான சமையல்

ஸிங்கர் ப்ரேஷர் குக்கரின் விசேஷ வேப்பது காக்லிப் அமைப்பு வைட்டமின்களையும், உணவின் மனதாறையும் வெளியிடுவதிலும், உணவே பரிசுமத ஓரளவும், சந்தான உணவு உய்களுக்கு விடைக்கிறது. குக்கர் பாத்திரம் கழுடனே, துய்மாமனே விடைக்கிறது. கிவருட ஸிங்கர் உத்தரவுதம், கர்விலிக் அசுதி எங்கும் விடைக்கிறது.

- தனிப்பட்ட வேப்பது காக்லிப் அமைப்பு.
- 3-கால் அளவிலுள் குக்கர்களுக்குப் பொருத்தப் படுகுழி.
- தேக்குப்பெருக்க அளவிலும் அம்மை அபெடலிமென் கம்மர் 4-காலையில் 6-காலையில்.

ஸிங்கர் - அளிப்பது சிறந்த பொருள்களே

**S** ஸிங்கர் ஸ்ரீலிங் மெஷின் கம்பெனி  
ஸிங்கர் சிஸ்டம், 207, டி.எம். ரோடு, மம்பாய்-1.  
• ஸிங்கர் கம்பெனியின் டிரேடு மார்ச்

**சிவ்மய்க்  
சிப்பாஸ்**  
கதை: 4008  
பெ: சிவ்மய

(18)

சிறிதும் அழகு உண்டா...

சாஸ்திரி கிள்த  
அவன் சிவ்மய  
... உண்டா...  
... சிவ்மய...  
... உண்டா...  
... சிவ்மய...

... சிவ்மய...  
... உண்டா...  
... சிவ்மய...  
... உண்டா...  
... சிவ்மய...

சிறிதும் அழகு உண்டா...

... சிவ்மய...  
... உண்டா...  
... சிவ்மய...  
... உண்டா...  
... சிவ்மய...

... சிவ்மய...  
... உண்டா...  
... சிவ்மய...  
... உண்டா...  
... சிவ்மய...



... சிவ்மய...  
... உண்டா...  
... சிவ்மய...  
... உண்டா...  
... சிவ்மய...

... சிவ்மய...  
... உண்டா...  
... சிவ்மய...  
... உண்டா...  
... சிவ்மய...

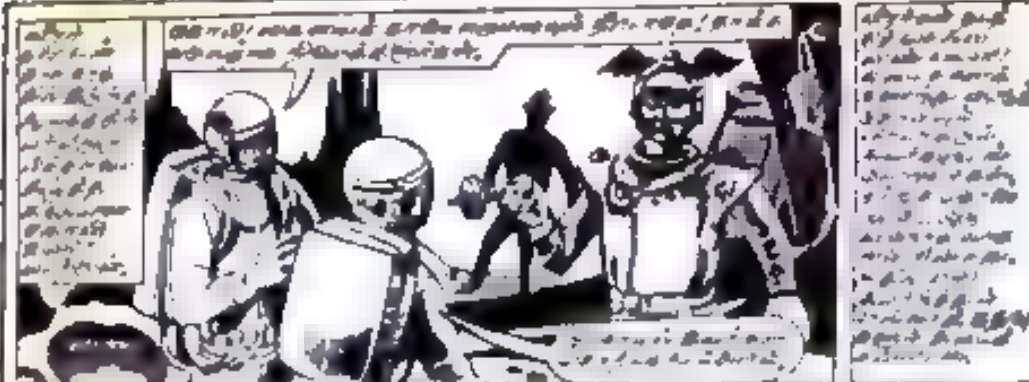


... சிவ்மய...  
... உண்டா...  
... சிவ்மய...  
... உண்டா...  
... சிவ்மய...

... சிவ்மய...  
... உண்டா...  
... சிவ்மய...  
... உண்டா...  
... சிவ்மய...







காணலாம்!

இதெல்லாம் புது ஸாதிசிப் பட்டியல் ? ஒன்றுதான் என்று சம்பந்தமில்லாத ஏமாறும் களாயிருக்கின்றனவே ? இது போன்ற பொருள்கள் எல்லாம் கிறி. இதிக் கிடைக்கும்படி புதிதாக 'ஃபார்ட் ப்ரண்டிங் ஸ்டோர்' எப்போதாவது திறத்திருக்கிறார்களா என்று கேட்டிருக்கிறா கடைகளுக்குச் சென்று அங்கே வேண்டியதில்லை. சேராத கடைக் கேட்பதற்கு ஏன் என்று, தேர்வு போனால் தமிழகம்... அதுதான் கடைக்குத் தெரியுமே... விசேஷங்கள்... எங்கேயாவது கிளியாகக் கொட்டிவிடுவோ அந்தக் கடை... அதிலே... தீக்கள் சைதவதி நூறு மீட்டர் கடை... இரண்டாம் பொருள்களைத் திட்டியும் கட்டியும் வரப்பாடு... உரை... விவரம்... இருக்கிறதா ? உட்த 1994ம் ஆண்டில் சென்னை நகரில் முதன் பல்வேறு இடங்களில் மற்றபாசை... மீட்டர் தென்ற 1991 சாம்பாண்டிப் போலீஸ்... கமிஷனார்... அதுவரைக்குமே... மற்ற தேர்வு... துள்ளினர் இவற்றில் பல... கிரிஸ்டா... கிரிஸ்டா... ஒப்பந்தக்கப்பட்டுள்ளது... சீரான... கிரிஸ்டா... மார்ச் என்று நினைவிற்கு வருவதே தவிர... பொருள்கள்... எந்ததுக்கு... விட்ட பொருள்கள்...

தனடபாஸ்தரீகம் கிடக்கும் பெருங்குளம் கண்டெடுத்த ஒருவர் அதன் அண்டையிலுள்ள காவல் நிலையத்தில் சூப்பாட்ட கிணர். போனான் பேரார், திறம், கொண்டு வந்து கொடுத்தவரின் பெயர், மூலக்கி முதலிய விவரங்களை வெல்லாம் காவல் நிலையத்தின் பதிய கொடுத்து, இவ்விதம் நிலைத்துக் கட்டி சேரும் பொருள்களைப்பெய்யலாம் என்ற தன் குறு விவரங்களையும் போனிக் கமிஷனின் அனுமதிக்கத்துக்கு ஒப்பொரு மாற்றும் ஒழிப்பிட்ட ஈர் தெதியில் அதுவாடி மைக்கிள்கள், 10ம் தேதியிலிருந்து 20ம் தேதிக்குள் ஒய்கொடி காவல் நிலையத்துக்குள் குரு தெதி குதிக்கப்படுகின்றது, பங்கெரு காவல் நிலையங்களிலிருந்தும் கமிஷனார் அனுமதிக்கத்துக்கு வந்து சேரும் பொருள்கள் பற்றிய குறு விவரங்கள் பிரதி மாதமும் "கெண்டி" க்கு பிரசுரிக்கப்படுகின்றன.

“கருதலான விவரம்தான் போடுங்கள்” உதாரணமாக, தங்க நகசன், ஸாரம்பித்தித் துரையங்கன் இங்கு உங்கள் அதுவகத்திலுள்ள வந்த போய்துண்டா? என்று கேட்டதற்கு உதவி கிணர் கருதலாத் போடுங்கள்”

பிறகு, தன் தகைமை எலத்தில் விடும் இயைபு, எவ்வோ, உரிமைபாளர் யாரும் வந்து பெற்றுக் கொள்ளாத போல் ஆபரணம் களை மத்திய அரசாங்கத்திடம் சேர்ப்பித்து விடுவோம். அதற்குரிய தொகை நம் மாநில அரசுக் கணக்கில் இரு செயல்படுவோம். பொதுவாக, மருத்துவ மனைகளிலிருந்து தான் இவ் தொகை வரும். ஊர் போர் தெரிவாத அநாதைகள் வாராயறு மருத்துவ மனைகளில் இறந்து விட்டாலோ, அல்லது விபத்துகளில் உயிரிழந்தவர்களின் பெயர், மூலக்கி தெரிவாவிட்டாலோ அவர்கள் அணிந்துள்ள நகைகளை இங்கு அனுப்பிவிடுவார்கள். இவ் சமயம் இறந்தவர்களின் உறவினர்கள் அந்தப் பொருள்களைப் பெற்றுக் கொள்ள வருவார்கள். ஆயிரம் ரூபாய்க்கு

போலீஸ் கமிஷனரின் அனுமதிக்கு வந்து சேரும் பொருள்களை எம்மாம் முழு விவரங்களுடன் பதிவு செய்து, பார்வை பாராட்டிக்கு நன்கு தெரிபுட்படி கடைசனில் வைப்பது போல் கண்ணாடி பீரோவில் வைத்து அந்த அனுமதியைப் பூட்டி வைத்துப் பாதுகாக்கும் உதவி காஷியர் திரு எஸ். ராமநாதன். "இப்போது எங்கெங்கும் 125 கைத்தின்சை உருவை; வந்து பார்த்திருக்கிறீர்கள்? எங்கள் கேட்டார். 'பாருக்கேன்' என்றார், உதவி கமிஷனர் திரு கே. வி. கம்பிரமணியன். "பார்த்தாய் மட்டும் போதாது; புதைப் படலம் எடுக்க வேண்டும்" என்ற அனுமதி கொடுக்கோம், உடனடியாக அனுமதி வழங்கி விட்டார், கமிஷனர் திரு பி. சூப்பிரமம்.



இரு பூட்டுக்கள் போட்டுப் பூட்டி பத்திரப்படுத்து செய்து வைத்திருக்கும் அந்த அறங்குதல், அமெய்லா! எத்தனை கைகள், கிரகை வரிசையாக! சென்னை நகரிலுள்ள எந்தப் பெரிய கடைகளை வைப்பதும் ஒரே சமயத்தில் இவ்வளவு கைகளின் களை நான் பார்த்ததில்லை!

இப்படிப் பொறுப்புடன் சென்னை போலீஸ் இலாகா, ஓய்வுப் பதவிபாளர்களுக்கு அரும் சேவை செய்து வருவதை எவ்வளவு பாராட்டியதும் தரும்.

அவர்களிடம் மறதியின்றித் தங்கள் பொருள்களைக் கவனமாகப் பார்த்துக் கொள் பவர்களை அதிகமாகப் பாராட்ட வேண்டுமல்லவா? — பரணன்

மேல் விவரிப்பதற்குள்ள பொருள்களையிலுத் தான், உரிமை கோர் வருகிறவர் இறந்தவரின் சரிவான வாரிசு என்பதற்கு அத்தாட்சி (Immunization Certificate) சமர்ப்பிக்க வேண்டும் என்பது விதி. நான்தான் வாரிசு என்று நிரூபித்து மூன்று பேர் போட்டி போட்டுக் கொண்டு வரும் போதும் இத்தகைய அத்தாட்சியின் பேரில்தான் பொருள்களைக் கொடுப்பது வழக்கம். பின்னும் வம்பு, வழக்கு ஏதும் வராமலிருக்க வேண்டும் அல்லவா?"



போலீஸ் கமிஷனரின் அனுமதிக்கு இக் காலமும் பொருள்வற்றுப் படமெடுக்கப் பார்வைபாசை வைத்திருக்கிறீர்கள்.

- ஏராளமான கைகளில்.
- டிரான்ஸ்பிரென்ட் கைகளில் வரை.
- பன்னிரண்டு கோடிக்கூடக் காலமும் போல் இருந்து சேருகின்றன.

புகைப்படங்கள்; விவரமாதல்



# தீராத வினாயாடு

சு. அழகிரிசாமி

'நாஸும் விஜயாவும் கல்யாணம் பண்ணிக் கொள்வதை நீ ஆசைவதிப் பாயா?' என்று ரங்கராஜன் ஓர் உணர்ச்சிப் பேருக்கில் தாயாமிடம் கேட்டு விட்டான். மறுதான் அதை நினைத்துப் பார்த்த போது அவனுக்கே சங்கோசமாக இருந்தது. தாயாரைப் பாசப்பதற்கும் சீர்த் கூசினும்: சிறிது திணறவும் செய்தான். ஆனால் விஜயா வழக்கம்போல் அவன் கீட்டுக்கு வரவும் போகவுமாக இருந்தான். அவன் வரும் போது ரங்கராஜனின் சங்கோசமும் திணறலும் அதிசயித்துக் கொண்டிருந்தன. அவன் வந்திருப்பது தெரிந்தால், சப்போதும் ஓடி வந்து அவனைப் பார்க்கும் ரங்க

ராஜன், இப்போது வேறு விதமாக நடந்து கொண்டது தொடங்கினால், நாள் அவனும் தாயாரும் பேசிக் கொண்டிருந்த போது மிகவும் அவசரமாக அருகில் வந்து, வெவிலில் கொஞ்சம் வேலை இருப்பதாகச் சொல்லிச் சொல்லி விட்டுப் போனார். அடுத்த நாள் ஒருவரிடமும் சொல்லிக்



கொள்ளாமலே ரகசியமாகத் தப்பி  
ஒருபவன் போய் வீட்டை விட்டு  
வெளியே சென்றான். விஜயா இருக்  
கும் இடத்துக்குச் சென்றால், தாயார்  
தன்னை ஒரு புதுக் கண்கொண்டு பார்ப்  
பாள் என்று அவன் நினைத்தான்.  
விஜயாவுடன் பேசும்போது, தனது ஒவ்  
்வொரு சொல்வையும் அவன் கண்டிப்  
பார்ப்பான்; ஒவ்வொரு கவாசத்துக்  
கும் ஒரு விசேஷ மூக்கெடுத்துவம்  
கொடுப்பான்; மூக பாவங்களையும் படம்  
பிடித்துக் கொண்டே இருப்பான்.

அந்தச் சமயத்தில், தான் ஏதோ  
பராளுமகமாகப் பேசுவது போக்  
தடிக்க வேண்டியிருக்கும். அந்த அடிப்  
பிணிக் கொஞ்சம் இடறி விழுந்தாலும்  
பேந்தப் பேந்த விழிக்குப்படி ஆதி,

அம்மாவின் பரிசாகத்தொடும் உன்யாக  
தேரிடும். இப்படி சொல்லாம் நினைத்துந்  
தான் அவன் விஜயாவின் அருகில்  
வரவே கூடு வெளியே தழுவி ஒடித்  
கொண்டிருந்தான்.

போலுமாதப் போகவிட்டு வருவ  
தற்காகத் தனியே தெரு வழியே  
தடத்து சென்றும் போதும், கோலி  
னில் போடி உட்கார்த்திருக்கும்போதும்  
விஜயாவையும், தன் எதிர்காலத்தைத்  
யும், சென்றேயில் ராஜபிரபாஸ்திசர்  
சத்தித்துப் பேசிக் கொண்டிருந்ததைத்  
யும் திரும்பத் திரும்ப நினைத்துப்  
பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். இயற்றை  
யெண்ணர் நினைத்து முடித்ததின்,  
சித்தப்பா, மூத்துக் குமாரர், கல்லூரி  
தாட்களின் தன்னிடம் கடன் வாங்கி



ப்ரீத் **PRETT** ஸ்டீம்-இட் கொண்டு

# மெத்-மெத் தென்ற இட்டிவி- கள்

தயாரித்துக்  
கொள்ளுங்கள்

7 நிமிடங்களில்

உங்கள் சமையலறைவை நவீனமாக்க  
உபயோகியுங்கள் ப்ரீத்



கொதிக்கும்  
கொதிக்க உதவத்தரும்  
வேகவைப்பதற்கும்

**PRETT**



ஸ்தீம்-இட்  
பொரிப்பதற்கும்,  
புழுக்கதற்கும்,  
கொதிக்கவைப்பதற்கும்.



மூத்தியை  
விற்பதற்கு

சுத்தாக்கி

**இலவசம் :** உங்கள் காதலிகளை, குழிக்குப் பாக்  
ஒன்றும், பிளவுக் ஒன்றும், கைப்பதையைப்  
புத்தகம் ஒன்றும் இந்த அட்டைப்  
பெட்டிக்குள் போட செலவழப்பட்டுவரை.

தயாரிப்பாளர்கள் :  
டி.டி. (பிரைவேட்) லிமிடெட்  
பெங்களூர்-16.

தென்-பிராந்திய விலையாளர்கள் :

M/s. முகமத் இப்ரஹிம் & சோ, பிரைவேட் லிமிடெட்  
7/8, மவுண்ட் ரோடு, சென்னை - 8



பாது - இவர்களைப் பற்றியும், கடைசி யாகச் சன்னதிப் புதர் கிராமத்தைப் பற்றியும் சிந்தனை செய்வான். அப் புறமாகக் கீடு நிரும்புவான்.

அவனுடைய இந்தப் புதிய போக்கை விஜயா வேறு விதமாக அர்த்தப் படுத்திக் கொண்டாள். அவளுக்கு அவசரமான வெளி வேலைகள் இந் பது போல் அவள் கருகினாள். அவசர வேலைகளைத்தான் முதலில் கவனிக்க வேண்டும் என்று நினைத்தாலும், அவ லேகு நின்று சேர முடியவில்லை என்று அவளுக்கு ஏமாற்றமாக இருந் தது; ஏக்கமாகவும் இருந்தது. என்னு ளது தான் ஜாவியெம்மாவோடு கேட்டு விட்டாள்: "அவருக்கு வேலை ஜாவியெம்மோ? இவ் நிமிஷம் விடப்படுகே இருக்க முடியவில்லையோ?"

"வேலை இருக்கும். கந்தாசு எதுக்கு வெளியே போனான்?" என்று பதில் அளித்து முடிந்த ஜாவியெம்மாவின், அடுத்த நிமிஷம், "ரத்தாருக்கு வேறே போக வேண்டியிருக்கே. அந்த காரியமாக வெளியே போய் வராமல் வராமல் என்னமோ?" என்று சொன்னாள்.

"ரத்தாருக்குப் போகணுமா?" - மிகவும் அவசரமாகவும் பதற்றம் அடைந்தவள் போய்வும் கேட்டாள் விஜயா.

"அவளும் அவங்க அப்பாவும் போயிட்டு வர வேண்டியிருக்கு. என் வமோ பத்திரம் சித்திரை பண்ணணு மான்."

"என்ன பத்திரம்?" என்று கேட்ட தற்கு விஜயா விரும்பினாலும் அவ் வளவு தூரம் குடும்ப விஷயங்களைத் துருவிக் கேட்க அவளுக்குத் தயக்க மாக இருந்தது. அப்படி கேட்டது ஒரு வேலை தவறாகக் கருதப்படுமோ என்று பயமும் உண்டாவிற்று, அந்தக் குடும்பத்தில் உள்ள சில சம்பிரதாயங் களைக் கண்டு ஏற்கவென அச்சமும் விடப்படும் அடைந்திருந்த அவள், பத்திரத்தைப் பற்றி எதுவும் கேட்காமல், "ஓ! அப்படிக்கு இப்பே வேலை இருக்கத்தான் செய்யும்" என்று தவக்குத் தானே பேசிக் கொண்டாவினாள் போல் சொல்லிக் கொண்டாள் விஜயா. அப்பறம் அந்த தோரணையிலேயே, "ரத்தாருக்குப் போனான் வர எத் தனை நாளைக்குமோ?" என்று ஒரு கேள்வியை - ஆவலில் சற்றும் வெளியே காட்டிக் கொள்ளாமல் - கேட்டாள்.

"காணியே போயிட்டு ரத்தாருடைய வந்துடுவாங்க. அங்கே வேறே என்ன வேலை?"

விஜயாவுக்குச் சந்தோஷமாகிருந்தது.

அன்று சாயங்காலம் அவள் சற்றும் எதிர்பாராத விதத்தில் ரங்கராஜன் அவள் வீட்டுக்குச் சென்றான். அவ னுடைய வருகை எவ்வோருக்குமே ஆச்சரியமாக இருந்தது.

"கலா! இவ்விடத்துக் கட்டாயம் பறை பெய்யப் போகுது...." என்று விஜயா சொன்னாள்.

தங்கை அதைக் கேட்டு ரணிக்கவோ, சரிக்கவோ செய்யாமல், மூகம் சிவக்க வெட்டம் அடைந்து தீயமையுடன் குவித்து கொண்டாள்.

"காமம் இத்தக் தெருவிலே இருக் கிறதா வாரோ போய் கொல்லி கிருக்கிறதுக்க. சரி. பார்த்துட்டுப் கொல்லாமேன்னு வந்திருக்கிறார்!"

விஜயாவின் மனிகாச வாய்க்கவர்கள் கயாலின் முகத்தை இவ்வுறும் நிவக்க வைத்தது. ரங்கராஜனுக்கோ அவை மனத்திலுள்ள மூன்று நாட்களாக ஓடிக்கொண்டிருந்த நித்திரைக்காய் சிறப் பாய் மூச்சுடித்து விட்டு இன்பக் கிழவையாகக் காட்டின. ஒன்றும் சொல்லாமல் கிரித்துக் கொண்டே, லேசாய்.

அப்பொழுது அங்கே விஜயாவின் தாயார் கண்துரியம்மாள் வந்ததும் மனிகாச விஜயாவிடமிருந்து விட்டது. அந்த அமரண வரவேற்புத்திருமுறையே அவள் வாய்விடினாள். மூத்துக் குமார் கொய்ய கொடுக்கிப் பிள்ளையாக வைத்துக் கொண்டு அவரைக் கவனித் துப் பார்க்கவும் செய்தாள்.

கொன்னிறம் கொண்ட அவனுடைய முகத்தில் அடக்கமாக ஓர் அழகுடன் ஏதோ ஒரு நாடையில் அத்தரங்கமான ஒரு வேதனையும் குடிக்கொண்டிருப்பது போல் அவனுக்குத் தோன்றியது. வாய் நிறுத்து பேசும்போது, அந்த வேதனையோ ஓர் அழகாக அவனுடைய இதழ் களில் தெளிந்தது. அது முகத்தின் புறச் சொவாயைக் குறைத்துவிட் டாலும், அழகின் ஆகம் சொகு பத்தை அங்கே பிரதிஷ்டை செய்திருந் தது. மூகமும் அகமும் ஒன்றுக்காக அங்கே வித்துக் கொண்டிருந்த நன்றி அந்தச் சனைத்திரைவிட அழகின் உறைவிட் டமாக ஒளிமயப்பட்டுத் தோன்றாமல் அழகு உறைந்திருக்கும் இடத்தைப் போல் இருந்தாள்.

கேள்வியை விசாரிப்பதற்குப் பிறகு, கண்துரியம்மாள் அங்கே கிரீட்களில்லை; உள்பின் போய் விட்டாள்.

"கலா! நீயும் உட்காரேம்" என்றான் விஜயா.

அவள் குவிந்த தலைமுடன் வந்து ஒரு சோபாவில் அமர்ந்தாள்.

"கவா அந்தக் காலத்துப் போன் மாதிரி. இந்தக் காலத்திலே பெண் களுக்கு இவ்வளவு அழகா முக்கனதக் கவிழ்த்துக் கொள்ளவும் தெரியாது. இவ்வளவு தூரம் மூக்கம் சிவக்கும்படி வெட்டப்படவும் தெரியாது" என்றான் ரங்கராஜன்.

உடனே வினா, "நீங்க விளை வாட்டுக்குத்தான் சொய்கிறீர்களா?... நிஜமாகத்தான் சொய்கிறீர்களா?" என்று கேட்டான்.

"நிஜமாதான் சொல்றேன்."

"அப்படிவந்து, உங்களுக்கு இக்கக் காலத்துப் பெண்கள் எத்தனைபேர் பேரைக் தெரிஞ்சிருக்கணும்! இப் பெண்ணு இப்படிச் சொய்கிற தோணுதே!" என்று பரிகாச விசையாட்டைத் தொடர்த்தான் வினா.

ரங்கராஜன் சிவத்தான். "மேலு, "எனக்கு இந்தக் காலத்துப் பெண்களில் (ஒரே ஒருத்தியை என்று சொல்வ காராமல்) - ஒரே ஒரு பெண்ணாக தான் தெரியும்!" என்றான்.

"யார் அது?"

"நீ... நீங்கதான்!"

இருவரும் சிரித்தார்கள்.

கவாவுக்கு அங்கே இருக்கவே முடிய வில்லை. ரங்கராஜனும் வினாவும் இப்படியெல்லாம் பேசிக் காலம் - சம்பவங்களாகிய நினைத்துக்கொள் என்று அவள் நினைக்கவில்லை. அந்த மாதிரி விளையாட்டுக்காக நடந்திருக்கின்ற சந்தேகத்தினால், காலம் நாடகத்தை, அம்மது நாடகக் காதல் ரங்கராஜனுடன் இருந்து பாசிப்பதும், ரங்கராஜனே அந்த நாடகத்தின் கதாபாத்திரமாக இருப்பதும்தான் அவளைச் சொல்வ முடியாத சங்கோபத்தில் ஆழ்த்தித் தலை வக் குவித்து கொள்ளவும் செய்தன்.

"நான் கொஞ்சம் உங்களை போய்ப்பு வரட்டுமா?" என்று கேட்டான் கவா.

"ஏன்... சரி, போய்ப்புடே, வர, போய், ஒரு தடவை மூக்க விட்டுட்டு வந்து உட்கார், உனக்கு எங்கே இருந்து இன்னிக்கு நியாணு இப்படி கேட்கும் வந்தது?...!" என்று வினா கேட்டுக் கொண்டிருக்கும்போதே கவா உன்னை ஓடிவிட்டான்.

அவன் போனதும் வினா தாளைக் கைவிட்டு, "வேள்ளிக் கிழமைமீது நீங்க ஏன் மெட்ராஸிலிருந்து வரவில்லை? உம்? திரும்பவந்தனா? குக்குப் போறதுக்கு நான் காத்துக்கிடக்குத் தேவ் தெரியுமா? கடைசியே என்னை ஏமாத்தியே போயிட்டங்க... அடுத்த வேள்ளி வரப் போகுது" என்று

மனக்குறையைக் காட்டிக் கொண்டே பேசினான்.

ரங்கராஜன் அவளைக் கூர்ந்து பார்த்தான். போய்க் காலத்துவந்தே சொய்கிற அதையும் தமையாகச் சொய்கிற அவளுக்குப் பதிலளிக்க அவன் விரும்ப வில்லை. அவளுடைய முகத்தின் அந்தத் தன் ஆழமும் அத்தனை யமாற்றங் களும் அவனுடைய முகத்திலும் குடி போதிவிட்டன.

"வந்திருக்கலாம்... என்வயோ, வர வில்லை" என்றான் அவன்.

"மறந்துட்டேங்கமா?"

"மறந்துட்டேன்னு நான் போய் சொல்வ மாட்டேன். நொன்னும்தான் நீ தம்ப மாட்டே" என்று சொன்ன ரங்க ராஜன், சற்று நிமிர்ந்து காணாந்து, "கடைசி வெள்ளிக் கிழமைமல்லிக் குத்தியே அங்கே போகணும்னு நீ சொன்னே?" என்று கேட்டான்.

"இப்பவும் அதைத்தான் சொல் றேன். கடைசி வெள்ளிக் கிழமை போய்ந்தான் இப்போ அங்கே நான் ஆக!"

"அட பாவமே... என் தப்புத் தான், நான் இங்கிலே காலண்டரைப் பார்த்துப்பிட்டு ஏமாந்துட்டேன்."

"ஒரு முக்கியமான நான் எப்போ ய்றது எங்கிருந்தத் தெரிஞ்சுக்கிற தியே இப்படி அஸ்சியமா யாரும் இருக்க மாட்டாங்க, ஆனால் உங் களுக்கு மட்டும் அப்படி இருக்க முடியுது."

"நிஜமச் சொல்றேன், எங்களுக்கு அதுதான் கடைசி வெள்ளிக் கிழ மைன்னு தெரியாது."

"நீங்க சொல்றது நிஜம் என்பதை நான் மறுக்கவில்லை! இப்படிப்பட்ட ஒரு நான் மூக்கட்டியே நிச்சயம் பண்ணிக்காமல் அஸ்சியமா இருந்த தைத்தானே தம்பறது கஷ்டமா இருக்கு..."

"வினா! போகட்டும், கடைசி வெள்ளிக் கிழமைமே விட்டாய், மற்ற வெள்ளிக் கிழமைமேலே கோயிலுக்குப் போகக்கூடாதா என்ன? ஆண்டவனுக்கு என்னைக் கிழமைமும் ஒன்றுதான். நான்க்கே கூடப் போகலாமா?...!"

"போகலாமா?"

"நிச்சயமாகப் போகலாம்."

"நீங்க காத்தாளுக்குப் போக வேண்டி வரவில்லை இருக்காமே? அம்மா சொன்னாங்க."

"அங்கேயும் மொகலாயும், அப்பா யும் நித்தியமாயும் அது சம்பந்தமில்லா டுட் என்றுகிடக்குக்காங்க. நித்தியமா எப்போ வரச் சொய்க் டுட்டர் போரு குறோ அன்னிக்குப் போகணும், அநேக



# விஜய்

## சுலபத் தவணாத் திட்டம்

விஜய் யில் சகாப்தமான விலையில் தாமதமான பொருள்களை வாங்குவது அனைவருக்கும் நிரூபிப்பனிக்கிறது. யாரும் விஜய் தவணாத் திட்டத்தில் பொருள்கள் வாங்குவது மிகச் சுலபம்.



விஜய் சுலபத் தவணாத் திட்டம் இப்பொழுது விஜய் 'மொகைல் விற்பனை வேண்டி' மூலம் உங்கள் வீடு தேடி வருகிறது.



### வி.ஜி. பன்னீர்தாஸ் & கோ.

மாநாடுபட்டை, சென்னை-15. போன் : 442333  
கோ. த. நகர், சென்னை-17. போன் : 440246



தமிழக பொருள்களின்  
சிறப்புகள் விநியோகிகள்

MAHATMA





முயிசை ப்ரடக்டஸ்



அழகிற்கு  
அழகு  
செய்யும்  
உன்னதமான  
பிந்தி

சிக்ரம் உலர்ந்த கிருமிறத  
எரிச்சலைத் தருவதில்லை  
மற்றப் பரவலதில்லை  
கனர்ப் படுத்தவதில்லை  
பளபளக்கும்  
கிருதுவான கிபினிக்கு  
பிங்குது போவதில்லை  
கிரிசல் கிருவதில்லை  
எத்த உடைக்கும் எந்த  
செதர்ப்பத்திற்கும் ஏற்ற  
கிதகிதமான  
பல வரினாகவர்



சிக்ரம் உலர்ந்த கிருமிறத, பிங்குது 21 ரூ

மாக இரண்டு மூன்று நாள் கழிச்சப் போக வேண்டி யிருக்கும்.”

விஜயாவுக்கு அப்பொழுது தான் கவலை இனி அழைக்கலாம் என்று தோன்றியது.

“கலா!”

அந்த ஒரே ஒரு குரலுக்கே அவள் எதிரில் வந்து நின்று விட்டாள். அவ் வளைய நேரமும் பக்கத்தில் மறைத்து நின்று கொண்டிருந்திருப்பானோ என்று கூட ரங்கராஜன் நினைத்தான்.

“நான் திருப்பரங்குன்றம் போக லாமா? நீங்க என்ன சொல்றீங்க!” என்று கவலைவுக் கேட்டான் ரங்க ராஜன்.

அவள் பதில் சொல்லவில்லை.

“எல்லோரும் போயோம். நீங்க உங்க அம்மா, நான், எங்க அம்மா— எல்லோருமே போகலாம்” என்று ரங்க ராஜன் சொன்னான்.

“கலா! என்னைத் தவிர எல்லா ருமே!” என்றுள் விஜயா.

“ஏன்?” என்று கேட்டான் அவன்!

“எப்போரை நீங்கள் சொல்லவையே?”

சமத்தாரமாக ஏதாவது சொல்லலா மென்று அவனுக்குத் தோன்றியது. ஆனால் அந்த விதமாக அவன் பேச வில்லை.

“மன்னிக்கணும். சில சமயங்களிலே எதை மறக்கவே முடியாதோ அது மட்டுமே மறந்து போறதும் உண் ணுலு இப்போ தெரியுது. ஒரு பழ மொழியும் சொல்லுவாங்க...” என்று சொல்லிக் கொண்டே ரங்கராஜன் மீதிச் சொற்களை விழுங்கினான்.

“என்ன பழமொழி?” என்று கேட் டான் விஜயா.

“அதைச் சொல்ல வேண்டாம்.”

“ஏன்?”

ரங்கராஜனுக்கு எக்கச் சக்கமாக இருந்தது.

“சொல்லுங்கள். நான்னும் தெரிஞ் சக்கிறேன்!”

“விஜயா! சொல்லத்தான் வேணுமா? ...சரி, சொல்றேன்: கல்யாண அவ சரத்திலே தாவி கட்ட மறந்த மாதிரிக்கு சொல்வாங்க!”

கலாவின் முகம் அப்பொழுது கோவையப் பழமாகச் சிவந்து விட்டது.

விஜயாலோ உரக்கச் சிரித்தாள். அவள் சிரித்தாலும் ரங்கராஜனுக்கு அந்தப் பழமொழியைச் சொல்வது நாகக்கல்லாத ஒரு செயலைப் போலவே தோன்றி விட்டது. எனவே மௌன மாக உட்கார்ந்திருந்தான்.

விஜயா சம்பந்தப்பட்ட விஷயத்தில் அதுவும் கலாவை மூன்றால் வைத் துக் கொண்டு — இந்தப் பழமொழியை

## உவகை தரும் உவமை

கட்டிலே அடைக்கப்பட்டிருக்கும் பொழுதும், புதியானது எப்படி வலிமைபடனும், அச்சம் உண்டாகும் படியும் வாழுமோ, அது போலவே பக்கவாக்கின் கிடைமீனே கைதிலாக அடைப்பட்டிருந்த பொழுதும், கரிசான்



வளவன் மிகுந்த ஆத்தமபடனும், எதிரி னனுக்கு அச்சம் மிகும்படியாகவுமே வாழ்ந்தான்!

— பட்டினம்பாள் - ஷாஜாஹ் உருத்திரக் கண்ணாள்

“உவகை தரும் உவமை” எனத் தொகுத்த அளித்தவர்: — தமிழ்முடி

~~~~~

— ‘கல்யாணமும், தூவியும்’ சம்பத் தப்பட்ட ஒரு பழமொழியை— சொன் வது தவறான காரியம்.

ரங்கராஜன் எழுந்து நின்று, “நான் விட்டுக்குப் போகணும். கலா! நான் ப நாளைக்குப் போகலாமா?” என்று கேட்டு அதன்மூலம் தன் ‘தவறை’யும் மழுப்பி விட்டான்.

“போயோம்” என்றுள் கலா.

“வெளி ருட்!” என்று சொல்லிவிட்டு ரங்கராஜன் உடனே அங்கிருந்து புறப் பட்டும் விட்டான்.

அவ்வைதின்மே கடைசி வெள்ளிக் கிழமைவாகவோ, அகவது இருத்தி கையாயோ இக்காமம் இருந்தும் கூடத் திருப்பரங்குன்றம் முருகன் கோயிலில் கூட்டம் ஏற்று அதிக மாகவே காணப்பட்டது. அப்பொழு மணி ஐந்துக்கு மேல் இராது. நினத் தோறும் மதுரைவிலிருந்து வரக் கூடிய வர்கள் சாதாரணமாக ஐந்து மணிக்கு

மேலதான் அங்கே வந்து செருவாரிகள், உள்நாள் பத்திரிகையுள் இருந்து மணிக் குழந்தைகளைக் கொண்டு வந்து வந்து அழர் வம். ஆனாலும் அன்று ஒரு விசேஷ தினம் போல் கோவிலில் கூட்டம் திறந்திருந்ததற்கு முக்கிய காரணம், அய்யர் சத்திரங்களில் அன்றைய தினம் எட்டுக் கல்யாணங்கள் நடைபெற்றதுதான். கல்யாண விட்டுக் காரர்கள் அத்தனை பேரும் கூடித் தெருவினும் கோவிலினும் நடமாடிக் கொண்டிருந்தார்கள். கோவில் அருவி வேயை ஒரு சூரிடப் பஸ் நின்றது. அங்கே வந்த கமார் நாரப்பா பேரும் கூட்டத்தோடு கூட்டமாகச் சேர்ந்து கொண்டார்கள். கோவிலை தொக்கிச் சென்று கொண்டிருக்கும்போதே "இங் னிக்கு என்ன இவ்வளவு கூட்டம்?" என்று கேட்டான் ரங்கராஜன்.

"தெரியுமியே!" என்றான் விஜயா.

"இங்னிக்குக் கடைசி வெள்ளிக் கிழமை கூட இங்கே. வேறும் விவாழக் கிழமைதான்....?"

"ராமர் போன இடம் அயோத்தி! உங்களுக்காக விவாழக் கிழமைகளைக் கடைசி வெள்ளிக் கிழமைகள் மாறிட்டது போலிருக்கு!... இது ராமர் கூடச் செய்ய முடியாத காரியம்! அவர் வேணும்னு தாம் போற இடத்தை அயோத்தியா மாத்துவார். அது சாதாரண காரியம்தான். ஒரு பெரிய 'ஏரி' யா'வை டவுனு மாத்ததற்கு ராமரா வரணும்? மனுஷனே அதைச் செய்துலான். ஆனால் ஒரு கிழமைகளை இன்னொரு கிழமைமா மாத்தறது இருக்கே. அது யாராலும் முடியாத காரியம் - உங்களைத் தவிர!"

"விஜயா! நீ தமாஷுக்குச் சொன்னது தும் - அப்படித்தான் சொந்தே-ராமரினச் சொன்ன வாயாலே என்னைச் சொல்லுமே!"

"வேணும்னு உங்களைச் சொல்லிட்டு அவர் பேரைச் சொல்றேன்!"

"பிரமாதமாகப் பேசி நீ என்னைப் பேச விடாமல் செய்துடலாம். ஆனால் என்னுடைய 'தாரோ' சகலவோக நாயகன். உன்னுடைய 'தாரோ' - அந்த மாநிர்தானே நீ பேசறே! - உன்னுடைய 'தாரோ' எப்படிப்பட்டவன் தெரி யுமோ? அவனிடத்திலேயே அவனுக்கு மதிப்புக் கிடையாது. தங்களை ஒரு உதவாக்கரைன்னு அவனே நினைக்க ஆரம்பிச்சிருக்கான் இப்போ..."

ரங்கராஜன் அவனுடைய கருதியில் நின்று போனான். கருதி பேதம் செய்து கடைசியில் கருதியை விட்டே விவதி. அபகரமாகப் பேசுவது போல் விஜயா வின் செவிக்குக் குவித்தது. அடக்கம்

வேண்டியதுதான். அதற்காக 'உதவாக்கரை' என்ற மனியான வாரித்தையை அந்த அநுமையான நேரத்தில் உச்சரிப்பாரேன்?

கோவிலுக்கு எதிர்த் திசையில் உள்ள வீதியில் ஒரு சத்திரத்தின் வாசலில் போடப்பட்டிருந்த கல்வாணப் பத்தறுக்கு அருகில் கார் வந்து கொண்டிருந்தது. பேசுவா மாற்றுவதற்கு விஜயாவுக்குப் பனிக்கொன்று ஒரு புது விஷயம் விடைத்து விட்டது.

"இங்னிக்கு முகூர்த்த நான்! அதனுடையதான் இந்தக் கூட்டம்.... வேறும் தான் கடைசி வெள்ளிக் கிழமைதான். கடைசியில் முகூர்த்த நாயகனே மாறி விட்டது." விஜயா அவன் முகத்தைப் புன்னைவெயாளும் உதட்டை அமுக்கிக் கொண்டு. ஒரு விசேஷ அரித்தத்துடனும் திரும்பிப் பார்த்தான். அவரும் அப்போது விஜயாவின் ஆகார கருவிக் குத் திரும்பி விட்டான். அங்கே நின்று உய்யாசமான சஞ்சாரங்களைச் செய்யாமல், உருக்களும், குழைவும், களிவுமாக வாரித்தைகளைக் கொட்டினான்.

"விஜயா! நீ ராமன் பேரை உச்சரிச்சியே, அத்தோட பவன் இது. அந்த மந்திரச் சொல்லியே முகூர்த்த நான் மட்டும்தான். மிகுதயுமேகூடப் பிறந்து விடும்..."

விஜயா மீண்டும் ஒரு முறை அவனைத் திரும்பிப் பார்த்தான். அவன் முகத்தில் பேசுவையையும், பரவசமும் தென்பட்டன. தன்னோடு பேசிக்கொண்டிருப்பவன் ரங்கராஜன்தான் அங்கு ராமனு என்று நினைப்பவனிடம் போன அம் அவன் அவனைப் பார்த்தான்.

அப்பிறம் அவர்களால் எதையுமே பேச முடியவில்லை. காரைக் கொண்டு போய் சூரிடப் பஸ் அருகில் நிறுத்தினான் விஜயா. இருவரும் இங்கே இருக்க. அதைப் பூட்டிவிட்டு எதிரே இருந்த ஒரு கடைக்காரனிடம் அதைக் கொஞ்சம் பார்த்துக் கொள்ளும்படி கேட்டுக் கொண்டுவந்தான் அருகில் சென்றான். அவன் கடைசை "வாரும்!" என்று சொல்லி விட்டு ஒரு கடைசியை தேங்காய், பழம், கற்பூரம் முதலிய வஸ்துக்களை எடுத்து வணக்கத் தொட்டி விட்டான்.

"இருக்கட்டும். அப்பிறம் நான் கோவிலுக்குள்ளே போறப்போ வந்து வரக்கிட்டுமே. இப்போ இந்தக் காரைக் கொஞ்சம் பார்த்துக்கொள்க. மலிக்குப் போயிட்டு வந்துடுமே!" என்றான் விஜயா.

"சரி, போயிட்டு வரக்க... கார் வயமா இருக்கட்டும். நான் பார்த்துக்



சிறந்த

தமிழ் ஆணை விஞ்ஞானம்  
பிரதிபதி பெற்றதாய்...

தேவரங்கம், திண்டுக்கல்

உயர்நீதிமன்றம், சென்னை

- [illegible]

- (2) புத்தாடம் - சங்கம்.  
குதிரைத்தொழில்பேரகம்  
இது வேதத்தின்பேரில் தலைமுத்த  
பகுதியாகும். ரூ. 2.60.  
ஸ்ரீ சங்கரன் "விவாகத்தவணர்"  
"சுப்பிரமணியம்" "சுந்தரமணி" மற்றும்  
"சுந்தரமணி" முதலிய 3 உயர்ந்த  
குதிரைத் தொழில் ரூ. 12.40.  
புத்தாடம் - சங்கம்.

உரை : அருள்மொழி : 10

1. "வித்யாவுன் வெய்லிடுகம்"  
1835/3. மெய்விதி, தஞ்சாவூர்
2. "விடுகம்" சென்னை - 17
3. B. 1.1.1. கோவிலுக்கு செல். 13/11-2

**WE REDEDICATE OURSELVES TO THE  
EFFICIENT SERVICE OF OUR CLIENTS**

■ ■ ■

87, Mahatma Gandhi Road  
BOMBAY-1

# காஷ்மீர் பொக்கே டால்க் உபயோகித்து மணிக்கணக்காக சுகந்தத்துடனும், புதுமையுடனும் இருங்கள்



அந்நவீன மலர்களின் புதுமையுடனும்,  
சுகந்தத்துடனும் கூடிய காஷ்மீர் பொக்கே  
டால்க் உங்களைச் சூழ்ந்து பரவி  
இருக்கட்டும்... உங்களைச் சுற்றி அதன்  
குதுமாரான, பூவிதழ்போன்ற மென்மை  
வாய் அபாரத்தை யும், வசிகரிக்கும்  
சுதுமன தயதையும் உணர்ந்து அதுபவியுங்  
கள். பலமணிகளுக்குப் பிறகும்,  
காஷ்மீர் பொக்கே டால்க்கின் குளிரூத  
சுதுமானமும், புதுமையும்,  
மலர்க்கொத்துகறி போன்று உங்களைச்  
சூழ்ந்து நிற்பதை உணர்வீர்கள்.



காஷ்மீர் பொக்கே டால்க் உன்  
தமமான அழகுரத்த  
டால்க் மட்டுமல்ல. குழ  
ததற்கும் சந்த அற்புத  
டால்க். அது இருவருமே  
உபயோகிக்கக்கூடிய சௌ  
கரியமான ஒரு படிபட்டி



## காஷ்மீர் பொக்கே

கூடலர், விருப்பம், சுகந்தமாய் - டால்க்கும் படிபட்டி

சென்னை நகரம் தலைநகரம்



சென்னை நகரம்

**திருநெல்**” என்று கடைக்காரன் சொல்லிவிட்டு ரங்கராஜனையும் விஜயாவையும் மாநி மாநிப் பார்த்தான். மனத்தில் ஏதோ ஒரு சந்தேகமோ விசைப் படுமா தோன்றி அவன் அப்படிப் பார்க்கவில்லை. இருவருடைய தோற்றங்களிலும் காணப்பட்ட ஓர் அசாதாரணமான வேற்றுமைப்பதனால் அவன் கவனித்தான்.

ரங்கராஜன் இந்தக் திருப்பரக் குன்றம் பயணத்துக்கான விசேஷமாக உடுத்திக் கொண்டு வரவில்லை. ஒரு சாதாரண வேஷ்டி; ஒரு சாதாரண ஜிப்பா, இவ்வளவுதான் அவனுடைய உடை. முகத்தில் கூட ஒரு புது மெருகில்லை. பகலெல்லாம் ஆபீசில் வேலை செய்துவிட்டு, மாலையில் வீடு திரும்பும் ஒருவகையப் போலவே அவன் காட்சி யளித்தான். விஜயாவோ டிஷ்டு புடவை உடுத்தி, அதற்குச் சரியாகப் பொருத்தும் ஒரு டிஷ்டு ஜாக்கெட்டும் போட்டுக் கொண்டிருந்தான். அப்போழுதுதான் முகத்தை அவன்மீட்பு பவுடர் போட்டுக் கொண்ட மாநி பூது மலர்ச்சி, குதிரை வாக்ஸ்காண்டை; குதி உயர்ந்த காலணிகள்; கையில் ஓர் ஆடம்பரப் பை, கழுத்தில் மூத்து நெக்லஸ்ஸும், காதில் மூத்துத் தோடும் போட்டிருந்தான். வேறு தங்க நகைகள் இல்லை. வஸ்து கையில் கடி காரம் கட்டியிருந்தான். இப்படிப் பட்ட நாகரிகப் பெண்ணுக்கு இப்படிப் பட்ட கர்நாடக மாப்பிள்ளையா என்று வியப்பது போல் கடைக்காரன் பார்த்தான்.

கடைசியை விட்டு நகர்த்தலும், “மலைக்குப் போகிறேமா இப்போ? என் கிட்டே சொல்லலியே!” என்று ரங்கராஜன்.

“நாம்ப இங்கே வந்தது எப்படி எதிர்பாராமல் நடந்த காரியமோ

அப்படித்தான் மலைக்குப் போறதும். ....போகலாமே! நீங்க இந்த மலை யிலே ஏறியிருக்கிறீர்களோ?” என்று அவன் கேட்டான்.

“இங்கே, ஆனால் ஆசை உண்டு.”

“நான் அஞ்சாது தடையை இந்த மலையிலே ஏறியிருக்கிறேன். அதுக்குள்ளே எங்க அப்பா எங்களை அழைக்கக் கிட்டு வந்திருக்கிறார். வரும்போதெல்லாம் கவா மலையிலே ஓடி ஓடி விளையாடுவான்.”

“கவாவா? நம்ப கவாவா? நம்ப முடியுமே! பார்த்தாய் பூகி மாநிநி அடங்கி ஓடுங்கி இருக்கிறாள்!...”

“பூகியும் மலையிலே ஓடும் தெரியுமா?” என்று விஜயா.

விஜயா ஆடம்பரப் பையைத் திறத்து ஒரு கூலி கிளாஸை எடுத்துப் போட்டுக் கொண்டான். கடனை அதைக் சுழற்றி, “இது இந்த நேரத்தில் அனுவசியம். ஏதோ யோசனையிலே கொண்டு வந்துவிட்டேன்....” என்று சொல்லித் திரும்பவும் அதைப் பையிலேயே வைத்து விட்டு உள்ளே இருந்து பாய் சாக்கிலெட்டுகளை எடுத்து அவனிடம் நீட்டினான்.

இருவரும் மலைவடிவாரத்தை நோக்கிச் சென்றார்கள்.

விஜயா தலங்கக் கயிற்றால் கட்டித்தான் இஷ்டம் போல் எங்கெங்கோ இழுத்துக் கொண்டு போவது போலவே ரங்கராஜனுக்கு அப்போது தோன்றியது. ஆனால் அது எங்களை அறுக்கும் முரட்டுக் கயிற்று இல்லாமல் புஷ்பங்களால் தொடுக்கப்பட்ட ஒரு மாநிையைப் போல் இருந்தது. “அப்பாவும் சித்தப்பாவும் எனக்குப் போன்லிலங்கு போடுகிறார்கள். இயான் பூ விலங்கு போடுகிறேன்!” என்று சொல்லிக்கொண்டான் அவன். (தொடரும்)

## கங்கைவல்தூர் ஸ்ரீ விநாயகர் ஆலய மகாகும்பாபிஷேகம்

கௌன் மீயம்பாக்கத்தை அடுத்த நங்குடிதூர் காவன் ஸ்ரீ வரகந்தி வீராவர் ஆலயத்தில் ஸ்ரீ காலிடி ஐந்திரு அலர்கள் அடிக்கல் நாட்டித் தொடக்கி வைத்த மகாவிஷேகத் திருப்பனப் பூத்தியாமி. ஸ்ரீ பக்த ஆதரவோர், ஸ்ரீ கோதண்டராமர், ஸ்ரீ கங்கையாள் கவாயி, ஸ்ரீ நாகேஸ்வரிகள் ஆகிய தெய்வ சத்திரிகள் அழைந்துள்ளனர்.

ஸ்ரீ பெரியவாஸின் மீதுபுண அணுகுந்திதல் 3-9-54 புதனன்று ஆலயத்தின் மகாகும்பாபிஷேகம் கிரமமாக நிகழ்ந்தது. இதற்கெனத் தனித் திருப்பனக்கடிவு ஒன்று ஸ்ரீகான் எம். வி. கோட்டையன் (அமைச்சரவைக்கு உரிமீட்டல் எடுத்துக்) அவர்கள் நிர்வாகமில் கொண்டிருக்கிறார்.

வயப்பத்துக்குப் பெரும் தொகை செலவாகத் என்று எதிர்ப்பெயர்வுக்குப்பதால் ஆகந்திப் பெரும்கன் இவற்ற ஆதரவிலுது உதவ கொண்டுமென்று அங்கத்தொ நிர்வகிதல் வரும் ஸ்ரீ கவிநாத் பண்டாரியோடு கூட்டுக் கொள்ளுகின்றனர்.

[புணம், பண்டங்கள் கொடுக்க முகவரி: எம். வி. ஸ்ரீதேவரன், துணைத்தலைவர், மகா குமாரபிஷேகத் திருப்பனக்கடிவு. “பாரிஜாதம்” 43, முருகானந்த பெருந்தாள், நங்குடிதூர் காவன், கெண்டி - 61]



## ஓய்வெடுங்கள்!



எப்பேப்\* அடங்கிய  
**அவேதன்**  
தலைவலியிலிருந்து  
துரித நிவாரணம்  
அளிக்கிறது  
—அது தீமையற்றதும் கூட!

[illegible]

**III SOLAR**  
சூரியன் வெளிச்சம்

● 研究=基礎研究+応用研究+開発研究

சு. ப. சி. அகாதி துணி உடை இடைவெளி  
உடைவது உடைவது உடைவது உடைவது உடைவது  
உடைவது உடைவது உடைவது உடைவது உடைவது  
உடைவது உடைவது உடைவது உடைவது உடைவது

**Model 3C 4400 Turb.**

பாங்குதான் திடீரெனம்  
சங்கடமாக நடந்தது போனது, பாடல!

சங்கடமாக மாந்  
நடந்தது போனது.



பாங்குதான் நவீனமடைந்தது  
நாடுதான் நடந்தது திடீரெனம்  
சங்கடமாக நடந்தது?

நவீனமடைந்தது நவீனமடைந்தது  
நாடுதான் நடந்தது நவீனமடைந்தது  
சங்கடமாக நடந்தது?



பாங்குதான் நடந்தது திடீரெனம்!  
பாங்குதான் நடந்தது திடீரெனம்!  
பாங்குதான் நடந்தது திடீரெனம்!  
பாங்குதான் நடந்தது திடீரெனம்!



பாங்குதான் நடந்தது திடீரெனம்!



பாங்குதான் நடந்தது திடீரெனம்!



பாங்குதான் நடந்தது திடீரெனம்!

பாங்குதான் நடந்தது திடீரெனம்!  
பாங்குதான் நடந்தது திடீரெனம்!  
பாங்குதான் நடந்தது திடீரெனம்!  
பாங்குதான் நடந்தது திடீரெனம்!



பாங்குதான் நடந்தது திடீரெனம்!  
பாங்குதான் நடந்தது திடீரெனம்!  
பாங்குதான் நடந்தது திடீரெனம்!  
பாங்குதான் நடந்தது திடீரெனம்!



**விடுதலைப் தலைக் கொண்டு போக**  
 விடுதலை விடையோடு போகி நடந்து  
 கொண்டிருந்தார் பஞ்ச சாந்தியின். நல்ல  
 ஆள் மாதத்து உயிர் கொடுக்க. சாந்தியின்  
 அளிக் உடம்பெய்வார் உருகி ஓடிச் கொண்  
 டிருந்தது. உயிர் மிகுதியில் என் காக்கை  
 துண்டு விழுந்து விடும் போகிருந்தது. பரி  
 வரண இருட்டிச் கொண்டு வந்தது. ஆனால்  
 ஓடிப்போயித் கொட்டி இப்போதென்று  
 வராத போகிருக்கிறதே! தக்க தக்க வழி  
 ஓடிவிடுவாமல் நின்றுகொண்டிருக்கிறதே!

அன்று மாம்பலத்தில் உண் ஒரு விட்டில்  
 குழந்தைகள். ஆண்டு நிறைய தடத்தி  
 வைக்க வேண்டியிருந்தது. வைக்கக் காணாமல்  
 கொணர் முடிந்ததும் எப்போதுமே உட்  
 கார்த்த சாப்பிட்டு விட்டுத்தான் போக  
 வேண்டுமென்று வற்புறுத்தினார்கள். ஆனால்  
 சாந்தியின் எப்படிச் சாப்பிட்டு விட்டு வர  
 முடியும்? நிம்மதியை உணர்வதற்கு முன்  
 சென்று நிராபீதமாகப் பழகவது நினைவுகள்  
 செய்யாமல் அவர் பக்கம் தள்ளிவைப்ப

படுமப்படி விடுவதில்லை.  
 அன்று பார்த்துக் காக்கை  
 கிணம் காண வாகி விட்டு  
 விட்டது. பாதி வழி  
 வந்து கொண்டிருந்த  
 போது செவ்வ இரண்  
 டாக் அடித்தது. காக்கை  
 கிணம் வும், தக்கை  
 கொண்டு நடப்பதைத்  
 தவிர வேறு வழி!

சாதாரணமாக என்  
 திரைக் காண்பில் எட்டு  
 மணிக்கு உண்மையே  
 முதுகை முடித்துக்  
 கொண்டு சாப்பிட்டு மட்டும்  
 சாப்பிட்டு விட்டுத்தான்  
 வெளியே விளம்புவது  
 வழக்கம். மத்தியானம்  
 சாப்பாடு வெளியே

வாழ்க்கைகொண்டதாயிருந்தால் மனைவியை  
 கொள்ளி விட்டுப் போய் விடுவார். அன்றும்  
 அப்படித்தான் நினைத்திருந்தார். ஆனால்  
 நிறைய விட்டில் சாப்பிட்டுக் கொணர்  
 கொண்டு தெரிவம். ஆனால் முதுகை எவ்வா  
 ருதலாகவே கொண்டு உட்காரப்  
 போகும் உயிர்விடிக் எதிர்பாராத விதம்  
 நேர்ந்து விட்டது. அதன் காரணம் பார்த்து  
 எதிரிக் குடிசை ஒன்றிலிருந்து தன்முதுகைப்  
 நாய்க் குட்டியை அழித்து விட்டிருந்ததால்.  
 காலில் ஓர் ஏறுபுடி தங்குடன் உயர்  
 வந்த தாங்குபுடி. முதுகு செம்புமிடத்தில்  
 அடைபி போட்டுவிட்டு ஓடி விட்டது. அதன்  
 பிறகு அந்த இடத்தைக் கத்தி செய்யாமல்  
 எப்படியும் முதுகை உட்கார முடியும்?

பிரார்த்தம்! இந்தப் பட்டணத்து வாழ்க்  
 கையில் எப்படியும் அளவாட அவரை  
 நடன் வர வேண்டி இருக்கிறதே! ஆனால்  
 பந்து குயாய்தான் காடகம் கொடுக்க முடி  
 யும் என்று இருந்தால் தப்புவதற்குத் தோட்டத்  
 துக் குடிசையைத் தவிர வேறு நல்ல இடம்  
 எங்கே கிடைக்கும்?

பட்டணத்துக்கு வந்து  
 புரோகிதம் நடத்துவ  
 தென்ற முடிவுக்கு அவர்  
 இருபது வருஷங்களுக்கு  
 முன்பே வந்திருந்தான்  
 ஒரு வேளை மனைவியு  
 ளோடு இருவரும் கிணத்தில்  
 விபவா குறைந்த காட  
 கையில் ஓரளவு கொள்கி  
 யம் திறந்த இடமாகப்  
 பிடித்திருக்கலாம்.  
 ஆனால் காழ்க்கையில்  
 எவ்வளவோ அடிபட்ட  
 பிரதானம் அவருக்குப்  
 பட்டணத்துக்கு வர  
 வேண்டிய தீர்ப்புதான்  
 ஏற்பட்டது. 'குறுகுறு'  
 வென்று காணெனக் கரை  
 மிக் கொடுத்த பிராடித்



**அவனுள்ளும் அது**  
 உமர சந்திரன்

சிறப்பு  
 கிணத்தில்







உதற்குச் செருக்கெழுந்த இவர்களுடைய பார்வை  
மேல் போய் வந்து கொண்டிருந்தார்கள்.  
அவர்கள், இவர்களுக்கும் அந்த மாதங்களை எடுத்த  
தடக்கப் போகும் பரிந்துரையையும் பாக்  
செய்து விட்டார்கள் என்பதையும் ஒரு நாள்  
பொழுது வேலை விடைக்காய்மாறப் போய்விட்டும்  
அவர்கள் வரைவியை மத்தியக் காலம் எதிர்  
பாராய்க்கக் காணும் வழியைப்பெறா? தங்கள்  
அந்தரங்கச் சொந்தச் சொந்தங்களுக்கும்...

"அவர்கள் என் செய்கிறார்கள்? இவர்களுடைய  
பாடும் எங்கே? உயர்வானச் செய்கிறார்கள்  
வெண்டாய், அந்தவிட நாள் படிச்ச படிப்  
படிக்க வேண்டுமா? இவர்கள் தானே, நாத்தம்  
படுகா என்பதற்கு உணர்ச்சியும் அறிவையும்  
இந்தநாளைப் போன்ற ஒரு நாளை அது போன்ற  
எனக்கு..."

தங்கள் அப்படிச் சொல்வதையும், அது  
பெற்றவர்களை மனம் கொட்டுமா? தங்கள்  
வெண்டாய் போக அறியாததற்கானது அது  
எனக்கு விடிக் காலம் ஏதாவது எனது  
எனக்கு சொந்தங்களுக்கும்....

இப்போதே தொடங்கிவிட்டது அவர்கள்  
போக அமைதிக்குத் துவக்கம் பாக்  
தருகை முன்புள்ளபடி பிடி குடித்துக்கொண்டு  
நின்று கொண்டிருந்தார்கள்.

"மனம் குட்டி அசைக்கத் தக்க  
கிற வகை, சித்தம், மெல்லி அதுதான்  
போகவே" எனக்கிடையே காணாத் தடைக்குப்  
போய்விடுகக் கெண்டியை காக்கிறேன். இதை இவ்  
வர்கள் எடுத்திருக்க உட்கொண்டு அங்கே...

அவர்களுடைய பெருக்கி எதிர்ச் செய்து  
மேலே கொண்டிருக்கப் போகும் ஏது  
என்கிறதற்கு? அவர்கள் ஏன் அந்த  
வெண்டாய் போகும் அங்கேயே வந்திடு  
கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று தெரிந்து கொள்ள  
வும் அவர் கிறும்பிக்கொண்ட, வேண்டிக்  
கொண்டிருக்கத் தக்கக் கொண்டு சென்று  
ஒருகை காண்கிற நிறத்திற்கு. இன்று உச்சி  
மேல் தாண்டி உயர்முகேவர பூசு  
செய்ய வேண்டியிருக்கிறதே என்ற தாய்  
தான் மேலேயேயிருந்தது அவர் மனத்தின்.

தங்கள் தனிப்பட்ட அளவுகெட்டு விவரத்து  
உத்தரம், "என்னப்பா இது? காயக் காய  
இப்படி வேண்டியே நடந்து வந்தால் உடம்பு  
எப்படித் தாங்கும்?" என்று கேட்டுக்  
கொண்டே அவர் காக்கிக் காலம் பிடிவில்  
மட்டிக்கொண்டு அப்படியே காலம் எடுத்துக்  
கொண்டு உச்சி மேல் சென்று ஒரு தொழிலின்  
ஒரு செய் துவக்கம் இருப்பி உத்தரம்.

செய்ய முடியாத அமைதியிருந்து காக்கிக்  
கொண்டிருக்கத் தக்கம் செய்து கொண்டார்  
பஞ்சு என்னதிகம்.

சாதாரணமாகப் பஞ்சு என்னதிகம்  
பார்க்கக்கூடிய பூசு செய்வதற்குக் குறைத்  
தது ஒரு மணி நேரம் எடுத்துக் கொண்டார்.

அதற்கு அந்த அளவையே பொழுது எதிர்  
போக விடிக் அப்படியேயென்ற விவரதார  
வாசல் பூசு செய்வது பஞ்சு என்னதிக  
எனக்குப் பொருத்தமாகத் தோன்றவில்லை.  
ஒவ்வொன்றையும் கருக்கொண்டு குடித்துக்  
கொண்டு தாய் திருக்கிற முறையையே  
காட்டிய பிடி தருகைத்தியம், செய்து  
உத்தர நாளைத்திக் தவிர்த்தார்.

அந்தக் காலம் பார்த்ததற்கு முன்  
பார்க்க அளவையே உத்தர முறையின்  
முறையின்படி உத்தர இருப்பி காண்க வேண்  
டும்? மனத்தின் மனம் முறையையே பஞ்சு  
என்னதிகம் காண்கிறது என்கிறேன்  
கொண்டிருக்க உத்தர நாளைத்திக் தவிர்த்து  
வந்தால் அப்படியே அளவையே விடிக் கொண்டு  
தது உத்தர மட்டமாகவே விவரம் பாட்டு.  
தவிர்த்து தவிர்த்து ஒருகைப்பொருளை  
நின்றுடன் பார்த்துக் கொண்டார். அதுதான்  
பஞ்சு என்னதிகம் காலம் புதுமையில்  
நின்றுதான் செய்து குடித்துக் கட்டுதல்  
"உ. மனக் காலத்தில் இந்தக் கொண்டு  
புதுமையில்லாதும் காட்டுதல். என்னொரு  
காலத்திடு தவிர்த்து உத்தரத்தால்."

புறங்கெட்டி முகத்துக் கொண்டே  
இருந்தது. அவர்கள் காட்டுதல் எடுத்திருக்  
கும் காலத்தின் அது காண்க இவ்வகை.

காலத்தில் கொண்டு என்னதிகம்  
கொண்டிருக்க உத்தர பொழுது முறையையே தன்  
முறையையே குடிக்க காண்கிடு புறங்கெட்டி  
குடும் உட்கொண்டு இருந்தார்கள்.

"எனக்கு தாய்? இவர்களுக்கும் உட்கொ  
தான் காண்கிறா? கொண்டிருக்க உத்தர  
காண்கிடு கிடைக்கவேண்டி" என்னுடன் கிடை  
க்கா...

"இவர்களுக்கும், நீ வேண்டியும் போக  
கொண்டிருக்க" என்று பெருக்கி காண்கிடு முறையின்  
கொண்டிருக்க காண்கிடு.

"வேண்டிய மட்டம் போட்டுக்கொண்டே,  
உடம்பு குடிக்கவே" என்னுடன் முறையையே  
"எனக்கு உடம்பு?"

"உத்தரத்தின் தென்பு வேண்டியே, உண்  
கும் போக முறையே காண்கிடு கிடைக்கவேண்டி  
எனக்கு. ரத்தத்தின் சித்தியாகவே,  
உண்மை இவ்வகை."

"உத்தரத்திற்குக்கும் ஒவ்வொரு விதத்  
தருகை படிக்கக்கொண்டு பகலாக..."

"ஆகா! பகலாக! பகலாக! அந்தப்  
பகலாக் கொண்டு காண்கிடு காண்கிடுகிடுகிடு  
நின்றுதருகை உண்மை?"

பகலாக் காண்கிடு கிறும்பிக்கொண்ட  
காண்கிடு உண்மை போகத் திருப்பினார்.  
அப்போது முறையையேயே காண்கிடு காண்கிடு  
நாளுகா! காண்கிடு முடிவத்து அவர்  
காண்கிடு உத்தர விவரம் அறியத்தக்கது.

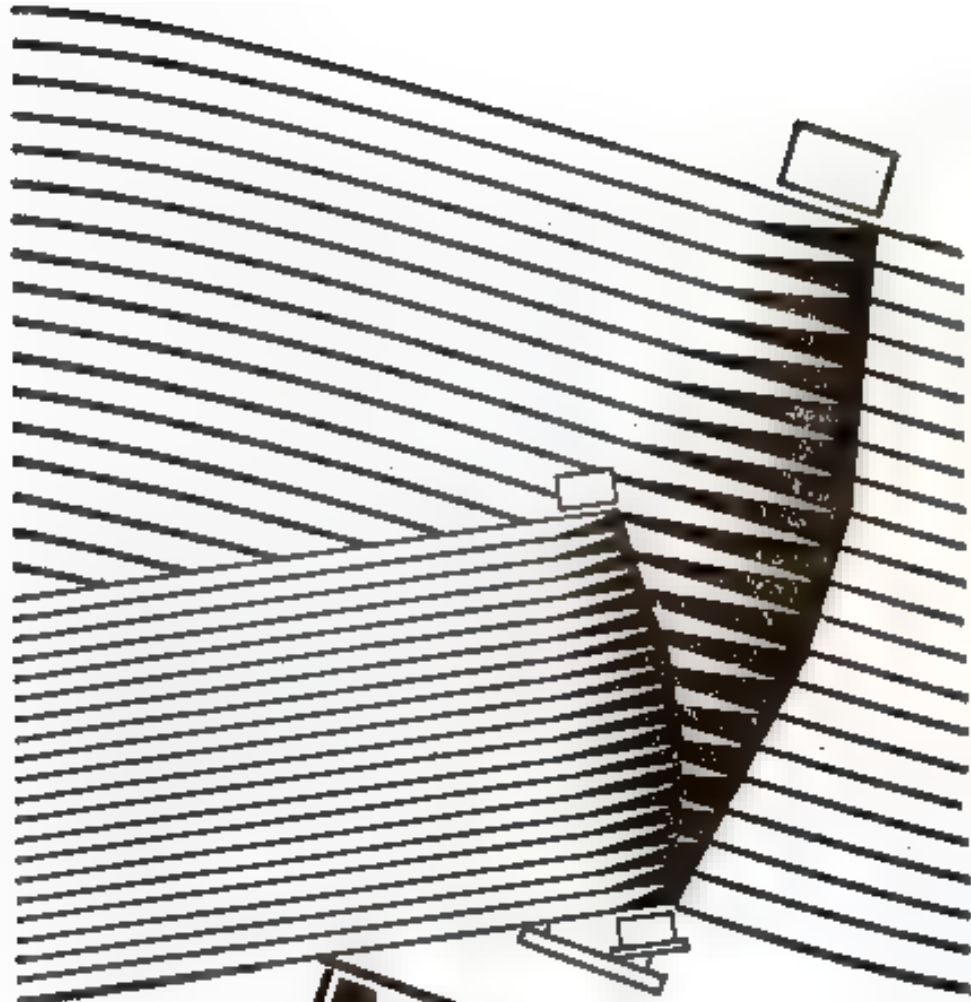
"ச. சி" என்று கிறும்பினார் காண்கிடு.  
"என் தாய், இது கொண்டு காண்கிடு  
என் இதை இப்படிக்கக் காண்கிடு கொண்டு..."

"காலம் பஞ்சு இதைதான் என் காலத்திற்குப்  
பூசு நடக்க விடாமே கொண்டு இருப்பி  
போய்விடுக. இதைக் காண்கிடு காலத்திற்கும்  
என் காலத்திற்கும் பட்டினி போடுகிறது  
ஆகிடுகிறது."

முறையையே கொண்டு கிறும்பிக்கொண்டார்.  
"பகலாக் காண்கிடுகும் படிக்கக்கொண்டு  
கொண்டு, இதை காண்கிடு காண்கிடு  
பகலாகவே பட்டினி போட உத்தரத்தால்?"

"எனக்கு தாய்க்கொண்டிருக்கா. என்  
கொண்டிருக்கப் பட்டினி போட்டுக்கொண்டு  
நின்றுதான் என் காண்கிடு காண்கிடு  
போட்டுத் தருகை?" என்று உத்தரத்திடு  
உத்தர கொண்டு பஞ்சு காண்கிடு;





# Nirlon

- ★ The largest manufacturers of Nylon filament yarn.
- ★ Pioneers of Polyester filament yarn.
- ★ One of the leading exporters of synthetic fabrics.

Nirlon Synthetic Fibres  
& Chemicals Ltd.,  
115, Mahatma Gandhi Road,  
Bombay 1.

முனிவாண்டி ஏதோ மோட்டார் தோழிதான் என்று மெக்கானிக் வேலை பார்த்து வந்தான். வேலைக்குப் போன பிறகு தனது மகன் நேரங்களில் டிரான்ஸிஸ்டரும் கைப்போக்கத் தன் குடிசை வாயிலில் உட்கார்ந்து பிடிவைப் புதைத்துக் கொண்டு இருப்பான். டிரான்ஸிஸ்டர் அவதிக் கொண்டு இருந்தால்தான் அவனுக்குப் பொருது உபயோகமாகக் கழித்தது போல் தோன்றும்.

"கொஞ்ச நேரத்துக்காவது அதை மூடித் தொலைச்சுட்டா" என்று கச்சைப் போடுவான் அவன் தாயார்.

அந்தக் கச்சைக்கு முனிவாண்டி அதைத் தொடுத்தானே.

"மூடி வச்சிருந்தா நம்மெட்டிட டிரான்ஸிஸ்டர் இருக்கிறது நானா பேருக்கு எப்படித் தெரியும்? தானாரு ரூபா குடுத்து வாய்க்கொதா கம்மாங்கா?"

அவன் தாயாருக்கும் அதைப் பற்றிப் பெருமைதான். மகன் ஒரடிக்காக வேலைக்குப் போய்க் கொண்டு விடைத்த சம்பளத்தில் சிறுக் சிறுக் மிச்சம் பிடித்து அதை வாய்க்கிடுக்கிறதே என்று நினைத்துப் புரிந்துப் போவான்.

எப்போதாவது அவன் குடும்பினியைச் சந்திக்க நேர்ந்தால் தன் மனைப்பற்றிய பிரதாபத்தைக் கொட்டியவனாகத் தலையிடுவான்.

"எங்க முனிவாண்டியைப் போல் உரைப் பாணி கிடைப்பாது என்று அவன் கம்பெனியிலே அவனுக்கு ரொம்ப தவறு போது. நீங்களைப் பார்த்துக்கிட்டிருக்க. கடிய சேக்கிரம் ரொம்ப மூன்றுக்கு வந்திருக்கான். இந்தப் புது வருஷத்தினாலேயே அதுக்கு அப்பா ரூபா சம்பள உயர்வு கிடைக்கப் போகுது."

"அவன் எப்படிவாவது நன்றாயிருக்கட்டும். எங்கக் கழிக்கு வராடி இருந்தான் அதுவே போதும்" என்று நினைத்துக் கொள்வான் குடும்பினி.

முனிவாண்டியைப் பற்றிப் புதுசாகத் திரைக் கதையாக மட்டும் அங்கு, குடும்பினியிடம் தங்கித்தங்கியும்கூட உள்ளூறப் பவம்தான். அவர்கள் அங்கு வந்து குடிவிருப்பதை அவன் ஏற்றுக் கொள்ளும் என்பதை அவனுடைய ஒவ்வொரு நடவடிக்கையிலிருந்தும் தங்குகப் புரிந்து கொள்ள முடிந்ததே.

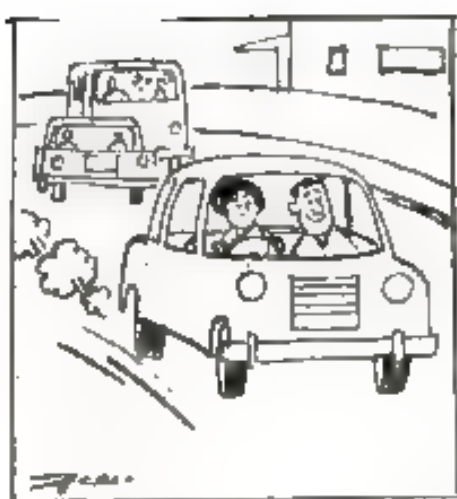
அவனுடைய தாயாருக்கே பொறுக்காமல் ஒரு நாள் அங்கைக் கேட்டு விட்டாள்.

"ஏங்க! அவங்களைக் கண்ணிலே காண விடாமே கச்சைக் கொட்டறே? அவங்க உனக்கு என்ன செஞ்சுச் செய்தாங்க?"

"தம்மம் வழி வேறே, இவங்க வழி வேறே. நான் இருக்கிற எட்டத்திலே இவங்களை வச்சு இருக்கிறேன் ஏன் தொல்லை கொடுக்கிறார்கள்?" என்று முணுமுணுத்தான் முனிவாண்டி.

"எங்கனவோ தொத்து போய்த்தானே இங்கே வந்திருக்கார்கள். நான் மேலும் அவங்களை நேரக் பண்ணுகு எப்படி?"

"ஆமாம், இவங்க மனசு தொத்திருமென்று அஞ்சி அஞ்சி நடக்கணுமா?"



"என்ன வித்துவிட்டு....."

"புதுக் கார் வாங்கிப் போறேனா?"

"ஆகக் கூட, என்னுடைய கார் என்னுடைய கருத்துக்கு முன்பாக இருக்கக்கூடாது என்பதை உன் அடிக்கக் காண விற்றாயேனோ!"

தம்ம எட்டத்திலே தம்ம இஷ்டப்படி இருக்கக் கூடவா தங்கு உரிமை கிடைக்காது?" என்று நேரவான் முனிவாண்டி.

கொஞ்ச நாட்களாக விட்டில் கிராம குடிசையின் விட்டெடுவே ஏறிவாமல் ஒதுக்கப் படுவாயிருந்த ஒரு குடிசைப் தொட்டியில் கொண்டு போய்ப் போட்டு விட்டு வந்து கொண்டிருந்தான் அவன் தாயார். ஒரு நாள் அதைப் பார்த்துவிட்ட முனிவாண்டி அதைக் குறித்துத் தாயாமைக் கோரித்துக் கொண்டான்.

பெருமூலம் முனிவாண்டி காணிக் வேலைக்குக் கிளம்புவதும் காணிக் கைக் கிடைக்கக் கொண்டு வேளியே புறப் படுவதும் சரியாயிருந்தார்.

"என்ன துபரே! என்னுத்தான் கண்ணா எட்டரை மணிக் குத் தொழிதான் வேறு ஆறுதலாண்டு, உனக்கென்ன வந்துது? கொஞ்ச நேரம் பொறுத்துப் புறப்பட்டுக் குடிசை மூலையில் போய்ருமா? திணை தவறாமே என்னைப் போட்டியா கிளம்பிட்டுயே?"

"என்னப்பா செவ்வது? இப்பப் புறப் பட்டாத்தான் நான் எட்டத்துக்கும் போற துக்குச் சரியாயிருக்கிறா!"

"புதுப் புதுசென்று மாஞ்சு போய்வே, அந்தப் புதுசென்று இன்னும் கொஞ்ச நேரத் துக்கு இருக்கிறதுதானே?"

"புதுசெய்யேயும் குறை கணக்கக் கூடாது. பிராவிசுத்தினாலும் குறை கணக்கக் கூடாது. நான் தெய்வத்தையும் ஆராதிக்கிறேன். குறும் பத்தையும் ஒழுங்கா நடத்தணும்" என்று பார் காணிக் கை.

அதற்கு மேல் அவர் பேச்சைக் கேட்க விரும்பாதவன் போல் டிரான்ஸிஸ்டரைப்



பெரிதான ஒலிகள் கேட்க வேண்டுமென  
மனம் லாசத்தோடு வடிகு கேட்க நினைக்க  
முடியாமை.

[illegible]

தேவதாஸ் அவர்கள் எவ்வளவு துணிவிடத்துடன்  
அவர்கள் பக்கம் இருப்பீர்கள் என்றதிருந்  
தாஸ் அவர்கள் அவர்களை நம்பினார்கள். இவ்வளவு  
தினிதிருந் தாஸ் அவர்கள் அவர்களை நம்பினார்கள்.  
தாஸ் அவர்கள் அவர்களை நம்பினார்கள். இவ்வளவு  
தினிதிருந் தாஸ் அவர்கள் அவர்களை நம்பினார்கள்.  
தாஸ் அவர்கள் அவர்களை நம்பினார்கள். இவ்வளவு  
தினிதிருந் தாஸ் அவர்கள் அவர்களை நம்பினார்கள்.  
தாஸ் அவர்கள் அவர்களை நம்பினார்கள். இவ்வளவு  
தினிதிருந் தாஸ் அவர்கள் அவர்களை நம்பினார்கள்.

[illegible]

“அத்தப் பொன்னு என் தங்கனி  
காதி, யாராவது அத்தப் பத்தித் தப்பாய்  
பெனீங்க, தொலைச்சுத் தொலைச்சு.”

தமிழகத்தில் மூலியாண்டிக்கு இருந்த அனுதாபம் சில சமயம் வேறு விதமாகக் காணப்பட்டும்.

“சாமி, புறவென்று கூறிய விடமுடி,  
அந்த ஸ்தலம் ! அந்தச் சாமிக்குக் கொஞ்ச  
நேரம் இரக்கம் இருந்தால் தங்கம் சில  
மாதிரி அந்தப் பெண்ணுக்கு இன்ன  
தூதையை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்.” என்று  
தங்காடிகள் அங்குமிங்குமாயினர்.

\*அகல்களில் அகியேரத்திற்குச் சாமி  
என்ன செய்யும்? என்று கூறுகிறான் அவன்.

‘தனியெழுந்தது எழுந்தாநீர் சாயிதானே? எழுந்தான் சாயியாயிடுந்தா தனியெழுந்ததன் இப்படித் தானானா எழுதித் தொலைக்காய்?’

அன்று சேராத்தலை, அன்று குருகுலம்  
சாத்திரம் தான்மேல் அருந்தாமல்  
தொல் திருப்புகள் இருந்தார். மார்பின்  
மீட்டுமொரு மூலம் ஒன்று மடியுருந்த  
மேலேயே பிறகுதான் அந்தத் துறையில்  
தங்கித் தனி மனம் சிந்திப்பதை

**மேதிர மொழிகளுக்கான:** ஒலிப்பதிவுகள்  
கிடைக்கவில்லை. ஒரு தனிப்பட்ட மொழி  
பிராந்தியிலிருந்து அந்த விட்டுக் கொண்  
பெற்றதால்.

[illegible]

“அழகுநகரத்தின் தெருவிலே வயிற்றுக்கு அந்த  
காயத்தோடும், விடாது தொழுவதற்கோ.....”  
பாடியவன் குதிரைமேல்.

இப்படி படிக்கவும். ஆகாரப்பிழைப்பும் வலி  
மீறிற்று. அங்குமிங்குமிடம் உறையாள் கொண்டு  
அவர்களுடைய பிழைப்புகளால் மறந்திருக்கிறார்களே,  
இப்படி பார்ப்பது கொஞ்சமும் கூட இல்லாமல்  
அவர்களுடைய அபாயத்தினை அடையாளம்  
கண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களை அங்குமிங்குமிடம்  
கொண்டு வந்து விட்டார்கள். அவர்களுடைய  
கொள்கையை பார்ப்பது பார்ப்பது தான் இப்படி  
வலி. அவர்களுடைய துன்பங்களை கொண்டு வருவார்கள்.

[illegible]

“தமிழகத்தைப் பிடிக்கவே இருந்ததாதானோ? இம்மயிக்கு அவன் வேண்டியது போகவில்லையாம். தாக்கீதி முற்றாகப் பிடிக்கப்பட்டால் அந்த இடம் அப்படிக்கே அங்குதான் போய் இருந்து போனேயிருக்க. அந்த அந்த ஏற்பாடுகளை விட்டு வெளியேட்டு வந்தே வேண்டிய பணிகள் போய்விட்டாலாம்” என்றான் குதிரைமீன்.

தற்போது மணிக்கு ரேஷ் ஈரால் தீர்வை  
கொடுத்து கொண்டுள்ளது. தக்கவை இல்லாததால்  
முகத்தில் போயிருந்தால், "நாளுக்கு கடை  
கூடு போய்க் கொடுத்தும் சாப்பாடக்கூடாது  
மிகுது அறவேண்டியிருக்கிறது" என்று  
தங்கியுள்ளது.

மயிலாப்பட்டி ஐந்தாந்தரே தம்முடைய சைவ பிராந்திகளைக் கண்டு விட்டு வேறும் போகிக் கொள்ளுகின்றார்கள். நான் எவ்வளவு காலமாக இருக்கிறேன் என்று சொல்லுவதற்கு இதுவும் காரணமாகிறது. நான் தான் நடுநிலையில் அந்தச் செய்தி அளர் காதில் விழுந்தது. அப்போதில் தொடர் திய ஐக்கணம் பற்றிச் சொன்னு களிடின் றது என்ற பரபரப்பைப் போகிக் கொண்டு ஐக்கணம் அந்தச் செய்தியை ஐக்கணக் கண்டு அளர் இடுகிறார். சரி, தம்முடைய இடம் குகையிலும் தங்குவது. இது கிறாந்தோர் இவ்வையோ தெரிவதற்குமே? இதைத் தாங்களே அளர்களை எவ்வளவு செய்து வருவது?

கேள்வியைக் கேட்டுக் கொண்டு  
அதற்குரிய பதிலைக் கூறும் அளவு  
மேலும் குறிப்பிட்டுக் கொண்டு  
அதற்குரிய பதிலைக் கூறும் அளவு  
மேலும் குறிப்பிட்டுக் கொண்டு  
அதற்குரிய பதிலைக் கூறும் அளவு

ഗദ്യമനുഷ്യാർക്കും, പക്ഷികൾക്കും  
മുഖ്യമായി, മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിൽ പെട്ടവർക്കും  
മുഖ്യമായി വേണ്ട വാക്യം

**വിശ്വ**



**Veena.**

ഗദ്യമനുഷ്യാർക്കും

മുഖ്യമായി വേണ്ട വാക്യം

**ക. ക. ക. ഗദ്യമനുഷ്യാർക്കും**

ക. ക. ക. ക. ഗദ്യമനുഷ്യാർക്കും (മുഖ്യമായി)

മുഖ്യമായി വേണ്ട വാക്യം

മുഖ്യമായി വേണ്ട വാക്യം, ക. ക. ക. ക. ഗദ്യമനുഷ്യാർക്കും

ക. ക. ക. ഗദ്യമനുഷ്യാർക്കും ക. ക. ക.

മുഖ്യമായി വേണ്ട വാക്യം



1950-51

# THE NEW INDIA INDUSTRIES LTD.

Registered Office: Jetalpur Road, BARODA

Makers of



Photo Paper

BROVIRA

LUPEX

COPYLINE R 90

COPYLINE C 90

- for enlargements

- for contact prints

- for document copying (camera)

- for document copying (contact)

In collaboration with:

M/s. AGFA-GEVAERT AKTIENGESellschaft, LEVERKUSEN, West Germany

Factory:

Bombay - Agra Road

Mulund, BOMBAY-80

Bombay Office:

Industrial Assurance Buildings

Opp. Churchgate Station, BOMBAY-20



45 விஷயக் குழந்தைகளுக்குக்  
கல்வி புகட்டும் எனக்கு  
அடிக்கடி வருகிறது தலைவலி  
என்கிறார் உயர்நிலைப் பள்ளி ஆசிரியை  
திருமதி ஷோபா சிவசுந்தர்

அனுஸின் எனக்கு விரைவிலே நிவாரண  
மளிக்கப் போதுமான சக்தி வாய்ந்தது.



அனுஸின் என் மாணவர்களுக்கும்  
கூட நம்பகமானது.

அனுஸின் சக்தி மிகவும், ஏனெனில்  
உலகெங்கும் டாக்டர்கள் அதிகமாகப்  
சிபாரிசு செய்யும் வலி நிவாரணி அதிக  
அதிகமாக அடங்கியிருக்கிறது. அது உயர்நிலை  
பள்ளி, ஏனெனில், ஒரு டாக்டரின்  
மருத்துவ குறிப்புகள் போன்றவை  
மருத்துவ முறையில் அது சரிவரிதான்  
செய்யப்பட்டது. எனவே இந்தியா  
விலேயே உச்ச மிதப்பைப்புகள்  
வலி நிவாரணிபாக விளங்குகிறது  
அனுஸின், தலைவலி, துளிரோடி,  
பிசு, உடல் வலி, பல்வலி  
மற்றும் தலை வலிகளுக்கும்  
சாப்பிடுங்கள் அனுஸின்.

**அனுஸின்**

சக்தி வாய்ந்த  
நம்பகமான  
வலிநிவாரணி



Regd. User: Goolbey Menon & Co Ltd

தரவில்லாதது. அப்போதுதான் வந்திருந்த குயிலினியும் தங்களுக்கும் சேர்வதற்குரியாகக் கூடாதுப் பிரசுரத்து கொண்டு தீண்டு கொண்டு இருந்தனர். அவர்கள் வருவதற்கு முன்பே குயிலினியுடைய தாயார் கூடுதலாக வரை அயர்ச்சி விட்டுக் காமாக்ஷினை வெளியே எடுத்துப் போட்டு விட்டுத் தன் குடிசையிலிருந்தும் காமாக்ஷினை எடுத்துக் கொண்டு ஓடி ஓடி வந்து வெளியே பத்திரமான இடத்தில் நோக்கித் தொண்டிருந்தார்.

காக்கினிலிருந்து நிறை குதித்த காக்கிறிகள் குடிசை பற்றியெரிவதைப் பார்த்துத் திகைத்து நின்றன. மறுகணம், "ஓஓஓ, பூதஜப் பெட்டி எங்கே? நமிக் க்ஷாயி யெல்லாம் என்ன ஆக?" என்று கத்தினார்.

"ஐயவோ! பூதஜப் பெட்டி உன் மேலே தங்கியே போயிருக்கிறே!" என்று பதிலினைக் குயிலினி.

அதே சமயம் குயிலினியுடைய தாயார் கூச்சலிடுவது கேட்டது. "பெட்டி! குயிலினியே, உங்களுடைய தேடியோம் பெட்டி உங்களை மாட்டிக்கொண்டா, உங்களைப் போல முடியாமல் அணை அடிக்குறேடா."

"என் க்ஷாயி இவ்வளவு நான் உங்களை விட்டுருவேன், பூதஜப் பெட்டியை என்னை யாவது எடுத்து வந்தாண்டா?" என்று துடித்தவாறு குயிலினி பாய்ந்தார் பற்கு எழுந்திரிசை.

"அப்படியே நீங்கள் ஐயோ!" - இது முழக்கம் போன்ற குரலுடன் குயிலினியே.

நீங்கள் வந்தேன் என்ற அவதாரம் பின்புலத்திலிருந்துத் தன்மையது. எல்லாம் குடிசைக்குள் அடையப் பாய்ந்து விட்டார். சில விநாடிகளுக்கு அத்துப் புதை நுழைந்தில் எதுவுமே தென்படவில்லை. ஒரு நிமிஷம் ஒரு புதுப் போல் தென்பட்டது. அதன் முயல் குயிலினியை வயிற் பூதஜப் பெட்டியை அந்தப் புதை மண்டலத்திலிருந்து வெளியே எடுத்துத் தன்னாடிவாசுரே காத்திரிகளாக வந்து நோக்கினார்.

"இந்தா ஐயோ, உங்களுடைய சாமி." இது கண்ணாறும் அந்தப் பூதஜப் பெட்டியை மகிழ்ச்சியுடன் காக்கி மார் போடு நோக்கி அணைத்துக் கொண்டார் காத்திரிகை.

"குயிலினியே! உங்களுடைய தேடியோம் பெட்டி நேருக்கு இருவராகிடுக்கா!" என்று கத்தினார் அயல் தாயார்.

ஒரு உரைக்கா மேகெல்லாம் நீங்கள் புதைபட்ட நீங்கள் குயிலினியுடைய பற்கு காத்திரிகை க்ஷாயி நீர் மனை நன்றி யுடன் பாய்ந்தார்.

"தொண்டினார் போனார் போய் இருந்து என் க்ஷாயிவைக் காப்பாத்திக் குடுத்தியே..... உங்களை... உங்களை..."

"விடக்கு ஐயோ, தோண்டினார் ஒன்று போயிட்டா நான் உங்களை விட்டு மாட்டேன், அது உன் சாமி நோக்கிக்கு நீ உன் உயிரைப் விட்டுருவியே!" என்று அப்பெயராகக் கூறிய குயிலினியே தன் குயிலி குடிசையை நோக்கி நடந்தார்.

#### 4. வ. உ. சி.யும் காத்திரியும்

சீக்கத்தாலில் 1918ல் நடைபெற்ற காத்திரிக் கூட்டத்தில் மகாத்மாவின் ஒத்துழையாமைத் தீர்மானம் ஆகாண்டிக்கு வந்தது. வ. உ. சி.யும் பின்புலத்தில் திவகரிடம் அபார பத்தி. திவகர் உயிரோடும் இருந்தால் இந்தத் தீர்மானத்துக்கு ஆதரவளிக்கமாட்டார் என்று இந்தத் தீர்மானத்தை எதிர்த்த வ. உ. சி. மிகப் பாடு பட்டார். ஆனால் அம்முயற்சி பலிக்கவில்லை. அக்காலத்திலே காத்திரியினியும் நேரில் சந்தித்துப் பேச வாய்ப்புக் கிடைக்கவில்லை.

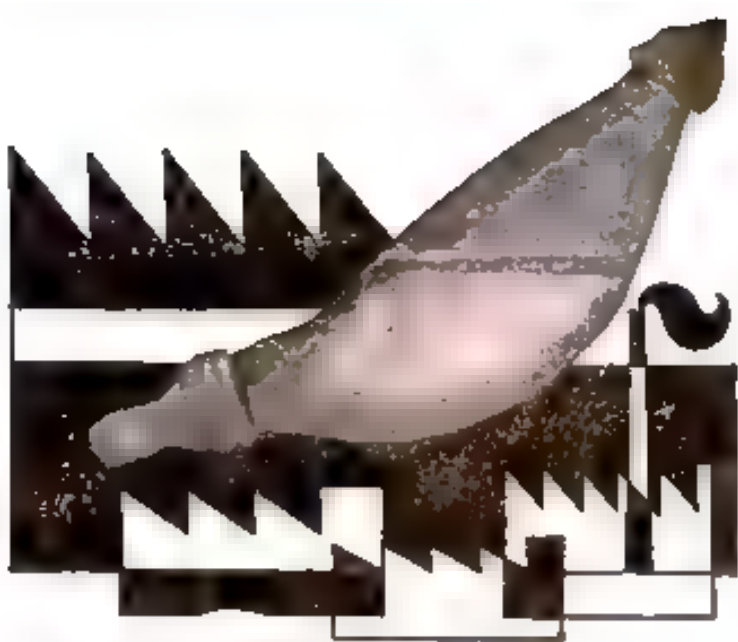
1920ல் வ. உ. சி. சென்னைக்குப் பெரம்பூரில் வந்தார். இக்காலத்தில்தான் அவர் மணிகை விவகாரம் நடந்த வேண்டி வந்தது. வறுமையுடனொரு காலம்; காலாணிப் பட்டத்தியது ஒரு காலம். உணர்வை எதிர்த்து நின்ற வ. உ. சி.வை வறுமை வாட்டியது.

இக்காலத்தில்தான் காத்திரி பெரம்பூரில் ஒரு தொழிலாளர் கூட்டத்தில் பேச வந்தார். எம். எம். சாஸ்திரியும் அவர் சங்கக் கிளையும் காத்திரியைப் பேச விடாமல் இடைமறித்துக் கேள்விகளைக் கேட்டனர். கூட்டத்தில் குழப்பம் ஏற்பட்டது. இக்கூழப்பம் வ. உ. சி.யின் கோபத்தைக் கொதிவிட்டது. ஒரு தடிவை எடுத்துக் கொண்டு கூட்டத்தில் பிரவேசிக்க முயன்ற வ. உ. சி.வை காத்திரி தடுத்து நிறுத்தினார். கூட்டத்தில் இதைத் தொடர்ந்து அகமே திவகியது. காத்திரி பேசி முடித்தபின் இரு வி. ச. (செல்வாசைத்தர முதலியார்) வ. உ. சி.வை 'எங்கள் கப்பல் முட்டிய தயிர்' என்று அறிமுகப்படுத்தினார். திவகர் அந்தியத்த சீடர் என்பதை அறிந்து காத்திரி வ. உ. சி.வை அப்படியே கட்டிக் கொண்டார். "தடியெடுத்துத் தண்டிடாமலாம்" (நச்சோ) கூர்ந்து தெரியுமா?" என்று காத்திரி. அப்போது காத்திரியின் அறிவிக்கை வழியில் வ. உ. சி. கோக்கிப் போனார்.



முதல் சந்திப்பு





## சிறு தொழிலுக்கும் எம்.ஐ.ஐ.ஸி. நிதியுதவி!

சிறு தொழில்களுக்கு எம். ஐ. ஐ. ஸி. நிதியுதவி  
கார்ப்பொரேஷன் மூலமாக ஆவன செய்கிறது.

- சொத்து மதிப்பீட்டில் 75% உதவி
- வருட வட்டி 7.5% மட்டுமே
- திருப்பித்தர எட்டுவருட காலம்.
- இருவருட விடுமுறையும் கூட!
- கடன்களுக்கு குறைந்த பட்ச தொகை ரூ. 50,000/-

விலம், கட்டிடம், இயந்திர சாதனங்கள் முதலியன  
போன்ற தங்களுக்குத் தீர் ஆவனகளை பெருக்கிக்  
கொள்வதற்காக மேற்கண்ட கவர்ச்சிகரமான  
சலுகைகளை எம். ஐ. ஐ. ஸி. சிறுதொழில்களுக்கு  
அளங்குகிறது.

**MIIC** மதராஸ் இண்டஸ்ட்ரியல்  
இன்வேஸ்ட்மென்ட்  
கார்ப்பொரேஷன் லிமிடெட்.

எம். எல். ஏ. கட்டிடம், 150-A, என்.எஸ். ரோடு, சென்னை-2.  
தொ: 1231, தொழிற்சாலை தொ: 2303.

Category MIIC2015TX



"இதை, லக்! உன் புனைபெயர் எந்திருந்தும், புதிதும் முன்புத் தாய்மூலம் தாக்கீதுவருவது  
 ஐயமுடன் என்விட்டுவிட்டுக் காண்க தயவுமா? அப்படி நேரத்தில் இருப்பது மீதம் இருந்தால்  
 விடுவதும் குறைந்ததும் செய்துவிடுமா? அப்படித் தீர்மானித்து எந்திரும் தயவாகி அதை  
 எவ்வளவு நேரமுமே எவ்வளவுதான் செய்கிறீர்கள்!"





மீனாட்சி கிருஷ்ணன்

**தேவராய** வெய்யவியை உச்சிரம் பற்றி  
 ஆண்டதும் இருத்தது போயிடுக. அந்த  
 ஆண்டதும் அதிகமாகவேதான் இருத்தது.  
 "உம்....ம்....அப்பாடா. என்ன வெய்  
 யியா?... என்ன வேர்வை?" என்று குதறிப்  
 பட்டிருக்கிறான். தன்மீது போட்டிருந்த  
 துண்டால் முகத்தைத் துடைத்துக்கொண்டே  
 துண்டைவிட அயர்ந்தார் - அக்கனரவியிருந்து  
 வாயில் சொருபுக்கூட இவ்வாயைத் தடுத்து  
 வந்த சிறு, அடுத்த நிலையில் அரை மணி மூன்று  
 தாகவே நத்தத்திலிருந்து வந்து, கிரையக்கோ  
 ரம் செய்து முடித்துக் கொண்டு விட்டார்  
 ரங்கசாமி. இன்னும் பழைய கிராயம் தூண்டு  
 வும் வாகவும்தான் வரவேண்டியது பாக்கி.  
 இதென்ன பெரிய பிடிக்கலாக இருக்க  
 திருக்க, இவர்களுள்ளாம் என்ன பெரிய  
 பிரச்சினையைத் தீர்க்க தூண்டு திணைகளிலிருந்தும்  
 யிருந்திருக்கள் என்று நீங்கள் கேட்டுப் பற்றினோ  
 பாண்டிக் கிட்டி, "உம், ரங்கசாமி! நீதான்  
 நீ! அடக்கி கவிச்சப் போனேன்!" என்று  
 ஆகியவிட்டு, இது மூன்றுமாதம் "சீர்த்தி"  
 கச்சேரி என்று அறிவித்தது உங்கள் வாதிக  
 கச்சேரிக் கிட்டி

“அப்படி என்னடா இன்னும் பிரமாத  
“ஷன்கலரி” (ஸ்கி) இலுக்கு? சிறுதுடி தந்த  
ஸத்தின் உள்ள பாரம்பரிய ரகசியமென்னாம்  
உட ஸுர்தியோல்த்த கொறாஸு கண்டுபிடிச்சு





# தரத்தைக் கவனியுங்கள்

அக்மார்க் முத்திரையுள்ள பெய்,  
வென்னெய், தாவர எண்ணெய்கள்,  
தேய், கைமயல் பொடிகள்  
மற்றும் விவசாய சம்பந்தமாக  
பொருள்கள் தரம் மிக்கவை,  
ஆகவே தொடர்ந்து இவற்றை  
மட்டுமே வாங்குங்கள்.

கடந்த ஆண்டு மார்ச் 150 கோடி  
ரூபாய் மதிப்புள்ள விவசாயப்  
பொருள்களுக்கும், காய்க்குடித்  
நிலையங்களுக்கும் அக்மார்க்  
முத்திரை வழங்கப்பட்டது.

82 கோடி ரூபாய்க்கும் அதிக  
மான மதிப்புள்ள அக்மார்க்  
பொருள்கள் ஏற்றுமதியாகின.  
அக்மார்க் முத்திரையுள்ள  
பொருள்களை வாங்குங்கள்



பொருள்களை விநியோக ரீதியில்  
என்று பரிசோதித்த பிறகு  
அரசாங்கம் அக்மார்க்  
முத்திரையை வழங்குவதற்கு.

## அக்மார்க்-

தரத்திற்கும் தூய்மைக்கும்  
முன்னணிச் சின்னம்



மார்ச் 1977

இரவிலே  
கடுமையாகும்  
இருமலை  
நிறுத்த  
அதிகச் சக்தி  
வாய்ந்த  
மருந்து!



இருமலை கட்டுப்படுத்தும்  
செந்திந்த இரவிலேயே.



பார்மூலா 44 இருமலை  
கட்டுப்படுத்தும் செத்  
திந்திந்த இரவிலேயே.

இருமலை கட்டுப்படுத்தும் செத்  
திந்திந்திடுவது உடனடியாகவும் அதிசய  
சக்தியுடனும் செல்லுபடியாகும் இரவிலே  
பார்மூலா 44, எல்லா உருவம் இருமலை  
கட்டுப்படுத்தும்.

அதேபோல, இந்த வகை இருமலை கட்டுப்பாடு  
செல்லுபடியாகும் கட்டுப்படுத்தும் உருவம்  
கட்டுப்பாடு. உருவம் கட்டுப்பாடு  
கட்டுப்பாடு கட்டுப்பாடு. கட்டுப்பாடு  
கட்டுப்பாடு கட்டுப்பாடு. கட்டுப்பாடு  
கட்டுப்பாடு கட்டுப்பாடு. கட்டுப்பாடு

கட்டுப்பாடு கட்டுப்பாடு கட்டுப்பாடு  
44 கட்டுப்பாடு கட்டுப்பாடு கட்டுப்பாடு  
கட்டுப்பாடு கட்டுப்பாடு கட்டுப்பாடு  
கட்டுப்பாடு கட்டுப்பாடு கட்டுப்பாடு  
கட்டுப்பாடு கட்டுப்பாடு கட்டுப்பாடு

கட்டுப்பாடு கட்டுப்பாடு கட்டுப்பாடு







விழித்துக் கொண்டது. ஊருக்குப் பின்புற மிருந்த பனாத்தொப்பை தொங்கி மக்கள் விசைத்து கொண்டிருந்தனர். யாரோ வந்து மயங்கியப் பெய்தாசைத்திடும் சொன்னார்கள். கழுத்து ஒன்றடிக்கப்பட்ட சடனும் ஒன்று பனாத்தொப்பையிற் கிடத்தது. ஊரை விட்டுத் திரைத்தப்பட்ட கோவின் மாடு அமைதச் சுவைத்துத் தின்ற கொண்டிருந்தது. என் விதமான பரபரப்பும் விசித்திரமும் இயங்கி இருந்த விளாசும் ஞாநபிம திரண்டு பனாத் தொப்பிக்கு வந்து விட்டது. மாடு மாலிசும் சாப்பிடுகிறதாம் - அதுவும் நர மாலிசும் !

மாலிசுக்களின் ஆரவாரம் அதிகமாகவும் மாடு வேலுங்கு போவச் சிந்தி தொண்டைக் கட்டைச் சைரகுமில் படுத்து அவை போட ஆரம்பிக்கிறது. புலிவ் உருவிலும் பனாதுவ் குழந்தியும் சற்று மிருத்திருக்கது போல் தொன்றுபடு.

சற்றுநகரெல்லாம் விரைம ஞாநபியும் மாலிசும் எய் இயங்கப்பெட்டும் நகரும் பிரவாரங்களை மாடு வந்து கோத்தனர். மீசைத விசைரணை நடைபெற்றது. பீரேத்ததின் தலையே அங்கு காணப்படாததால் இறந்தவர் யாரென்று அடைவாளும் காண இயங்கவில்லை. ஞாநபிமிருத்தவர்களைப் பனாதுச் சம்பவம் பற்றித் தங்குத் தொன்றுபனாடுவல் ஞாந நிப்படி வரங்கிலார். "மீசைத்" ஞாநபிசும் விட்டபாடிக்கீர். சடன்தனை மாடு குறித்துக் கொண்டிருந்ததையும் தாக்கீது நாட்களாக டாக்டர் ஸார்க் காணப்படாத தையும் இணைத்துப் பேசினார். மிருக வயத்தியரின் சொந்தகாரனாகவே மாலிசு பட்சணி எனக் மாறிய மாடு. ஞாநபிசும் அவரையே தீர்த்துக் கட்டியிட்டது என்று அபிப் பிராஸம் தெரிவித்தது. எங்கா ஜுகங்கிலையும் குறிப்பெடுத்து எய் இயங்கப்பெட்ட மாலிட்ட மிருக வயத்தியர் அதிகாரிகளும் டாக்டர் மாலிசும் அதிகாரிகளுக்கும் அவரைத் தகவல் அனுப்பி வைத்தனர். சடனும் வயத்தியப் பரிசோதனைக்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டது.

மாலிட்டக் கால்கட அநிகாரி தாம் நடத்திக் கொண்டிருந்த அவரைக் கட்டத் தின் ஞாநபி வந்த மாலிசும் கீப்பிபார்ட் கூடப் படுத்து விட்டுக் 'உட உட' வென்று கரக்கச் சிரித்தார்.

மீண்டும் திரும்பி டாக்டர் நாராயண டீப் பார்த்து. "எங்கேயோ, டாக்டர் நாராயணம், உம்மை அரவங்குத்தின் மாடு ஒன்று கொன்று தின்ற விட்டதாகச் சொந்தி வந்திருக்கிறதே ! நீர் எப்படி இங்கே உயிரோடு இருக்கிறீர் ?" என விவவினார்.

கட்டத்தின் சிரித்தனர்.

டாக்டர் நாராயணம் கேட்டார் :  
"மாடு மாலிசும் தின்பதை தான் நிமிடிடுவன். ஆனால் அது தின்ற மாலிசும் தான் தான் என்று எப்படித் தீர்மானித்தார்கள்?"

குறிப்பாகக் கொணர்ந்த காலகால ஒன்றும் புரையாமல் விழித்தார். டாக்டர் நாராயணம் ஞாநப் ஞாநரணாகத் தமது சொந்தகாரினை விவரித்தார். உடனேயே மற்ற அதிகாரிகள் அனைவரும் அரவங்குத்தாடுகே சென்று நாராயணம் கொண்டப்பட்டது உண்மை வகம் என்று ஒன்று சொல்லும் மாலிசு பட்சணிகளும் மாட்டைப் பரிசோதித்து வரவும் புறப்பட்டனர்.

விராமணங்களுக்கு டாக்டர் நாராயணனை உயிரோடு பார்த்ததில் ஒரே ஆச்சரியம் !

கோவின் மாடு வயத்திய அதிகாரிகளாகத் தகர்த்துக்கு இட்டுச் செல்லப்பட்டது. டாக்டர் நாராயணமின் "தீவிரம்" ஞாந் அற்புதமான விஞ்ஞானப் பொக்கிஷமாகக் கருதப்பட்டதில் வெகுகிட்ட "தொப்பப் பரிசோ"ப் பெற்ற பெருமையை அடைந்தார். மீசைத் ஞாநபிசும் தங்கள் அமைவத் தையும் விவட்டியும் சொடியில் உயர்ந்தி விட்டுத் தமது பொழுது போக்கைத் தொடர்ந்து நடத்திக் கொண்டிருந்தது.

கொண்டேயும்... மாலிசும் யார் என்று கேட்கிறீர்கள் ? அது தெரிந்து உங்களுக்கு என்ன ஆகப் போகிறது ?

## எந்நிலாவுத உயிர்மம்

## புதர் அளித்த பாதுகாப்பு !

இரண்டு மாதங்களுக்கு முன் சென்னைக் தடவிக்மிருந்த என் மைத்துனர் கம்பலாசைத் துக்காக நாளும் என் கணவரும் குழந்தைகளுடன் கங்கத்தாவிவிருந்து புறப்பட்டோ மதராஸ் பெலிசில் போலிக் கொண்டிருந்தோம். ரயில் சாமல்போட் கிட்டேயுனைத் தாண்டுகிறக்கும். நமிய வெவ்லில் வேகம் என் இரண்டு வயதுப் பெயாறுக்குப் பந்தரம்

பிழிந்து கொடுத்திருந்தேன். அவன் அமைதச் குடித்த பீரேடு உயேவென்று ஞாநவையுறியாக உம்மைரத் தாக்கி எறித்து விட்டான். என்ன கொல்வ தென்று புரையாவி ஒடியவர ஞாநவர் பார்த்துச் சிரிக்கத் தான் தொன்றுபடு. ஆனால் எண்கு மட்டும் ஒரு தயம் புறவர் போய் விட்டதே என்ற வகுத்தம்தான்.



என் கணவருக்கு வீடி அதிகம் கிடைக்காத தால் கம்பலாசைம் ஞாநத்த அங்கே நாளும் கங்கத்தா இருப்ப வேண்டி யிருந்தது. ரயில் சாமல்போட் கிட்டேயுனைத் தெருங்கிக்கொண்டிருந்தது. கிண்கண் கொடுக்காத காரணத் தால் வயல் தின்று. அப்பொழுது தான் என் கணவரின் தமாஷாகக் கொண்டேன். "இங்கு வக்கெயோதான் குழந்தை தம்மைரப்

போட்டான். போய்த் தேடிப் பாருங்கோன்" என்று. அவரும் சிரித்துக்கொண்டே வன் டயிவிருந்து இறங்கி அங்கு மீளும் தெருவதுபோல் சென் ஞாந். என்ன ஆச்சரியம் ! பக் கத்துப் புதருக்கடியிலிருந்து அந்தத் தம்மைர எடுத்து வந்தார். அது என்னுடையதே தான். எம். ஆர். என்ற பெயர் இருந்தது! - என்னார்



அப்போயோ - 10 மயணத்துக்கும் சந்திரனில் மனிதன் காலடி எடுத்து வைத்த அப்போயோ - 11 மயணத்துக்கும் திவையில் அமெரிக்கர்கள் ஆன்மிகத் துறை யிலும் எப்போடு கொண்டு கவாமி ரங்காரதாரந்தரவுக்கு கவயாவேற்பு அனிக தரக்கர். கவாமிடத்துக்கு அருகே வளிகளும் விஞ்ஞானி நிகு. வி. சே. பாலகப்பிர மணியன் கவாமி ரங்காரதாரந்தரனின் விஜயம் குறித்து எழுதுகிறார் :

அமெரிக்காவில் தெலியிஷனில் பேட்டி நேரம் காரகாரமாகவே இருக்கும். தெலியிஷன் நிகுபர்கள் வேண்டுமென்றே குத்த வாய் கொள்வோர்க் பேட்டியில் பிரசித்தி பெற்றவர்கள். அப் போதுதான் பேட்டி யில் கவய கூடுந் என்று கருதுபவர்கள். ஆனால் கவாமி ரங்க தர தா ந த் த ர எ ல வ "வேதாந்தமும் இன் னறவு" சமூகத்துக்கு அதுவரை பயனும்தான் என்று தலைப்பில் அவர்கள் பேட்டி கண்ட போது மிகவும் கவனமில்லாமல் நடத்துகொண்டார்கள். கவாமிநினைவு அன்று தெலியிஷன் விவரத்தில் கண்ட அனிகளும் அவரது எட்டுப் பாய் தோற்றமும், சாத்திய நிலையும் முகம், சத்திய ஓஸ் மிவிலும் கார்த்திகைகள் ஆவிய வற்றிய மிகவும் கரக்கப்பட்ட புகுப்பார்கள். அமெரிக்கா போன்ற செல்வச் செழிப்பு மிக்க சமூகத்தில் ஆன்மிகத் துறையில் மக்களின் மனம் எடுபட வேண்டியது எவ்வளவு அவ

சியம் என்பதை அவர் தெளி வாக எடுத்துச் சொல்லுர். கவாமிடத்துக்கு அருகே ஒரு சர்வ மதக் கோயில் உள்ளது. Temple of understanding என்று பெயர் கொண்ட இத்தக் கோயிலில் பகவான் புத்தர் பவிதிர வரணமடைந்த கைகளை விழா கொண்டாடப்பட்டது. அமெரிக்கத் தலைநகரில் ராஜீவ் அலுவலர்களின் எடுபட்டுள்ள சர்வ தேவ களைச் சேர்த்தவர்கள் ஏராள மாகக் குழுவியிருந்தார்கள். அவ்வாறு விழாவில் பிர தான பேச்சாளர் கவாமி ரங்கதா த ர ந த் த ர த் த ர். "இரண்டாயிரத்து ஐந்துறு ஆண்டுகளுக்குப் பின் கால

மும் அதில் யாரும் மக்களும் எவ்வளவோ மாறுதல்களுக்கு உட்பட்ட சின்பும் இன்றைக் கும் புத்தருடைய வாக்குகளுக்கு மதிப்பு இருப் பது என்னும்?" என்று கேட்டார் கவாமிநி. "அவரது அருள்வாக்குகள் அமரத்துவம் பெற்றவையு் காரணம் எக்காவதற்கும்கு பொருத்தும் சத்தியம்களை அவர் சொதித் தார்" என்று. "1500 ஆண்டுகளுக்கு ஒரு ஸுறைதான் ஒரு புத்தர் தோன்றுவார் என்ப தில்லை, நாம் அநீசவரமே உண்மையுடன் பாருப்பதால் புத்தர்களாக முடிவாம்" என்று சொல்லுர் கவாமிநி.

இதே சர்வ மதக் கோயிலில் இன்றொரு கூட்டத்திலும் பேசினார் கவாமி ரங்கதா த ர். இத்தரு அறுமதிச் சிட்டு கண்டு தவிக்கு இரண்டு டாயர்கள் யருதித்தார்கள்.

(கவாமி ரு. 15) இரும் பேனும் கூடப் திரம்பி வழிந்தது. அன்று கவாமிநி வின் பேச்சு 'சிக்கா கோவில் விவேகாதத் தர் பேயிவது இப்படித் தான் இருந்திருக் தியோ' என்று அனிக

வரும் நினைக்கும்படி அத்தனை நிறப்பாக இருந்தது. பெயர் தான். ரங்காய், ஐயுவிய வர்களினி, எச். ஜி. நெய்ம்ஸ் ஆவியோரது நாய் கவிஞ்ஞதும் சாரணைக்கவிசிறுக்கும் பாய் போற்றுகோவ்களை எடுத்துக் கூறியும். ஸ்ரீராமர மணி நேரப் பேச்சில்போது ஒரு நாய் கூட எழுந்த போகவில்லை. பேச்சு முடிந்த பிறகு பணி துவர்ப்பட்ட ஸுறைவில் அவரைப் பாராட்டலோ, கேள்விகள் கேட்கலோ வரத்திருந்தவன். "மாறுதலடைந்து யரும்

சமூகத்துக்கு சாகசத்தாரிவ - தத்துவங்கள்" என்று தலைப் பில் கவாமிநி பேசினார். "இன்னறவு உலகில் மனி தன் காணும் பல பிரச் னைகள்; மனிதனுக்குள்ள பாய் புகைகள்; ஏமாந் தல்கள்; இன்ப துன்பங்கள்; கோப தாபங்கள் இவற்றை செய்வதும் சமூக இயல் விஞ்ஞானிகள் ஆராய்ந்து பாருபடுதிச் சொல்ல முடி யுமே தவிர இவற்றுக்கு நல்ல பரிசாரத்தை விஞ்ஞான ரீதியாகக் கூற அவர் களால் முடியாது. தோல் வைப்பான இத்தியானில் வேதாத்தக் சமூகங்கள் தாம் மனித சமூகத்தின் இத் தனகய பிரச்சனைகளுக்குக்

தக்க பரிசாரமாக விளங்கி உதவ முடிவாம்" என்று. மனிதன் தவக்குத் தானே சிவ கட்டுப்பாடுகளை விதித்துக் கொள்வதன் நன்மைகளையும், அத்தக் கட்டுப்பாடுகளே சுதத்திர முன்சென்றிருத்துக்கு எப்படி உதவ முடியும் என்பதையும் கவாமிநி அழுவிய உதாரணங்களோடு விளக்கியார்.

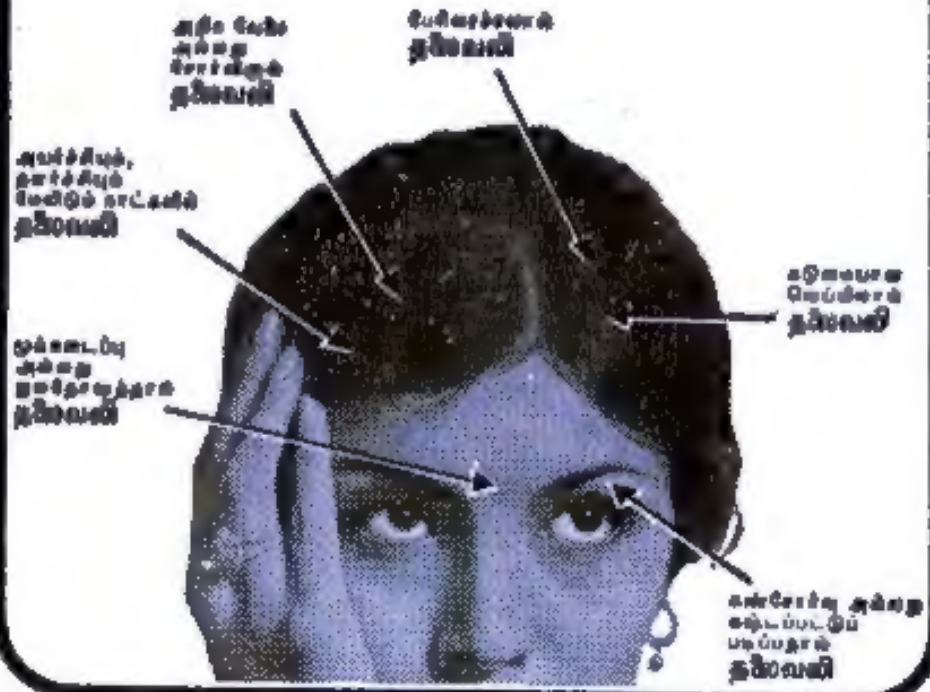
கவாமிநி பேசி முடிந்ததும் அநீசவரும் எழுந்து நின்று தீண்ட நேரம் கரகோஷம் செய்தார்கள். கவாமிநின், 15-5-55 வி. சே. பாலகப்பிரமணியன்



எந்தக் காரணத்தால்  
உங்களுக்குத்  
தலைவலி வந்தாலும்,  
அதைப் போக்க  
ஒரே ஒரு ஸாரிடான்  
போதும்!

தலைவலி பணிதல், எந்தக் காரணத்தால் உங்களுக்குத் தலைவலி வந்தாலும், அதை விரைவில் போக்க ஒரே ஒரு ஸாரிடான் சாப்பிட்டால் போதும். ஸாரிடானில் கேர்த்தர் பட்டுகள் கனவல் பொதுக்கள் தலைவலி, உடல்வலி மற்றும் பல்வகிப்புடன் கூடிய அனாபைலாக்சிஸ் போன்றவையும் போக்குகின்றன. மற்றும் திரவமிக்க புதுமனச்சிவல் ஸாட்டிகின்றன. அனாபைலாக்சிஸ் தனிச் சிறப்பு.

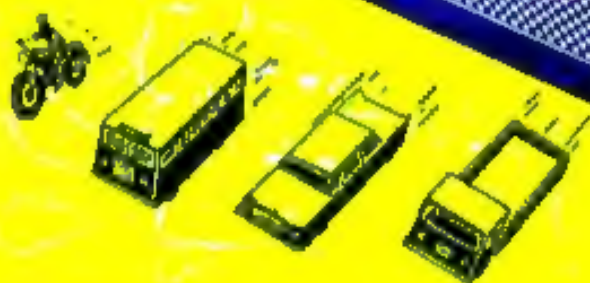
**ஸாரிடான்**   
'ரோக்'





நீங்கள் சிசலுத்தும்  
பணத்திற்கு  
முழு பலனைப்பெற  
**ஆம்கோ**  
சில்வர் கோபாட்டு  
பாட்டரிகளையே வாங்குங்கள்

**Amco**  
Silver Seal  
**BATTERIES**



நீண்டகால அனுபவமும், நவீன தொழில்  
நுணுக்கங்களும், ஆம்கோ பெற்றிருப்  
பதால், ஆட்டோமோபைல் பாட்டரிகளி  
லேயே சிறந்த பாட்டரிகளை உங்களுக்கு  
வழங்க முயலிறது.

ஆம்கோ பாட்டரியின் சிறப்பு ஆம்சங்கள்:  
தரமான கீழ்த்த உறைப்பு, விரைவில்  
பழுதடைவதில்லை, நம்பகமானது,  
அதன் ஆயுட்காலம் முழுவதும் விரைவில்  
செயலாற்றும் திறன் பெற்றது.

**ஆம்கோ பாட்டரிஸ் லிமிடெட், பெங்களூர்.**

1933ல் நிறுவிய ஆம்கோ குவாமோ ஆண்டு சிறப்பாக பங்களித்து கொண்டிருக்கிறது.  
மொட்டாசு காரைகளுக்குத் தேவையான பாட்டரிகளை தயாரிக்கும் துகிலி உபெரிக்க  
கந்தாபலமாவ கோல்டு நேஷனல் பாட்டரியுடன் (Inc. U.S.A.)  
தொழில் அனுபவ கூட்டுறவு செய்து கொண்டு பாட்டரிகளை தயார் செய்கிறது.